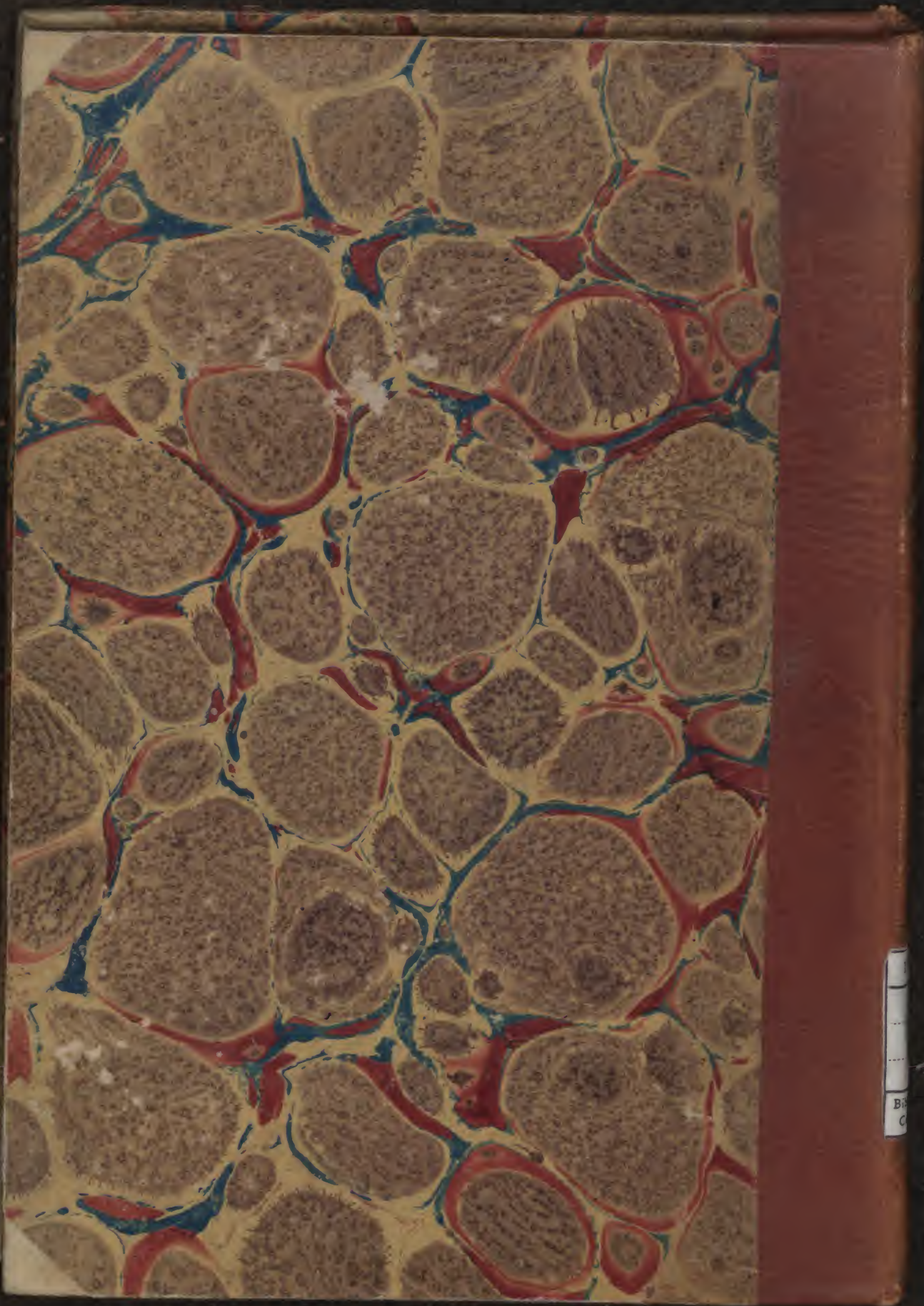

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.9

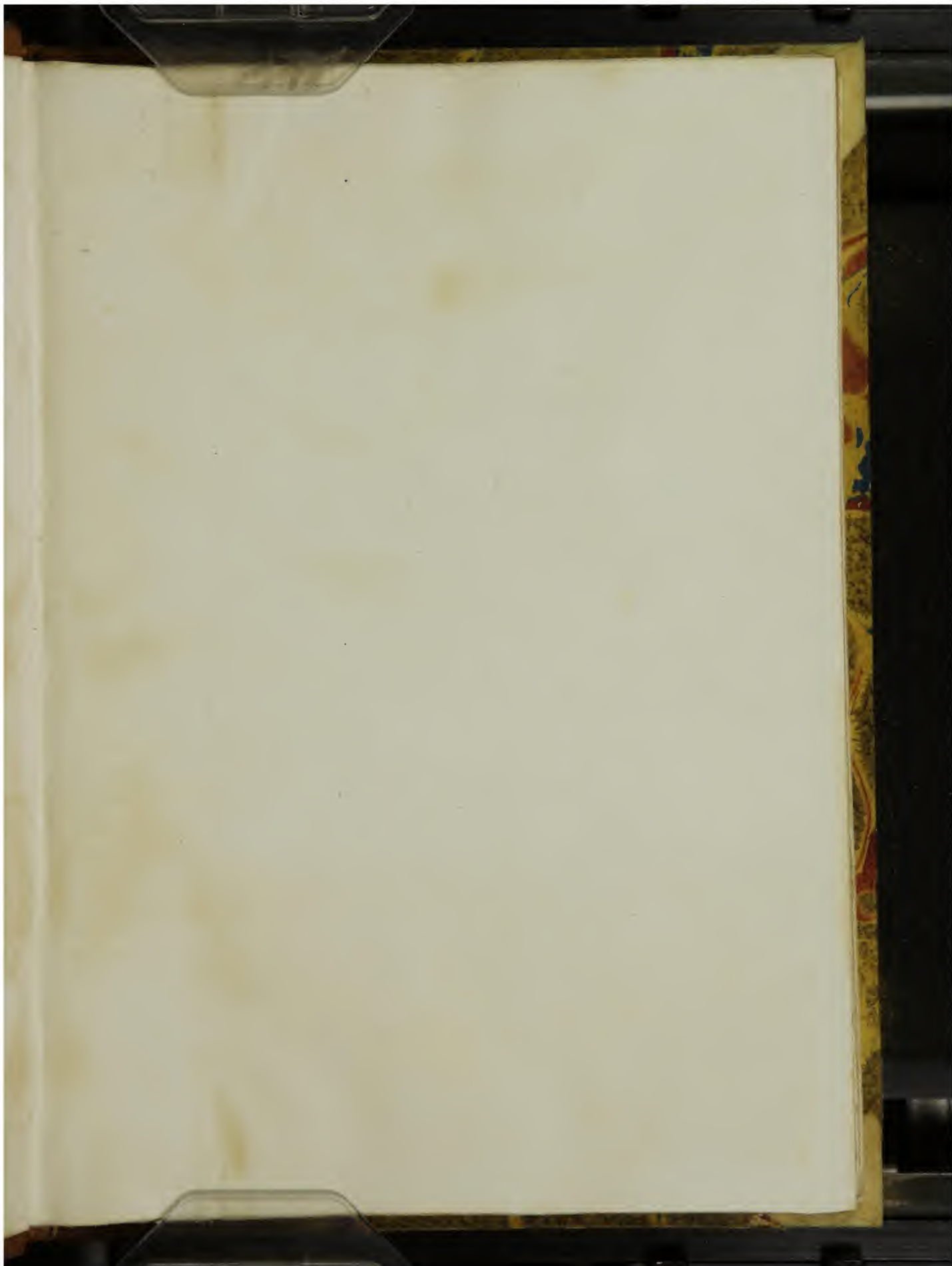
INCUNABULI

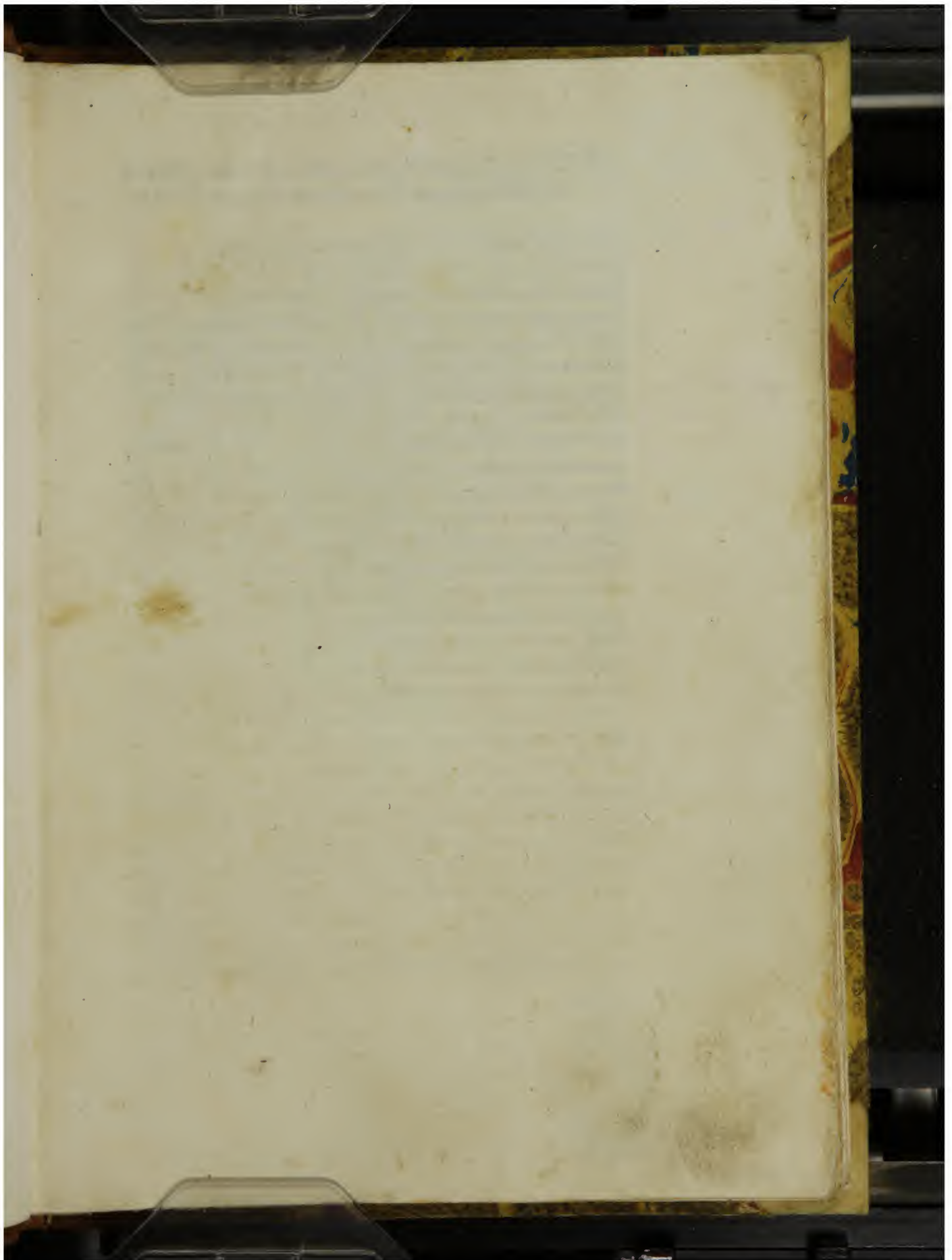
M

7

9

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

CAESARI BORGIAE PROTONOTA
rio sedis apostolicae Paulus Pompilius Salutem.

NOuas tibi diuitias affero. Clarissime Caesar Bor
gia: Festus agatur hic tam felix dies: quo tui uni
us gratia toti posteritati utilissimū opus: siquid
iudicio ualemus: editū est. Docemus in hoc libro quem
admodū carmen fieri possit: omnibus angulis rei syllā/
bicae exploratis & patefactis. Quod esse tibi iucundissi
mū me profecto nō fugit. Cū apud Diuū Hieronymū
legeris sacrarū etiam literarū bonā partem carmine esse
conscriptā: & cum in diuinis cerimoniis quotidie & in
sacris aedibus multipliciū generum uersus plaudantur.
Accedit studiū illud tuū ingens & perq̃ fertile bonarū
literarū: in quo hac in aetate seris: qđ mox ut ex tua ge/
nerosissima indole clarissima patet cōiectura: cumulatī/
sime multiplicatum metes: frugeq; q̃ felicissime frueris.
Non deerit surgenti tuae uirtuti commodus aliquando
& idoneus praeco. Nam: ut ex tam laetis initiis prospice
re licet: quem tua dignitas: quē antiquae nobilitatis Bor/
gius splendor: qui longe lateq; & olim & nūc per Italiā:
Gallias: Hispanias: omnēq; Europam coruscavit: non ad
scribendū excitabit: profecto omnes. Verum de tuis re/
bus haec satis. Nunc ut pauca dicam de genere studio
rum nostrorum: ad illud antiquum me uerto: quod de/
cantatum est: quemadmodū uultur in syluis miserum
hominē mandebat: crudeliq; sepultura condebat. Recte
hoc: & in eo praecipue: qui scripserit de re grammatica
Praestantissime Caesar dici pōt: ut uulturem pro genere
studii accipiamus. Grāmatica quidem nō minus syluas
amat q̃ uultur: hoc est latam rerum multipliciū uarieta/
tem: & uili sepulchro membra condit: siquidem diutur/
nos atq; asperos legendi: enarrandi: iudicādi labores par

Sacra lra bon
exparte carmine
conteste

vide pulchra
comparationes

per Grammatica
uultur q̃ simi
latur

132

Prologus.

*Grammatica
nō in cōsumma
tos afficit.*

*Due difficul
tates*

*Consuetudo
in hac ma
teria! et ut
possit*

*Unum ē
hoc opus
est hōis
duos articulos*

ua demū gloria solatur. Quid crudelius; q̄ cum minima
quaeq; sectatus fueris daeniq; nulla emolumenta sequū/
tur: neq; momenti haberis: quia nō delectas. **G**rammatica
quidem non nisi cōsummatos afficit. Sed in his malis
plurimū iucunditatis habet syllabarū notio: cum perma
gna utilitate eius eruditōis: tum cum ea aperientibus se
quibuscūq; quibus non habitis syllabarū quantitas habe/
ri nō pōt. Inuitat ad legendū uel quae exciderat: uel quae
noua suscipitur cognitio: & eo magis: quo utilior. Quid
aut̄ utilius: siue dum loquimur: siue dum scribimus hac
facultate: sine qua latinitas tota esse nō pōt: ne soluta qui/
dem oratio expediri nisi perspecta prius syllabarū pos/
sit natura. **H**oc inter doctos & ignaros iudiciū facit: hoc
sequentibus saeculis nō lutulētos ut olīm perditis ueterū
cōmentariis: nō claudos: nō male syllabatos poetas red
det. Ego aut̄ quāto in periculo uerfer non ignoro. **D**iffi/
cultatem faciūt res duae: Altera q̄ nulli hac aetate lege/
bantur nisi humiles: & pauci in hac re dum ostētare co
piam uerborū uoluerunt: nihil tñ nisi de aliquantīs dicti
onum extremitatibus: & id sine neruis loquuti sunt. **A**lii
oēs dum breuitatis studiosi fuere: nihil ad uberē cogni/
tionem lectoribus cōtulerunt. **A**ltera res: quod in uerbis
etiā accidit: ut syluae folia quot annis mutantur: ita syl
labarū aetas interit: & iuuenū ritus: quae modo nata sūt:
uigent. **N**eq; enim illud plane uerum est: nihil dictū: qđ
non sit dictū prius. **M**ulta inuenit: plura mutat consuetu/
do: multa inuertit etiā usurpatio. Antiquitus uero pluri/
mi de hac re uolumina tradiderūt: in quibus etiā princi
pes fuere. **N**am & **C. Laelius** de eadem facultate aliquid
apud nos edidisse in monumētis est. **O**pus aut̄ hoc **U**ni
membre est: articulos habet duos: prior est literarū: po
sterior ipsae syllabae: & hae triplici articulo deductae: ut
de primis dicatur: mediis: & ultimis. **P**edū uero **N**omi:

De litteris

carminūq; atq; rhythmorū formae alterius sunt operis.
In p̄ncipiis rerū circūscriptionibus cōtenti fuimus. At
tu Caesar p̄fecto nō parum laudādus es: qui in hac aeta
te tam facile senem agis. Perge nostri temporis Borgiae
familiae spes & decus: libentiq; animo syllabas nostras
cape amicissimi clientis mūnus. Sic enim arbitror: tui:
tuorūq; omniū perq̄ aeterno nomini meū adherens: &
ornabitur: & durabit. Nam: ut amicissimus noster & tui
deuotissimus Spānolius Maioricensis uir nobilis & opti
mus: & qui me maxime: ut haec edrem: gloriaeq; tuae
dedicarem impulit: dicere solet. Etia uitrum in auro be
lectroue p̄ gēma oculos tenet & delectat. Bene Vale.

Senem agē

SYLLABAE

Pauli Pompiliū Grāmatici Romani.

L

Itēra est nota uocis: quae elementū dici
tur. Elementū a Grāmatico nūcupatur
uox: quae scribi potest una tm̄ litera: &
quae uno tm̄ momento & ictu spiritus
prolata nō intenditur longius. Syllaba
uox est: quae scribi potest modo una

*ed sit lra
ed Elementus*

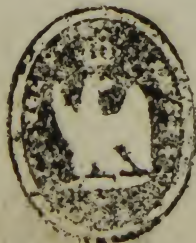
ed sit syllaba

modo pluribus literis: & quae uno tm̄ momento & ictu
spiritus etiā prolata longius nō intēditur. Pes cōpraehen
sio syllabarū dicitur: ubi uox tractū accipit. Sed & pes
saepe tota modulatio a Poetis appellata est: ut a Val. Flac
co: cum ait: Carmina barbarico fundens pede. Metrum
est certa dimētio pedū quibus syllabae temporaliter cō
putantur. Idem quoq; carmen est. At uersus uel scriptura
liberiore literarū ordinem significat: & a stylo uertundo
a fine ad initium dictus est. Tempora uero syllabarū ita
censentur: ut breuis syllaba unicū habere dicatur: longa

ed Pes

ed metrum

Tempa syllabarū

De literis

aut bina. quia plus altero tanto in enūtianda syllaba pro-
ducta moramur q̄ in breui.

De literis uocalibus & nō uocalibus.

*Tria in
metro consid-
randa*

Metro unicuiq; tria insunt quę cōsiderari oportet. Li-
terae: Syllabę: Pedes. Nos uero coeteris omissis de
his aliqua dicemus: quae ad syllabas attinent. Sed ex lite-
ris quae latinoꝝ uigintiduae sunt: quinq; tm̄ uocales no-
minant. A. E. I. O. V. & praeter has una a graecis in usuz
nostrū recepta. Y. de qua cū de I. dicemus pariter sermo
erit. eodē enim cōstant elemētq; Ex his. I. & V. qñq; sunt
cōsonantes: ut in uerbo luuo. Per dissolutionē aut & hae
in uocales uertunt. ut in Epodis Horatii: Nūc mare nūc *X.*
sylyae. ubi sylyae trisyllabū est. & in carmine obscoeno:
Pallorem: maciēq; larualem. ubi extrema dictio nūc te/
trasyllaba est. Et apud Catullū. Pristina uota tuo munere *X.*
dissoluo. Contra hę quoq; & in cōsonantes e uocalibus
uertunt: ut in Abiete: Tenuia. Virg. Nequiq; in tectis cer *X.*
tatim tenuia cera. Sic & ariete: & pariete: & id genus. In
Semianimis: & Semihomo. I. nullā uim habet in retra/
ctatione syllabarū. ut in viii. aenei. Semihominis caci fa *X.*
cies. & in x. Semianimesq; micant digiti. Et in iii. Semi *X.*
ustum fulmine corpus. I. quoq; geminatū saepissime p
singulo accipit. ut in dictione Vii. Virg. Crudelia secum
fata Lycii. Sic de Leucaspī multi legunt. & ut duo. ii. pro
singulo sint. Martialis: Denariis tibi quinq; martialē. Idē *X.*
alibi: Desiit finger celiu podagrā. Ab eodē etiā bina. vu.
cōglutinantur libro. ii. cum ait: Duo millia passuū. Virg. *X.*
in. vi. Quae grā curruū. V. quoq; clausum aut. G. aut Q.
ex altera: ex altera quoq; pte uocaliū aliq̄ amittit uim.
ut in lingua: aqua: liquor. nā si uim haberet simplicis cō/
sonantis: in aqua pduceretur positura: quod aliter est. *X.*
tiquissimī tamen poetae eam literā sic positā habere etiā
am uim uoluerūt. Lucretius: Pōdus uti saxis calor ignis *X.*

.I. V.

*Sylue
laruante
dissoluo*

*Abiete Tenuia
ariete*

*Semianimis
Semiuir*

.II.

*Vii. Lycij
Leucaspī*

*.V. V.
curruū
passuū.*

*.V.
lingua aqua*

De Literis

liquor aquarum. Vbi syllaba prima in nomine liquor
 praeter morem recētorum producitur Quod in nomi-
 ne liquidus etiam factitatum est. Similiter uel. A. uel. E.
 praeterēte. S. eadem litera. V. clausa uim perdit. ut in sua
 deo suetus suauis suelco. Vt Male suada fames. Virg. Et
 dum fici tibi suauitas sublibit. Et in nono aeneidos Par/
 uoq; assueta iuuentus. Hora. tamen dixit furesq; feracq;
 suetae. Item Alius nescio quis. Soror anna suadet. Et Pa/
 pini⁹ i thebaide. Quas nox inopnia suauit. Cui & Huic
 monosyllaba sunt Nam datiuū secundi modi pnomi/
 num genitiuus debet supare una syllaba. Inueniūtur tam
 cum. l. longa sed hoc tu omnino tuge. immo potius ita
 dictiones istas statue ut Martiale imiteris hoc exemplo
 Sed norūt cui seruiūt Leones. Vbi spondeus situs est p.
 dactylo: aut syllaba longa in duas breues transiūt ratōne
 carminis phalautii Et hoc item alibi ter apud eundē. Il/
 lud aut. Terētianus. fecit in libro de literis. Vex ut cuiq;
 est pproximitas loci sorori. Est enim Soradicū ex duobus
 loniceis a maiore & tribus trochaeis. Dictōem huic si di-
 uidas imitare. Papinium. Qui in syluis sic dixit. Laetus
 huic dono uideas dare iura nepotes Et idez falsus huic
 pennas et reliqua. E. quoq; alia uocali sequēte saepe in re-
 tractando syllabas deperit ut in saureo malleis aluearia.
 Vir. in georgicis. Scu lento fuerit aluearia uimine texta.
 Qua etiā ratione Claudia. In epithalamio Serene dixit.
 Theodosius priuatus adhuc. Item Iuena. Incude & lu/
 theo uulcano. Vbi luthéo dissyllabū hētur. Item Vir. in
 vi. Ferreiq; Eumenidū thalami. Idem etiā fit in Idome/
 nei & Ilionei dictōibus Virgiliāis ita & illud dictū ē in
 mania pondera Balthei. praeterea eadē rōe dicim⁹ deīn
 & debinc & deinceps ut pōra sint mōsyllaba postremū
 uero dissyllabū. Sic Marti. Sex mihi de pma deerāt trie-
 teride mēses. & Oui. i heroid. Turbine dephēdi qd tibi

Liquor
Liquidus

V.

Cui & Huic
monosyllaba

Huic

Theodosius
luthéo
Idomenei
Ilionei

Deīn
debinc
deinceps

De litteris.

Duodecies

**Ex consonan-
tib; vocalib;
leniorib;
consonantes
fiunt.**

mētis erat. & Lucretius. Proinde licet quis ex unoquoque
loco sol. ubi Proinde eodē iure duū est syllabarum. Li-
quet tñ easdem dictiōes explicatas cōstitui posse. Virg.
Dona debinc auro grauia & reliqua. At Lactan. in libel-
lo de phoenice. ui superioris rōnis duodecies dixit tetra-
syllabū. hoc uersu: Duodecies undis irriget omē nemus
Nūc hoc monemus illud usq; adeo esse uerū q; ex cō-
sonantibus uocales fiunt; & ex uocalibus cōsonantes: ut
hoc ubi nulla ratio proceleumatis interuenire pōt etiam
solitū sit fieri. Tale est illud Syllii in. vi. Coetera sinuatis
glomerat sub pectore curis. & illud Propertii in li. iiii.
Laeserat abiegni uenter apertus equi. Et Manilius: in. v.
astronomicorū. Hiera Syracusas Salamis nō urget athe-
nas. ubi Hiera tribrachis cogitur in trocheum.

De litteris consonantibus.

**sem
tales septem
quatuor**

Atlas Cyclades

Arithmus.

Smaragdus

Cygnos.

At iam de consonantibus dicetur. Harum numero
praeter uocales coeterq; oēs censentur. Ex his uero
L. M. N. R. S. X. z. semiuocales appellant. Mutae aut. B.
C. D. F. G. K. P. Q. T. Rursus quatuor liquidae: quae mu-
ta interlita reddūt syllabae precedentis uocalem mediā.
Sic. L. cōmunem facit in Atlas: in Doriclū: in Cyclades.
Manilius: Litora & aequales cycladas delongq; rhodōq;
Vir. Sparlasq; per aquor cycladas. Ita & in nomine Cy-
clops & multis aliis id genus. Post. L. subsequit. M. Sed
hoc graeci frequentissime obseruarūt: sed latini neglexe-
re. exhorruerunt quidē soni difficultatē. Graeci uero in
nomine arithmus mediā faciūt cōe; & similiter in pau-
cis aliis. Martialis ex latinis scriptoribus D. etiā aequae ac
liquefceret habuit in li. epigramatū. v. cum ait: Sardony-
cas smaragdus adamantas iaspidas uno. N. etiā liquidū
ponimus exemplū dabit nomen cygnus. Virg. Lactates
agmine cygnos. Marti: Quae capta est alio nuda lacena
cygno. Auson: Quid refert: cornix nō ideo ante cygnū

Sic etiā dixit Martia. Delectat Mariū si pñciosus lenire
mon. R. quog eandē uim habet: ut in nomine Tenebre
& in obliquis formatis a nomine Pater: coeterisq; huius
modi: ut patria. Idē accidit nomini Chelydrus: & nomi
ni Tygris: & nomini Meretrix. ut si dicas: Nimiū depo
scit auara meretrix. Et Syllius li. viii. Bellare manu & che
lydris cantare soporem. Hora. in arte poetica: Dictus ob
hoc lenire tygres: rapidosq; leones. Nūc hoc monemus
syllabā natura longā nunq corripies. quod seruabis etiā
ubiq; alibi: ut in mater matris: october octobris. ubi syl
labae. ma. & to. nunq corripī possunt: quae pductio ser
uatur in coeteris calibus. pater uero. pa. habet natura cor
reptū. Ouid. Et patrio pater esse metu pbor. Quare bre
uiat etiā in deriuatis omnibus. Et hec de literis sint satis.

De metaplasimis quibuldā ad rem syllabi
cam attinentibus.

A Nteq; syllabas attingamus diuertendū nō arbi trō
a metaplasimis etiā ad literarū additione: expressio
nemue pertinentibus. Dicit itaq; Synaloephe: ubi exteri
tur dictiois ultima uocalis assequente insequentis dictio
nis prima. ut Haud facile emergūt quorū uirtutibus ob
stat Res angusta domi. ubi in syllabarū retractatione di
citur: facile mergūt. Fit aut collisio raro nulla: ut apud lu
uenalem: Bellorum pompa animā exhalasset opimā. &
apud Ouidiū: Outinā tū cum Lacedemona classe pe
tebat. Sed uenustius hoc fit in caesuris: quarū alterā pen
timemerin: alterā heptimemerin dicimus. Virg. Postha
bita coluisse Samo: hic illius arma. Martialis. Pōtice cū
Licino hic quog magnus homo est.

De H.

V Bi cōtendūt flatilem p cōsonante haberī: ut apud
Catullū: Humanos nō despexit hymeneos. & Vir
giliū: Languetis hyacinthi. quod genus cōnexionis uer

R
Tenebre

Chelydr. Tygris.

Longa nunq
breuiat

October.
mater. Pater.

translatio
De metaplasimis

i. rōpessio
Synaloephe

Collisio

Caesura

Hymeneos.

Hyacinthi.

H. ē augedi
 sps nota: nec
 uiz aliqz hē in
 carmine figēdo

In quinta pede
 ex ametri
 arietibus.
 mulieribus.
 ad d. Priscia
 no sentiat
 et d. Diomedes

Dassenz

Quasi fidi
 psis

an.

S.

ad

borum apud utrūq; poetam legitur frequens. Sed illud certe uerū est augendi spiritus notā: elementī literā nec esse nec uim aliquā habere in carmine fingendo. Huiusmodi uero cōnexuens ita & eo iure factae sunt: quo etiā aliae minus legitimae legūtur: ubi flatilis inter geminas uocales sita nō est. ut in aeneide: Eripe ensem. Quinti. & Gellius: & Diomedes eam qñq; consonantē fuisse creditam scribūt: nō tñ esse cōsonantē nec cōsonātis uim aliquā habere tradiderūt. Poetę nō semp hexametri heroici quintū pedē dactylū: aut spondeū faciūt: sed & pccleumaticū. Virgi. Reiice capellas. Et tribrachū Papinius in. ii. thebaidos: Coelsum crebris arietibus urbē. In arietibus enim quinq; syllabę breues: ut in mulieribus. Qd in libro Priscian. si recte memini. vi. aīaduertit huiusmodi E. corripī in ariete. Is aut ex grāmaticis paulo cruditiū de rōne syllabarū sensisse. mibi quidē uideat: etiā ipso Diomedes. Sed nobis nūc satis est aīaduertisse. a Catullo & Virgilio sepenumero in quinto loco tribrachū p dactylo positū fuisse: & Nigidiū optime existimauisse. h. esse notā aspirationis & nō literā. Ita etiā graeci apicem quē dicūt daseam: nihil habere iuris in carmine fingēdo uoluerūt. Et clipsis aut est qñ sequēte altera uocali ultima praecedētis dictiōis una cū. M. posita exteri. ut in hoc exēplo: Multū ille & terris. ubi in retractatiōe syllabarū dicit multille. Tñ apud antiquiores in eiūsmodi locis sepe nulla fiebat demptio. Ennius in. x. ānaliū. Insignita feretum millia militū octo. Ex neoteris. Priscian. in interpretatiōe Dionysii. Et formā cōtra positāz imagine conū. ubi tarum. I. tres syllabae habent. Deperit etiā qñq; S. cū uocali praecedēte: & hoc rariuscule. ut apud Virgiliū Aut ouīū foetus: aut urentes cūctae capellae. Item alibi: Hic hāmone satus & rapta garamātide nympha. Sene. in. epi. ad Luciliū li. viii. auctor est debere legi in carmi/

ne Virgilli Cernere & nō decernere. Quapropter miror
 ex recetioribus grāmaticis nō paucos inter huiusmodi
 exempla posuisse hoc carmē. Inter se coisse uiros & de-
cernere boello. Verū etiā poetae ante tpa caesarū. S. aut
 oīno tollebāt: ut graeci: qui saepissime Pollaci p pollacis
 dicūt: & eiulmōi plura: aut eā literā nihil ualere cōstitue-
 runt: stāte etiā eius syllabę uocali. Catullus: At fixus nris
tur dabis suppliciū. qđ maxime factū esse sequēte lra. P.
 testat antiquitas. Ennius: Et post inde uenit diuinitus pul-
lis insinuās se. Teren. Aeolas imitatus. V. consonū p ni-
 hilo accepit: ut illi. F. Aeolicū p nihilo habuisse legunt.
 Carmen est in Andria: Sine inuidia laudem inuenies &
amicos pares. ubi Sine inuidia cōuertit in sininidia. Hu-
 iusmōi sortione: Sinini: dialau: diuenuas & a-micos pa-
res. ubi in ultima sede certissimus iābus est: ita huiusmo-
 di carmine poscente assentiētibus grāmaticis oībus & e
 graecis maxime Ephēstione in libello quē imitatus est
 apud nos Seruius grāmaticus in hecatostide metror. Fa-
 cta ē etiā Eclipsis rōne cēsursę semiquinarię hypercata-
 lecticę apud Iuuen. Dispositis praediues hamis iugulare
cohortē. ubi in Praediues. E. deperit cū. S. sequēti. Nūc
 hoc monemus: Si carmē a monosyllaba dictōe incipiat
 i uocale finiēte: ut do. O. uel M. ut sum: tūc huiusmōi re-
 motiōes uitādę sūt: itā & si uetustissimi id uel frequētissi-
 me fecerint. Catullus. Qui illius culpa cecidit uelut prati
Hēdecasyllabus ē sapphicus hypmeter. Idē i metro pha-
 leutio: Nā unguētū dabo: qđ meę puelle. Quā rē si fece-
 ris uideto an cētera quę i eo scribēdi gñe desiderāt hāc
 possint tolerare deformitatē. Graeci loco istaz Sympho-
neses: ut Māli9thodor9cas appellat creberrimas i carmi-
 ne faciūt: notātq; eas apostropho. s; latini huiusmōi cō-
 cretiōibus abstinēt. De aliis etiā metaplasmis gñibus qđ
 cōsimiliū uicinitas grata ē nūc dicā. Fiūt qđ adiectiōe

Cernere nō
decernere.

S.
Pollaci & Pol-
laci.

S.

Eclipsis

R. Do.
Sum.
Monosylla.

Symphoneses.

metaplasmis.

Ectasis

Diana

Italia

Arabie

1. A.

Systole

Oedon

Orion

Fidenas

Bithynni

Synaeresis

Phaethon

Proinde

Diaeresis

Sylue

pictai

aquai

Epenthesis

& detractiōe. **Ectasis** breuē producit: & sic addit: nā
unū uni tēpus adiungit. ut in eo Virgiliano: **Exercet Di**
ana choros. ubi syllaba **di**. correpta pducit. & **Italiā** fato
ubi. l. eodem mō augetur. **Proper**. Et domus intactae te
tremūt **Arabiae**. ubi. A. plonatur: alias breue. quod fieri
uidetur graecarum literarū ratione. l. & A. quae apud il
los cōmunes sunt. **Cōtra Systole** productā corripit: & ita
ex duobus alterū atterit tempus. **Lucanus**: **Oedonis** og
gygio decurrit plena **Lyaeo**. **Claudianus** itidē in **stilico**
ne fecit: ubi do. natura pductū corripuerūt. **Proper**. Nec
minus assiduīs **oedoniis** fessa choreis. Item **Nymfobus**
Orion: ubi in **Orion**. O. praeter eius syllabae naturā fit
breue. Sic etiā in. vi. **aenei**. **Vrbēq; Fidenam**. ubi fi. licen
tia breuiat. & apud **Iuuenal**. **Quang; & Capadoces** faciāt
eqnitesq; **Bithynni**. ubi cum bi. semp produci solet hic
corripit. **Est & Synaeresis**: cū duae in unā syllabae cō
trahunt. ut apud **Varronē**. Cū te flagrāti deiectū fulmi
ne **phaethon**. Idē apud **Maniliū**. **Phaethontē** patrio cur
ru p signa uolatē. Qd aut **phaethon** trisyllabū sit auctor
est **Quintil**. in i. institut. oratoriarū. Apud **Virg**. Ter **Or**
phi dādi casus ex synaeresi legitur. & est duū syllabarū
utraq; uocali lōga. Hēt & **Synaeresin** illud **Lucilii**. Sigd
phibuerō tūc estō petulcior equo. Eodē pacto & **pīndē**
duas fieri syllabas dicemus. **Cōtraria** huic est **Diaeresis**:
ut in **Odis** **Hōra**. **Aurarū** & **sylue** metu: ubi **syluae** trisyl
labum est. Similiter in **pictai** & **aquai** graeca diphthon
gus est diuisa: antiqua romanis. In illud uero **Eneidis** licz
Diomedes esse **Diaeresim** uelit **cripedem** pro **acripidē**
dictam ceruam. tñ cum cerua illa nō aeris pedes: qui nō
cernantur: sed **ēneōs** credita sit habuisse: aut uirtute cur
rendi aureos: quippe quae nunq; defatigaretur: proinde
nullā ibi **metaplasmī** speciē cōmitti placet. **Epenthe**
sis in medio dictionū auget literas ut & tēpora augeat.

Hoc fecit Virg. cum ait: Alitū pecudūq; genus. Simili
 ter in quattuor: rettulū: religio: & coetera id genus. In ge/
 orgicis etiā: Tribulaq; traabacq; ubi in ultima dictione
 terna sunt. a. mediūq; ex epenthesi additum est. Synco
 pe uero in medio dictiones exauget: ut & tempora exau/
 geat: ut audierat pro audiuerat: ubi. u. expressus est: ut di/
 syllaba corripitur. Syncope etiā cum dicitur: accessis p
accessistis. Ouidius in. viii. Et quos sustinuit bis mēsum
quinq; labores. Fit & Parallage: quae inducit & permu/
 tat in principio dictionū: litas: uel ut tempora diminu/
 at: & aggerat p loco: uel ut remotiōes fugiat. Virg. Spem
gregis. a. silice in nuda cōnixa: reliquit. pro enixa. Huius
icemodi etiā causa in ultimo facit idē antithesis: ut apud
 Lucretiū. Sub terras impete tanto. & Ouid. Certo sic im
pete uulnificus sus fertur. pro impetu. & Iuuen. Res ho
die minor est herē q̄ fuit. & Virg. Numero deus imparē
gaudet pro heri & impari. quae litera. E. cōsimilitudine
 eiusdem literae graecae romanis breuiāda semper offer/
 tur. Pōt & in his posteriorib; esse Metathesis dici: quas
 hoc perelegans Diomedes exemplo ostendit. Nam tibi
 tymbre caput euandrius abstulitensis. Priscian. uero cui
 nec Serui mens refragata est: & ut uelle uidetur Phocās
 tot in unū Diomedem. In euandre tynibre & huiusmōi
 uocandi casibus uolunt analogice ita fieri: quia nomina
 graeca ros syllaba terminata praecipue propria & aliqua
 consonantiū praeposita transferantur in latinitatē & in
 us & in ci: ut Euandrus & Euander. Virg. Rex euandrus
ait. In directa linea uocandi dicimus: o Euandre. Para
lepis in extremo auget syllabarū numerū: ut syllabarū
 qualitātē mutet. Quemadmodū in dicier syllaba ci. quae
 in uerbo dici pducitur fit breuis: & potestur pro pōt. Id
 apud Virg. nō legitur: ubi is uersus est. Quod fieri ferro
liquidoue pōt Electro. Nam Electrum primā producit.

Syncope
 audierat. p
 audiuerat
 accessis p
 accessistis

Parallage

connixa &
 enixa.

impete &
 impetu.

E.

Metathesis.

euandri
 tymbre.

Paralepis.

dicier &
 diri

De Primis Syllabis

Paralepsis

Antithesis

tuguri
tuguri

Ouidi. in. ii. metamorph. De ramis Electra nouis que lu-
cidus amnis. Ergo pōt illic legas: nō potestur. Sed parale
psi aduersaria est. Apocope. exaggerat eniz caput: ut uer/
sificator ex libidine syllabas disponat. ut illud Vir. Aspi
ce num nostrū mage sit penetrabile telū. pro magis: ubi
& Antithesis est. Item Pauperis & tuguri: cū tuguri scri
batur: & Peculi pro peculii: & silenti pro silentii. Pro
thesi uero & Aphaerisi nihil fere nobiscū est: fiunt autē
additione & detractioe. ut Turno: gnatoq; patriq; p. na
to. & Temnere diuos: pro cōtemnere.

DE SYLLABIS.

I Am uero de syllaba dicēdū est: Ea triplex ostendit/
tur: aut longa ut nae: id aut est certe: aut brevis: ut ne:
hoc est an: aut anceps: ut in Elegia. gi. cōmunis est sylla/
ba. Longa uero duo habet tempora: brevis unū: anceps
cum pducit bina: eadem si corripit: solum. Sunt aut mo
di syllabae: aut primae: aut mediae: aut ultimae.

Septem modis

Prime sylle

diagnoscuntur

Prima Syllaba longa ne sit am brevis quot
modis cognosci possit.

Prima itaq; syllaba quanta sit modis intelligitur se/
ptem. Positura: Attiguitate uocaliū: Diphthongo:
Regula: Declinatiōe: Cōpositione: Auctoritate.

DE POSITURA.

Positura.

ut arma
& uirūq;

X. Z.

Ita aut positura cum uocale duo preit cōsona: ut in
arma. ubi. A. prima litera cōsonantes sequentes R.
& M. pducunt. & Virūq; ubi. V. propter. M. & Q. eodē
modo longatur. Faciūt hoc solae. X. & Z. duplices eniz
cōsonantes sunt: & altera. C. & S. ualet. posterior uero: ut
Dores resoluūt. S. & D. Ouidi. in. vi. metamoaphoseon.
Deseruere sui nymphae uineta Tmoli. in quo uersu Me
rula Alexandrinus se deprachēdere dicit quinta in sede
spōndēum. nam. ta. illud breue Ouid. pduxit ui sequētis
positurae. quam rem Graeci impune facerūt. Graeculū.

De Primis Syllabis.

est & illud Virgilii. Pro segete spicas. Item illud Iuvenalis. Ingens gibus & acre malū sepe stillātis ocelli. ubi positus causa syllabae. te. & pe. pducunt. uel hoc in his posterioribus caesurarū licentia fit: nāq; brevis etiā syllaba in sexquipedē apud Val. Flaccū in libro. v. legi. hoc uerū. Sed qualis & quāta uiris insultet Enyo. & apud Siliū in. ix. Ni decoris assint patiēdo tempora lethi. & apud Lucanū: cum ait. Dum sanguis inerat: dum uis materna peraeget. etenim in his omnibus pentimēteris catalectica est. Tale & illud Virgilii. Drimog; Xāthog; Lygiog; Philodoceog; & illd; Eurig; zephiriog; tumēt. ubi quae uel positione pducitur. uel potius semiquinariā catalecticā tuetur. quod certe exempla sequentia habent. Ouidii in. v. Syderaog; uentiog; nocet: auidaog; uolucres. & in. xi. Sarculaog; rastrog; graues. ubi iambi esse possunt: & pedū aliena positio. qualis est in eo: eiusdem: in deianira: cū ait. Eurytidos loles: atq; insani Alcide. ubi in sexquipedē tribrachus impactus est. Sic & in eo Virgilii in georg. Aestusog; pluuiasog; ubi perperā liquidae ratio affertur: cum certus iambus etiā in consimili loco legatur: ubi est. Luminasog; Laurusog; dei. Graeci quoq; nō KAI encleticam habēt: sed TE. Quare frigida ratio est: ut quae latina uox deriuatione pducatur. Nūc hoc monemus naturales praecedentiū dictionum tonos seruare expedit. Tutius enim ut Quintilianus attestatur Usitatis utimur. Quare Virgilius Graecā illam positurae uim neglexit: cum inquit. Nemorosa zacynthos. & i. xi. Ponite spes sibi qsq;. Tale etiā illud Horatii. Linquimus insani ridentes praemia scribae. Eodē pacto si ab Ψ plī. incipiat dictio: post uocale correptum praecedentis. Syllaba brevis ut brevis habenda est. licet. B. & S. uel. P. & S. significet: & ea ratione Cl. Caesar. f. i. antisygma haberi iusserat. Hoc itaq; sequutus Lucanus in decimo: breuē syllabā non mutauit in

Pentimēteris
catalectica.

Semiquinariā
catalectica.

q. 93.

KAI.

TE.

Tutius usitatis
utimur.

Ψ plī.

De Positiōe in primis Syllis.

Cybele
Perrhebis
Pattagius
pattagias
Porfenna
.f.
Troia
Tenuior
tenuin
Cupiueraz
audiuernz
.f.
Maius eiij
huij. aijo
Caiij. Pompei

Hoc uersu. Tales fania canit tuimidūq; per aequora xer
xen: Cōstruxisse uias. In reliquiae: repperi: & coeteris ta
libus appositae sunt literae: & sic positione pducuntur.
quod etiā fit in nomine Cybele: cum media proprie sit
breuis. Proper. in. iiii. cynthiae: Vel tu quae tardā moui
sti fune Cybellen. Sic & in Perrhebis gēte Epirotica. ubi
primā Homerus in. ii. Iliadis breuiat. Sed Proper. alterū
R. adiecit ratione graecae cōpositionis: & pduxit cum
ait: Aut cur Perrhebi tremuere cacumina Pindi. Item in
Pattagiū nomine uestis: & Pattagias nomine fluminis
primā breuis est. Virg. in. iii. ut pduceret positionē fecit:
cum ait. Viuo praeteruehor hostia saxo Pattagie. Qua
in re cum etiā alii sequi sunt. apud eundē quoq; Porfen
na per duplex. N. scriptum legitur: apud alios Porfena.
Verū positura etiā fit. I. clauo inter duas uocales: ut il
lud Maronis: Troia gaza per undas. & alibi: Non haec
Rhoeteia matres. & illud Ouidii in Heroi. Impia quid
dubitas Deianira mori. Sed dictiōes latinae rationē hāc
respuūt. exemplo est Tenuior & tenuia. ubi secūdae syl
labae etiā breuiantur. Sed & V. duplex consonū nos in
praeterito pfecto & eius prole tertiū & qrti uerboꝝ decli
natus seruare uidemur: in quibus. I. lra pducit. V. uero se
quēte subtracta eadē corripit: ut i cupiuerā: audiuerā: cu
pieram: audierā. & in hoc Aeolas imitamur: qui. F. p du
plici consonō posuisse inueniūtur. Quomodo aut. I. ta
lem uim habeat Priscian. his uerbis ostēdit. Solebāt in
quit atiqui geminare. I. in Maius: huius: eijs coeterisq;
huiusmodi. Quinti etiā refert q; Ciceroni placuit: ut scri
beremus aijo: maiia. & haec. ij: bina cōsona accipiebāt.
ut in Pompei & Caii per tria. iiii. & primū. i. cum sylla
ba penultima: secūdū uero cum. i. ultimo uocali: quapro
pter Pompeii natura & positura. I. consoni longas sylla
bas tres habet: quod Caesari doctissimo grāmaticae pla

De Positioe. In primis Syllis.

citum esse a Victore quoque in arte grammatica de syllabis
cōprobatur. Positura: ut A. Gellii uerbo utar: in his duo
rum nobilium scriptorū uersiculis primis in syllabis est
Valerii Flacci in li. vi. cum ait: Arietat in cantū: & Syl
lii in. iiii. Arietat in p̄mos obicitq̄. imania membra. ubi
etiam Obicit altero. I. attrito primā breuiat. nam ex duo
bus. ii. alterū quod priorē locum habet est consonū. Sic
luue. inter tum. & iis remotionē nullā fecit sed ex positu
produxit. uersus is est: Viuendū est recte tū propter plu
rima: tum iis. Sed cum istud. i. consonū detrahāt eadem
syllaba praecedens fit breuis: ut apud Virgi. Sed tñ olim
idēz curru succedere sueti. Vbi liquida est: nihilominus
si illic positio fuerit: positione p̄ductantur. dices. ut in hoc
Val. Flacci de libro. iiii. Velocq̄ procneſſon. & in illo Syl
lii in. viii. Ecce inter primos theramngo a sanguine clau
si. ubi. M. tanq̄ muta habetur. Et in eo Horatii in poetrā
Posse linenda cedro. ubi syllabae natura breues: positura
uero longae: uel litterae liquidae corripitūtur. In Aliqñ &
similibus quale est. dūtaxat positura est integra. nam licz
in oratione soluta antepenultima acuatur: tñ in connexa
acutū morā non detrahāt. quod Fabius in eo Virgiliano
Pictaeq̄ uolucres fieri affirmat. & ita in uerbo Peragro.
licz prima syllaba acutū habeat: nihilominus. A. uocalis
longa est positioe nō solida: ut in eo: Libyae deserta per
agro. Antiquitas ab. S. positionem nō facerunt: ut illud
apud Pliniū de li. xxxv. Reginae lunonis supremae con
iugis templū. & illud Lucilii de li. ii. satyrarū: Sternendū
& iaciendū hūc aggerem & id genus rudus. ubi syllabę
nis. & gis. & nus. breuiant. Sed in his: ut Cice. scribit etiā
in prosa. S. tacebatur: ut Dignu loco: pro dignus. Contra
Seneca huiusmodi coactiones enūtiandas praecipit. Sed
horū omniū cognitio habenda est: usus aut omnino re
spuēdus. Miramur enim ueteres: sed nostris utimur an
t.

obicit

Procneſſon
theramngo

aliqui
duntaxat

Peragro

S.

Dignu &
dignus
Cognitio de is habenda
usus respiciend.

Veteres mirandi
nō utendi.

Chote.
Taliare

nis: ut ille ait. Nūc hoc monemus: in huiusmodi uer-
bus qualis hic Virgili: Fontesq; fluuiosq; uoco. imitati-
onem esse graecā. Homerus: Dotote protote pherusate
dynamenite. Hesiodus: Clioteuterpite thaliare melpomo-
nite. Sed de his hactenus. Iā de attiguitate uocaliū dicet.

De attiguitate uocalium.

Q Vae quidē est: cum uocalis eiusdē dictionis uoca-
lem diuersis in syllabis praecedit. Quo fit ut harū

uocaliū prior ubiq; apud Romanos corripia: ut in me-
us mea meū. Excipit fio. Inde tñ inclinata. R. assummentia

etia breuiant. Vtrobq; testis est Maro: Oia iam fient: fie-
ri quae posse negabā. Excipiunt etiam casus quinti ordi-

nīs nominū habentes E. purū: ut Diei. ubi E. pducit: nec
nō genitiui nominū & pnomiū in ius: in quibus. I. cō-

mune est: ut Vnius ob noxam. et apud Iuuenalē. Bolerus
liquidē unius pccordia pressit. Hinc deme Alterius. ubi

i. temp breue est. & Alius: ubi. i. pducitur. Priscian. in li-
vi auctor est tales casus patrios pducit: Alterius uero cor-

ripi quia gignendi casus casum nominādi syllabis dua-
bus superat. Terentianus in Alterius etia pduxit. versus

is est. Senarius quidem iambicus. Nō alterius fortitudo
Porsenae. Inepte tñ nec eo accedendū. Ei quoq; cum. E.

breui dissyllabū fit: ut ab Hei monosyllaba interiectioe
differat. Ouid. Hei mihi discedens oscula nulla dedi. nā

duae syllabae in unā cogunt diphthongo antiqua. quod
etia Scaurus in Cōmentariis factū esse. notat in Plauti

na Rudēte in uerbo fuit: ut una syllaba haberetur metri
causa. Cōtra idē Scaurus in Pseudulo testis est iam parti-

culam diuisam fuisse in duas partes: & i. priorē syllabā
fuisse breuē. Interiectiones: ut aba: obe: cōes habent sylla-

bas. Martialis: Obe iam satis est obe libelle. Barbarae di-
ctiones plerūq; uocaliū attiguitatē breuiant. ut aarontes

Noes. Deme tñ qñ. i. mediū inter uocalia quasi positurā

meus
mea
meus

fio

dei
vnius

Alterius. Alius

fi.
Hei

fuit

iam

aba. obe

Barbarae dictiones

aarontes

Noes

De Antiquitate. In primis syllis.

facit: ut in Esaias. Sūt & qui uelint flatili adiūcta pducit:
ut in abarael lis: abrahamus mī. Tñ de his bonoz usus
seciādus est. Noue quidē sane nō sine piculo scribimus.
& si ut Cicero testat: quae pmo dura uisa sunt mox usu
moliunt. Maria quoq; noinea uirginis in noīandi casu
tribrachus ē: ut saepe Philelphus in Heracostichis posu
it. Claudian. hoc utit asclepiadeo: Formosus Mariā du
cit Honorius. Iesus quoq; pma corripit: at duas sequētes
ubi q; pducit: & ultimā ui grēce diphthōgi. Iacobus: Bar
tholomeus: Mathias: Mataeus pducūt: prēter hoz p mū
ubi. i. breue ē. & quidē Iacobus tetrasyllabū est: & penul
tima pducta. In grēcis uero dictiōibus. A. prēeūte alterū
A. uel. E. uel. I. corripit: ut in Nausiaa: aello: Paliphae: Cai
cus: ut in carmine obsceno. Qd̄ Ticydam scripsisse su
spicor. Nausicaam pleno sepe tulisse sinu. Itē Martial. Si
mibi nausicaa patrios cūcederet hortos. Hora. in. iii. car
minū: Inclusam Danaen: turris abenea. Martial. Quid ti
bi uis dipyron qui phaethōta facis. Proper. Vobiscū eu
rope nec pba paliphae. Excipiunt aer: laertes: taigeta: na
isthais: lais: Sais: & hoz iclinata: cū similibus Michael:
Israhel: & id genus. Val. Flaccus in li. vi. Hic & odoratus
flagrati crine Michael. In AO. & AU. pducunt. ut Lao /
choon: & Achesilaus. Deme chaos. Val. Flaccus. Et cha /
on implet Orion. Item Aglaophon: phraortes: danaus.
In Ea quoq; pduc. ut Aeneas: Achillea: Medea. Deme
accusandi casus grēcos: ut typhoea: thefea. Ouid. Aethe
rias ausum sperare typhoea sedes. Dores eadē forma ad
iectiuū faciūt attrita diphthōgo & submota. i. Virg. Na
te patris sumi qui tela typhoea tenuis. Corripe etiā the /
atrū. Artocrea: Baleares: Bractea: Clearchus: Carneades:
Cleantes: Meleager: Thearus: Theano: Oceanus: Arthe /
atae: Ctaeos: Ceadus: Cacearia: Antheas: Boreas: Cyne /
as: Andreas: Pytheas: & nonnulla alia similis formae:

Esaias.
abraham

MARIA

IESVS

Iacob

Greca

Dictioes

A. an. A

aer. laertes

Michael

Ea. Aeneas
Medea

De Antiquitate

Lea. leona

oreades

Tegeae

Platea.

malea

ff.

ff.

leitis

fo. heos

fu. spondeus

orpheus

alpheus

1a

Zodiacus

Lea: item Leaena: Neacra. Foeminini uero generis: uel Mariū in dos uel in dis exeuntia in gignendi casu pducuntur: ut Oreas. Virg. Hinc atq; hinc gloimerantur orea. des. Corripe Nemeaeus & Tegeaeus: quę tetrasyllaba sūt Virg. Assis o Tegeae fauens. Quāobrem Seruius dixit ibi quatuor esse syllabas penultima pducta: cocteris breuib; e qbus tertius poeon cōfiteitur. Proper. in libro. iiii Fictus & calami pan tegeae tui. In platea et chorea E. legitur anceps sic & in malea. Proper. in libro eodē Prac beat hospitio. Saeua malea suo. Val. Flaccus in libro. iiii Cōtinuo bebryx maleae uelut arce fragosa. Produc phe aces. In E breuia ut patres pduc ecion & Nesee. cū in priore per. H. scribat graece in subsequēte uero gram matici graeci cōtrouerliā faciūt an p eandē literā an per diphthongū. In ei. ut theissa pduc. Ouid. Trinacrius q; suae pleidos auctor & actor. Sic et leitis epithetū miner uae qā graece per. H. scribit. Praeter alioz morē frequē tiorem inq; Martia. quod pducendū fuit corripuit cum inquit Lulit nereidum chorus. Nisi facerit synaeresin. Ouid. in heroïdibus. Virides nereidas oro. In Eo corri pit ut Heos unde Heous ut pleos: theognis. In Eu. pro duc ut Phaneus Spondeus achilleus: Orpheus denomi natiaq; alia huius modi: Corripe creusa. Nūc hoc mo nemi; eous ab Eos quod etiā aurorā significat etiā pro ducere primā et ita diuersa scriptura eandem esse cōem deniq; & Alpheus apud graecos poetas media correp ta legimus. Tunc qdem in accusandī casu faceremus Al pheon sed longe melius pducitur ut argeus. Horat. Ti bur argeo conditum colono. In la. corripe ut uiriattus: Sodiacus diaeta hyalus: hyacinthus. larbas lasion. laol chos nomen loci quem ex Synaeresi etiam lolchon di cimus prima breui. Produc lasius lasion Dia & nomen insulae & si dicas ut dia camilla. Thyas: cyane. Sed Cy

In primis Syllabis

ane nomen nymphae corripitur. Ouidius. Quae brevis
aequoreis dia feritur aquis. Idem in. ii. ristiū. In cererem
lasion qui referatur erit. Beuia Priamus. Priamides etiā
breuem habet primā & si uulgo pduxerūt. Virg. Priamī
dem belenum. Pliades qñq; breuem habent. Virg. grae/
cos sequutus ita inquit. Arcturū Pliadasq; hyadas gemi/
nosq; triones. at si pleias dicitur pducit primā. ut apud
Ouidiū Pleias una fuit dicitur; & Plias priore longa. Vir
gi. in. iiii. georgico. Plias & oceani spretos pede reppulit
amnes. Hinc queritur qua rōne etiam a primis poetarū
corripitur. Rñdeo quia ex. E. & I. literis quae gr̄ce diph
thongū faciunt. E. dempta. I. transit in breuem literā. Qd
etiā accidit huic nomini Spio: ut breuiari possit. Vir/
gilius. Neseeq; Spioq; Taliq; Cimodoceq; quod nym
phae nomen: ut etiā Thalia in gr̄co poeta cum. I. breui
legimus. Et quide; cōmunes sunt in eiusmodi. ut Elegia:
sophia. Virgilius in Cyri. Florentes sophie uiridis cōple
ctitur hortos. Nam si nostros sequimur corripēda sunt.
ut in Lucia: Maria: si graecos etiam nō minus. Multa tñ
producenda: ut in Lāpia: Argia: langia: Calliopia: seu cal
lioepa: Deiopia seu deiopea. Quod Propertius facit in
nomine Alexandria in. iiii. hoc uersu. Noxia Alexātria
dolis aptissima tellus. Et Cicero in academia. I. pducit in
libro de diuinatione: cum ait. Inq; academia umbrifero
uiridiq; lyceo. In Ie. & il. breuia. ut Hieron: Diiambus:
Mimiiambus: polyion. nec in hac dictiōe ultima est ali
qua diphthongus: sed diuersis syllabis latinū. I. Y. graccū
sequitur. Breuiat polyhymnia. quod nomē scribitur per
duplex. yy. ut indicat Diodorus in. v. bibliothecae. nam
ostēdit deduci hoc uerbū a poly & tali uerbo quale est
quo utimur hymnos. Quare miror gr̄culū nescio quē
qui a memoria crediderit trahi. Horatius. Euterpe cobi/
bet: nec polyhymnia. Virgilius i epigrāmate Synaerclm
b. 7.

Ja.
Priamides

Spio
Talia
Elegia
Lucia
Maria
Calliopia

le. 11.
Hieron.
Diiamb.

Polyhym
nia

De Antiquitate

Polyminia

40.

Diogenes

Dionysii

Ionis

IV.

Chius

Brauius

O.

Troas

Troes

facit in hoc uersu. Signat cuncta manus loquiturq; po-
lyminia gestu. *Q*uo abbrevia: ut Iosephus: Iolla: Embryo
Diones: Dione: uel si Venerē significet: uel si Veneris ma-
trem. Produc Priōn nomē regis Getici. & Io ius. & Clio
clius. & Sp. o Ipius: nomina nympharū. & habētia. Iani-
te. *Q*uo in recto tertii declinatus nominū. ut Arion. Sic &
Arionardus: ariobarzanes: Hyperíocus: Hyperion. Ci-
cero in prognosticis. Ut cum luna meās hyperionis of-
ficat orb. i Corripe Hemeridion: Electryon: Eurytion: En-
dymion: Pygmalion: Geríones. Virgilius: Geríone extin-
cto. Aulonius pduxit Diogenes: cum ait. Diogenes ob-
iit: nō obiit: sed abít. Idem breuiavit Dionísíus inquiring
Dioníson Indi extimant. Nec minus Horatius in sermo-
nibus. Tunc Syri Damae aut Dionysí filius audes. Ionía
primā natura breuiat: sed cogitur aliqñ produci. ut illud
Virgilií. Ionio in magno. *S*ed regulariter Priscianus in pe-
rihegesi Dionysí Antiochíeni: hoc uersu. Egregie quon-
dam coluerūt gentis Ionum. *B*reuiatur & Hermíone &
Hesíone. *Q*uo uox exultantis anceps dicít. sed potius bre-
uiat: sic enim frequētissime legimus. In lu. ut thryus: Iulus
lasius: Lycíus patríū nomen breuianda sunt. Produc Ly-
cius. ut apud Statíū Papíníū. Templá Lycie dabis. Chi-
us nomen insulae breue est. Lucanus in li. viii. Quas aliq-
cautes & quas Chius appetat undas. Inflexū inde pdu-
citur. Horatius in. ii. sermonū. Cecuba uina ferens alcon
Chium maris expers. & si dicas sub dío: pducitur. *P*ro-
ducit & Brauiū: si graece loquimur propter diphthongū
circūflexā. *Q*uo sequente quacūq; uocaliū breuiat. ut Bo-
are: oaxus. Naso. Regnā thoas habuit. Maro. Turbā in-
ter fremitūq; Gyas: quē deinde Cloanthus. Idē. At pro-
cul in sola secretae troades acta. ubi troades pducūt. nec
minus nomē regionis Troas apud latinos: & Troes. Et
idē: Eoasq; acies. *O*e. ut alcathe poeta Simoentis Satni

De Antiquitate

De Diphthongo

gentis. Produci Typhoeus cuiuscūq; speciei. & Aloeus.
Virg. Qui tela typhoea temnis. & imposta mole typho
us. & Lucan. in. vi. Impius hic prole superis imilit Aloe/
us. Q. ut Simois: Satniois: Hemathois: pyrois: Hemor
rhois. Deme patronymici declinatus nomina. ut Aloi/
des in Mecenate. Fudit aloides ppstq; dominator olym/
pi. & in Caupa Virgiliana. Et quā uirgineo libata Ache/
lois ab amne. Sic & Typhois aetna dicit. Q. ut demo
phoon: hippochoon. Q. ut alcathous: Tbous propriū
Alcinous: panthous: piriothous. Produci thoes: quae ani
malia lupt pantherē sunt. Produci Cous: ab insula Co. Itē
achelous: eous: & Heous: Inous: Latous: arctous: Lel bo/
us: Gelous: Sardous: Myrthous: & id genus multa alia. Sz
ut ogdoas: sic etiā ogdous. V. sequēte quacūq; uocaliū
corripit. ut Capua. Sed iam ad diphthogū stylus uertent
us est.

De Diphthongo.

Diphthongus tūc quidē fit: cū duae in una atq; eadē
syllaba uocales literae sunt: quarū neutra cōlonans
appellat. ut in Laus. au. in Heus. eu. in aegle. ae. in Oene/
us. oe. in heic. ei. in Harpyia. yi. quae oēs pducuntur. Ae
qñq; in ai. uersa est. Lucretius. Ignorat enim quē sit natu
ra animai. Soluē etiā in Ahenū ex scriptura Virgiliū:
addita ut alūt flatili per Diacresin. ut Litore abena locāt
Et Ouid. Successit abenea proles. Ei. quoq; a latinis grae/
ca diphthongus recepta est: quā in. l. longū cōtrahimus
ut in Nilus & Orphī dādī calu apud Virg. Orphī Calli/
opea lino formosus apollo. Fuit et Ei. latina diphthogus
ut in Queis auferēdi casu siue etiā dādī: & in heic aruer
bio. Yi quoq; a grēcis accepimus. ut in Myia: Edyia: har
yia. Virg. Harpyieq; colūt aliē. Sed si nūc quaeris quot
quēq; dipg thogus habeat tēpora: quis anbigit correptā
syllabā solo cōcipi tēporē: pductā uero duplici: & cum

ol.

oo.

ov.

y.

qu. eu.

ae. oe.

ei. yi.

fi. quei.

heic

yi harpyia.

b. q.

De Diphthongo

qu. lu.

haec ita sint: diphthongus in nullo seſquitempore cēſen-
da eſt. Qđ au. & eu. ſemp prodncunt nemini dubiū. nā
& uocis porrectio id facit: quae & in his & in coeteris ta-
libus magis q̄ litera aduertēda eſt. Quare miror aliquos
qui tempus cū dimidio habere exiſtimarunt. ita tñ ut ſi
conionū ſequatur cui dimidiū tempus eſt: auctore Dio/
medetum demū diphthongū dici longā. Sed quid rñ/
deant hi ſi dederim exemplū ubi etiā nō ſequente uoca-
li litera pducit. ut illud Virgilio in gallo Necq̄ aoniae aga-
nippae. Qđ aut praepoſitio Prē & cōſimilia corripian-
dico hoc agi a latinis rōne tranſitus facilioris. ut in. xi. ae-
neidos. Freniſq̄ aduerſa praehenſis. Et in georgi. Flerunt
rhodopeiē arces. quod in graecis dictionibus etiā ſequē-
te uocali altera in ſyllaba. Haec diphthongus pducatur:
nulle occurrūt exēpla: quae ſi uoles tu ipſe diſquire. Qđ
aut apud latinos acceleretur nō legi hactenus. Sed qñ cē-
terae oēs diphthongi apud nos quaecūq̄ ſint pducūtur
hae duae minime ſine iniuria exceptionē ferent. At mi-
ramur qđ aliqñ ae. breuiſ reperitur: imo quod longe plus
eſt perlaepe in breuem ſyllabā tranſferimus. ut in eo uer-
ſu Prifciani in orbis deſcriptiōe. Ad fauces arctas multę
ſunt inſulae abydi. & ita quocūq̄ diphthongi tempora
amouemus. Quare ſi nobis libuerit: quod grēci impune
faecerūt: eoz partem exterere: partē uero retinere: ut leni-
or fiat uocis ſonus nōne faſ erit! Quod etiā De praepoſi-
tionem quic productā natura aliqñ eadem rōne pati cō-
pellimus. ut in eo Virgilio. Hiſ unda debiſens. Et latinum
caſum. O. litera terminatū: ut in eo eiufdem. Sub ilio al-
to. Nec deſunt: qui in georgicis ita legant. Conatī ter ſunt
imponere Pelio Oſſan. Sequentē quoq̄ cōſona qñq̄ uo-
cales natura longas breuiarūt. Iuuenalis in ſatyra quinta
in Poſſis producendū corripuit. ut Cū poſſis honeſtius
illic: Et tremere. & ſordes farris mordere canini. Sed hęc

Prē

ae

De Diphthongo

de his ideo latius dicta sunt: ut recētoribus quibsdā de-
curreremus: qui paulo aliter censuerunt. Nunc ad alia:
quae de diphthongis superant me cōuerto. nāq; ubi Au
& Eu. sint facile cognosci pōt: quod nō est in Ae: & Oe.
Quapropter hic monebimus dādū & gignēdi declinatus
in numero unius: & nominādū & uocādū ī numero mul-
titudinis primī ordinis nominū diphthongo finali Ae.
notari debere. ut musae: poetae: Cecropidae. Eadē quoq;
diphthongus in declinatis syllabis eus-terminatis: potissi-
mū deductis ex uocali primae declinatiōis nominū. ut
a musā Musaeus. & in nomine ab. H. deducto. ut a pene
lope Penelopaeus: Mitilene mitilenacus: Dodone dodo
neus. Virgilius. Dodoneosq; lebetas. Claudianus uero in
raptu Proserpinae forte a Dodon dodonius sine diph-
thongo facit. ut a Triton tritoneus. Claudianus. Cesserit
inuitis Dodonia quercus aristis. At iam hic multa ex
literarū ordine psequar: sed quae nobiliora utilioraq; ui-
debuntur: ea tm cōlectabimur. Innumerabiliū enim uel
le fieri collectionē deridiculū sit. Praeterea praeceptoris
est docere: quēadmodū quēri quicq; conueniat: & unū
aliquid aut alterum nō omnia: quae eius generis erunt ex
empli gratia subiicere: quo res dilucidior fiat. Verū hāc
exemplorū frequentiam hoc loco utilissimā esse experi-
entia doceri possunt: qui lectionē hanc sibi delegerint.

Itaq; habitis his quae primae sunt speciei habentur & ea
quae secundae existūt. Et illud habe tibi: siquid offendit:
quod & Cicero dixit. Sepenumero aliud aliū uidetur: tu
quasq; regulas pellege: & quod maxime tibi necessariū
duxeris: exercitatione cōfirma.

Equuntur exempla diphthōgi cōpositae ex. A. & E.
ut Haec: hae: Aea: Aeacus: Aeeta. quod patrē Me-
deae significat per. E. simplex in secūda syllaba. Aegeon
Aegeus: Aeger: Aegi: ab ago. Aegistus: Aegiptus: Aegle

qu. fu.
ae oe

eus.

Diphthōga cōposita ex. A. & E.

aeeta

De Diphthongo

*Egloga
Edyllion*

heres

*heris flu.
vñ herica*

Egloga per E. & nō per diphthōgū scribitur: notatq; fer-
monem tritiorē. Tale aliquid a graceis edyllion dicitur.
Aegoceros: Aegyalea: Aegis: aegon: Haemorrhōis: hae
milius: Haemonia: Haemus: Haemulus: Aenaria: Aene
as: Aeneus ab es. sic aereus. Aenigma per I. latinū. Aeno
barbus: Aeolus: aepolus: Aepy. Epirus sine diphthongo
scribit. Aequus. aequor. Haereo haeres. & sine A. scriptū
in marmoreis monumētis saepe legi. Haeresis: Aesagei
us. Aesarus. Aescylus. aesculus. Haesbines. Aesculapius
Aesimus: Aesopus. Aeson. Aestas. aestimo. aestas. aetas.
Aeternus sine flatili in secūda. Aether. aethra. aetialogia
Aethyops. aetna. aethon. aeuū. Achaemenes. Agoraus
Actaeus. altaea. alcaeus. Hamalthaea. Andraemon. Ana
paestus. Annaeus. Amoebaeus per oe in secūda. Antaei
us. aphaeresis. Aristaeus. Astypalaea. Aulaea. Baelua.
Baenacus. Begaeus per E. in prima. Baetis sine h. & cum
I. latino nomen fluminis. inde Bactica. Blaesus. Caeci
us. Caecus. Caeculus. Caecuba. Caecilius. Caedo. Caeyx.
Caelo: sculpo. inde caeli. Caeneus. Caepi a capio. Caepa
Caeni. Cera & Ceroma per E. tm scribunt. Caesena. Caes
aries. caesares. caesones. caestus. Caetera & hoc & multa
alii per oe. scribunt. Cnaeus. Chlaena. Claiemens: alii per
oe. Caldaeus. cacodoemon. chamaecyffus. Chamaeleos
& quaecūq; alia a chamae deducta: quod humilitatē si-
gnificat. ut Chamaedrys. Coquus. Chymaera. Cinaedus.
per I. latinū. Cinaegyus. Cynaeta. Clytemnaestra. Dae
dalus. Daemon. Diaeta. Diaeresis. Dicaeus. Dircaeus. dra
caena. Hebraeus. Ephaestion. Eumaeus. Faeci a facio.
Faex. Fraegi a frango. Fraeni. Fraesus. Fraetus. Gaesa.
Galilaea. Gaetulia. Graecus. Gynaetion. Gynaecconitis.
Iaeci a facio. Hyaena. Idumaeus. Hylaeus. Hymenaeus.
Iacus. Iudaeus. Laeda. Laedo. Laelius. Laemargus. Lae
na. Laelstrigones. Laetor. Laetame. Lacaena. Lacedaemo.

De Diphthongo

Leaena. Lenaus p. E. in prima. Lylaeus. Lilybaeus. Meander. Maenas. Maeon. Maeotis. Machaera. Manichaei. Mataeus. Megacra. Muraena. Nae. Naenia. Naeuius. Neaera. Niaeos. Obscaenus. in quo multi oe. scribunt a coeno. Phacax: & phaea nomen urbis phaeacū. Pae/an uel epitheton apollinis: uel carmen eiusdē. ut Dithy/rhambus Bacchi. Phaedrus. phaedon. phaedine. pēda/gogus: & quēcūq; a pueri significatu sūt. ut paedico pae/domatia. Pedianus p. E. tm scribit. Paegi a pāgo. Pegina p. E. scribit. Paeon & nomē medici: & pes q̄ternus. Phae/rae. phaeactia. phaeustus. paeštū. Plebs: ubi Priscia. negat esse diphthōgū: ubi dicit ae. añ duo ultima dictiōis cōsona esse nō posse: sed añ duplex consonū. qđ tm Etymio grēco huius dictiōis reprobat. Idēq; praecipit Apuleius grāmaticus. Pre. cū suis: ut prebeo. preco. preda. prediū. preceps. preliū. prelū. preputiū. premiū. prenestē. praes. preses. prelul. preter. pretura. palaeimon. palestina. palae/stra. panctius. pagaeus. pape. phariseus. pedaeus. pygmei. Pylaeus. pyraechmes. Plataeae nomē urbis. posidaea. p/pylaea. ptolomeus. Que. quero. queso. questor. Seculū. Sepe. Seta. Setabis. Sequus. Sceuola. Sceu9. Sphera. Sabes. us. Sadduceus. Spelca. Synaeresis. Tedet. tēda. taenia. ta/laemenes. tūmeus p. l. latinū. trocheus. tropaeū sine flatu/li. Vae. interiectio. vaeneo. vaendo. & sua: ut uenalis. Ple/rus teste Apuleio grāmatico per. E. scribit sine. A.

A Moenus. antitoechon. Boebeis. Boeorix. Boeothi/us. Boerobista. Chloelia. Coelosyria. coelius. celū. Coellus. coelebs. coemiteriū. coena. coenobiū. Cetus cū significat cōuentū. Chroesus. coeus. coepi uerbū defecti/uu. Citharoedus. Comoedus. calenū. Damoetas. Epi/coenū. Eriboea. Euoe duū est syllabarū. Dionysius de si/tu orbis. Euoe bacche legontes. Feia. foedus. Femina cū mēbroz curuaturas significat.

de

Plebs

Pre

que

OE

De Diphthongo

· Oc ·

per. E. scribuntur. Sic & Femur: quae utraq; breuiat. Moer-
cenis: moechus: moedoria: moenia: moerchus: Moeris:
moestus: Meliboeus: Menoecius: Moeruli. Oeagrius:
Oebalus: Oechalia: Oconomus: oedipus: Oeneus: Oe-
nops: Oenophorū: Oenomaus: Oenotri: Oestrus: Oeta-
mons: Oetus: Homoeosis: Homonoëa. Phoebus a quo
nō est ephebus: id enī per. E. simplex scribitur: illud aut
per oe. Phoemon. poena. poeni. poenitet. phoenix. proe-
tus. paroemia. philopoëmia. pom. erium. pronoea. pro-
hoemiū. prolopopoea. ut orthopoea. Thymoetes. Tra-
goedus. Troezen: & multa alia. Quare quicūq; es lector
quod etiā Aristoteles aliqñ in rebus suis dixit: siquid tibi
cum iniuria aut esse aut deesse uidebitur: iudice ratioe
muta: adde pro arbitrio. nāq; & mihi quaedā ex his nō
satis cohaerent: & e multis unū exempli gratia adiciam
Caloenū mihi uerisimile non fit per oe scribi rationabi-
liter: siquidē a Calibus oppido Cāpaniae est. puto a grae-
culo aliquo introducā prauam consuetudinē illius scri-
pturae: q; is sibi persuasum habuisset e sua lingua esse de-
ductum: ut diceretur quasi probatum uinū. At sic legi &
marinoreis monumētis & in consuetudine doctorū ho-
minū uulgo quoq; ita scribitur. quae auctoritas nō pau-
ca mihi extorlit. Graecas aut diphthōgos nostri poetae
cōuertētes in latinitatē aliqñ diuiserunt: ut a p̄montorio
troadis rhoethio. Virg. r̄het̄heīū facit. ut Nō haec r̄he-
theia matres est dorycli cōiunx. ubi ei. in alterutrāq; par-
tem scinditur. & in. ii. georgicox. Ep̄hyrae q; aera. Ita in-
terpretes lectionis Virgilianae hactenus legerūt. ubi nul-
la esset demptio. Literator tñ nescio quis: ut Synaloephā
induceret dixit. Ep̄hyreia q; aera. eadem ratione ut supra
diximus in rhoetheia more Ionico per. H. ut priameia:
& pegaseiū melos apud Persiū. & Baccheia apud Vir-
giliū. ut Baccheia dona. Ab Ep̄hyra tñ: quo nomine

Caloenū

Ep̄hyra

De Diphthongo.

De Regulis

Corinthus olim dicta est. Ephyræa dicunt illi: nō ephyræa
ria per ei. Postremo qm̄ cuiq; aliqui uoluptati esse pōt
suis inseruisse carminibus Barbarū aliquod nostri tem
poris nomen Barbaras etiā diphthongos taceri inutile
est. Sunt igitur & hæc longæ: ut ai. aimo. ui. in uido: & si
quæ aliæ esse possunt: quas oēs sic pferunt ut nos au. &
eu. Aliqui huiusmodi nominibus. G. demūt: ut Vilielmus
potius dicant q̄ Guilielmus. Eteniz hāc scripturā lingua
Romana respuit. Tu uero si horū omniū rōnem nosse
uis illoz cōtemplare ructus. Volūt & in barbaris esse oi.
ut moises. eruditiores tñ moises potius dicūt grēcā sequi
ti linguā q̄ iudaicā. Illud tñ lectioe dignū existimem: qđ
prisci illi dixerunt: mei. duarū syllabarū. Ennius in li. ii.
Si qua mei fuerint humaniter ut teneatis. Sed uideo prae
ter mentē optimi grāmatici gignendi casum esse dices.
Ergo potius Catullū in hac dictione q̄ Enniū imitere: cū
ait: Da mi basia mille: deinde centū. Est itaq; in hac di
ctione Synæresis: cum ex mihi mi. dicūt. Et ualida ratiōe
cōcretionis produciūt. Vtar nūc quod occurrit exemplo
alio. ex nomine insulae Chios: dici pōt & Chius per syl
labas tris: & Chios. duobus. ii. in unū coactis. & ita syl
la fit longa ex cōcretionē. Verū & frigida ea est scriptur
ra: ut ei. diphthongo nisi parcissime utamur. ueteres eniz
ita scribentes pluralē numerū discernebāt: teste Lucilio:
quī uersu hexametro id scripsit his uerbis: iam puerei ue
nere. & postremū facito atq; i. ut pueri plures fiant. & reli
qua. Quare: ut ex persona Fauidini pulcherrime dixit
Gellius: Viuamus moribus antiquis: uerbis uero loqua
mur praesentibus.

De Regulis.

Am regulæ tradendæ sunt: & ex multis una est ta
lis. Praeteritū oē dissyllabū cum uocibus inde p
pagatis in prima pducitur: ut legi. Excipiunt fidi: scidi:
bibi: steti: dedi: tuli: & quæ sub attiguitate cōtinentur: ut

ephyra

ai. vi.

oi.
moises. &
moises.

chios &
chius

fi.

Pueri

Prima regula.
De praeteritis.

Hora

Lauit

Reperit
Repperit

Refert

Tetulit

Rui. Ouidius tñ in heroid. ad Aeneā praeter morem aliorum breuiat primā in uerbo emi cū Inquit: Quod tibi donauit perfide litus emi. Nō desunt tñ qui emo legant qñ Dido obiiciat Aeneae crimen ingratitudinis: quod id ei datū sit: quod adhuc uix redemerit: ut intelligat plus sibi debēdū fuisse. Sed uetustiores codices Emi habent. Lauit si praesentis temporis est primā breuiat. Horatius Phoebe qui Xantho lauis amne crines. Virgil. Luminis effossi fluidū lauit amne cruorē. In ceteris uero tanta in praeterito quanta in presenti. Exeiptunt genui: posui: potui: & quae primā geminant in perfecto. ut didici: fefelli. momordi. & in cōpositione uel simplicitate Cumbo positurā frangit: ut cubui. Ecōtrario refero: repello: & plura ut pducant literas gemināt. Ouidius tñ in. xii. heroidum breuiat hoc uersu. Quaeq; feros repuli doctis medicamentibus ignes. Item Ausonius. Aptauit collo quē reperit laqueum. Sed idē in eodē tetrasticho dixerat. Qui laqueum collo nectebat repperit aurū. Sic etiā in Refero rōne aliqua qñq; re. iuxta significatū pduxerūt. nō enim semper a re: id est iterū deriuat: uerū aliqñ a re: nominis obliquo auferendi casu pducto. Dicimus enim Mea refert: & mea interest. pro eo qd est Res mea fert: & in re mea est. Sed uerbū hoc in praeteritis huiusmodi nō meminimus multū frequenter legere: in aliis significatibus tetuli potius per. T. q; per. R. ut illud Catulli in athy. Ut herifugae famuli solent ad Idē tetuli nemora pedē. & ita in eo trimetro Terentii. Nā si pol id rescissem nunq; huc tetulissem pedē. ubi quartus pes dactylus est: ultimus iābus: reliqui omnes spondei. Sed alibi apud eundē Tetulit legitur superioris significatu: ubi Chremes loquitur hoc persimili uersu. Incepti dum res tetulit: nūc nō fert: feras: ubi interpres monet positū esse simplex pro cōposito: hoc est tetulit pro tetulit.

Alia regula est: Oē supinū dissyllabū primā pducit *Regula d. Supinis*
ut fotū. Deme a Cieo cies citū: datū: itū: litū: quitū:
ratū: satū: siū. & notum in cōpositiōe tm. ut cognitū: sta
tum cū suis omnibus. ut iturus: litura: & huiusmodi mul
tis aliis. Verū licz ab eois: uerbo formata correpta sint.
nt in Terentii Ecyra. Nā cum cōpressa est gnata in tene
bris: forma nosci nō quita est. ubi ex regula positū est.
Tñ in Ambitus cum adiectiuū est. I. litera pducit. Oui.
luffit & ambitē circūdare litora terre. Reliqua uero cor
rīpiunt. ut Ambitus: ambitio. Ausonius. Circūloquentis
ambitū. uersus est dimeter iambicus. In nomine peritus
produc. quia a uerbo experior est. Sed periturus breuiā
quia a pereō descēdit. A Cio cis citū pducitur. ut in. iiii.
aeneidis. Excitū ruit ad portus. A Cieo contra. Papinius
in. iiii. thebaidis. Excitus & longā pridē indignātia pacē.
Coetera uero supina pmae syllabae praesentis temporis
naturā sapiūt. Sed iā quasi p articulos quosdā iplas syl
labas deducemus: ut unaquaeq; uocaliū suū ordinē for
tiatur & ducat. *Pezit. ab exper.*

De. A. Vocali litera in primis syllabis.

Ante. B. C. D. F. G. L. P. Q. R. T. V. corripit: hīs ex
ceptis quae inferius scribūtur. Sed hoc quo ad pri
mas syllabas.

B. producit labor: beris. flabrū flabellūq; inde: fabula
pabulum. tabo tabes. labes. labilis. nabilis. flabam. nabā.
flabam. fabat. Breuiā dabam & Strabo. Horatius in. i. ser
monū. Strabonē appellat petum pater: & pullū male par
uus. Inflexa talia sunt qualia primigenia. ut a fabula dici
tur fabella. *Ant. B.*

C. producit machina: acer acris: pacuuius: facundus:
Dacus: Thraces. & habentia aut. P. aut. B. ante. A. Exci
pe placeo: paciscor & baculus. Praeterea quae a Brachy
uerbo Graeco deriuant. Produc Cacus: quod nomen *Ant. C.*

De Primis Syllabis

q. an. C.

no in loco legi co: reptū in ix. apud Ouidiū : cum ait: His Chacus horrendū tyberino gurgite monstrū pro/ duc Macero. C. Caesar Caligula: Vnū hoc maceror & doleo tibi deesse Terenti. at Macer quocūq; modo cor ripiē ita & Aconitū & Academia. Hora. Atq; inter syl uas academi quaerere uerū. Claudianus: In Latiū spretis academia migrat athenis. Item pduc Acis nomē flumi nis in Sicilia. Maceries & Vacillo. Pruden. Quāuis ma ceries florentes ambiat agros. Oui. Spes mea uacillat. S; & hanc syllabā breuē legimus.

q. an. D.

Gradus

G pducit suadeo: spadix: clades: uado uadis: radix: ra/ do: trado: traduco: gades: gadir: Ladon nomen fluminis. Gradus: quod tñ Val. Flaccus etiā corripuit: cum ait: Ir ridens strepitūq; minasq; gradiui Breuiā primā in qua dro: & suis. Ennius in li. iiii. Est nūc & quis erit Romę rei gnare quadratę. Martianus Capella i nomine Adon pri orem pducit praeter: morē alioz: cum ait. Hāmon aren tis Libyes & biblios Adon. ubi etiā Adon p adonis dē.

q. an. G.

G pducit Magalia: Sagus: Saga: Sagae: Strages: Val/ gio: Stragula: Sagio: Vagina: Tragula & si preit. P. uel. F. excipe flagra: & inde flagella: Frago: Plaga cum regio nē aut rete significat. Corripe Magus: Sagū: Fragro. Oui. Et quae nescierim melius maga: Quaeritur herbis Mo ribus & forma cōciliādus amor. Martial. Pulsus in astra Sago. Catullus: Lectusq; Assyrio fragrans oliuo. Breuis pagasa oppidū Thessaliae a quo argo Pagasaea dē. Item Sagina: Tragedia: Tragma pduc Lagus uocabulū Pto lomei regis.

arg? pagasaea

q. an. L.

L pducit Talus partē pedis. & idem p Ludicro: Tal/ lea: Halo halas: Palantes: Malus arborē: Malum pomū: Mala partē faciei. Palus palī: Ales: Ala: quod nomen ab axilla factū est: sicut Mala a maxilla extrita: ut aiūt uasti ore litera. Item pduc Aleto: Caligo: Balo: Balista: Aleat

Calo calonis. Balena. Halec. Squalleo. Martial. in Palatiū *Palatium.*
 pa. syllabā breuē habet. & qñq; longā: quod frequentī
 us legi. Produc qualis & talis. Itē. Qualus nomen forma
 tum a uetusto Quaxillus. ut palus a paxillo: & paulus a
 pauxillo: unde in usu est pauxillulū. Produc etiā Scalē.

Talio. Malo mauis. Breuia Salebrae. Martialis. Nec quē
 Flaminiam secant Salebrae. Indigentiam Martiani Ca- *Taxat martianū*
 pellae non sine rubore referam: qui quanq; ostētator eru- *(apella. m.)*
 ditionis sit: is tñ praeter scribentiū consuetudinem in no- *Palam. &*
 mine Palam priorē produxit: sic inquit. Palam perpe- *mortalis.*
 tuis iungere nutibus. aequē desertabilis ut alibi: cū in no-
 mine Mortalis. corripit mediā. ait enim: Tuq; caducis
 mortalibusq; carmine Adonico. Ouid. breuiauit Calo-
 nes in. iiii. fastoz: cum ait. Per flāmā saluisse calones. Plu-
 res tñ producunt.

Q. A. ante. M. N. S. pducitur: his exceptis quē sequuntur.

Q. M. corripit Tamen: amo: chlamys: fames: damus: Sa- *Q. an. M.*
 me: Samus: Lamus. & pollysyllaba. excipe amitto: lami-
 na: lamentor: aimentū: Damoeta. Produc Damon & Da-
 ma. Corripe Damascus: Damasippus. Ausonius pdu-
 xit Amen.

Q. N. quoq; breuiat Danae. Petronius: Acrisium iubeat
 credere quod Danaen. Item manus: cano canis. anus cū
 uetulā significat. anas. canis. & pollysyllaba deme Ganeo
 Danubius. caneo: & quae a longis sunt. ut Sanitas. lanu-
 go. uanesco. anellus. Horatius in sermonibus. Cum trib?
 anellis modo laeuz priscus inani.

Q. P. pducit apoeninus. apulus. crapula. apher. Saperda.
 Capadox. rapa. lapa. mapa. papa. papilio. apis bos. uapu-
 lo. saphyrus. napus. Sapis fluiui uocabulū. Sic & apida-
 nus. pducunt etiā Papinius & Sapo. Sidonius. Non qđ
 papinus meus tuusq; pingit gēmea prata syluularū. Qu.
 Serenus. Attrito Sapone genas purgare memēto. Breuia *Q. an. P.*
Sapoe.

Daphne & pape. Petronius. Et baccis redimita daphne
tremulaeque cupressus. Persius. Marcus Dama papae. Ite
Mapalia succumbunt in prima syllaba.

Q. pducit quag: & quaqueuersus.

R. pducit Areo: area: carex: glare: nare: carica: narix
Pareo: itare: flare: nare: fari: larex: Varus uel proprium uel
appellatio flumini: nomen. Ara absque flatili: Harum: qua-
rum: quare: & adiectiuum: ut charus. & sua: ut rarefco. Ca-
ria pducit. & Larus: id est fulica: & larius: lacus. Larissa
urbs. Sed Baris urbs est & nauicellae genus. Clareo: Va-
rillus: Varinus. Produxit Dareus Claudianus hoc uersu
in excusatione ad Stiliconem. Dareum famulis manibus
doluisse peremptum. Item Laurentius Valla in quartum He-
rodoti. Darei regis uota iubentis habes. Item Ouidius in
Ibin. Utque necatorum Darei fraude secundi. Sidonius hoc
Hendecasyllabo breuiat. Et primum Darii tumultuantes
praefectos. Producat duas primas in Arete nomine uxo-
ris Alcinoi.

S. corripit Asinus: phaselus: casa: basis: & Asia pro
uincia. nam pro lacu ex opposito Virgilius. Atque Asia cir-
cum. Fuit & Asis urbs Umbriae. Siste etiam basiliscos: &
prasinum cum urbe thaso.

T. producit Saturnus: Vates: Laterna: Fatum: Blatae:
Clatrum: fatur: natus siue gnatus: ater: natura: Latum a fe-
ro latus lata latum: quatenus: mater: materies: frater: crater:
Flatus: atrium: Brathea: maturo: matuta: matutinus: mater:
tera: natura: gratus: pratum: Stratum: Crates pro re rustica
aut boellica. Crates autem proprium uocabulum prima bre-
uiat: & inde flexa: ut Aristocrates. Corripe latro. Verbum
Catholicus etiam quia a praepositione cata est & catus. Ho-
ratius in Odis. Voce formasti: catus & decorae more pa-
lestinae. Sidonius Ectasin facit: cum de Claudiano loqui-
tur hoc hendecasyllabo. Siquae catholica fide lacessunt

A. De l.

E. De l.

De **Statim** Nonius sic scribit. Statim pducta pma syllaba a stando perseverat & aequaliter significat. Terentius in adel. Bina talenta capiebant statim. Aliter uero mox significat. Sed & Catullus in eodem significato breuiavit: hoc phaleutio. Verum siquid ages statim iubeto. Frequenter tamen legitur pducte. Breuia statera: latro: & platea. Nec minus Plato Platanusque. Martial. in. x. Non ergo est manus ista: sed statera. Idem in. xii. Nil est deterius latrone nudo. Ausonius. Nomen plateas perdere. Dimeter est iam bicus: ubi Platea media producit: prior breuiat. Corripit patria & Spatium & Martinus nomen motis. Et eodem pacto Spata genus gladii. Atys nomen proprium prima producit. Inuenta tamen brevis est in recentiore poeta per nomen filii Chroeli. quod tamen aequo probo quam illud Ouidii: si illius est in Ibin: ubi in nomine lo. cum significat filiam Inachi prior corripit. uersus est Ouidii. Quem memor a sacris nunc quoque pellit lo. Puto corrupte sic legi. Verum tamen nomen Atys per heroe Troiano corripit. Virg. In Troia aliter atys genus unde atyl duxere latini. Producat & atella & atina. Silius in. x. Iamque Atella suas iamque & galograciae adegit. Martia. Quo ciue prisca gloria atina. Breuia status tantum. Producat scaturio. Prudentius in hymno sancti Romani. Scaturientes prodat ut loquacitas.

V. pducit post mutam hntia. L. ante. A. ut clauus & flauus & glarea. Item Auia cum loca dicunt: & maioris uerbum: gnauus: nauis: maioris: pauo: Suavis: prauus: dauus: Lauinia: gauisus: nauare: Dauides. Breuia Lauerna nomen degfurum. Ausonius. Bonorum mala carminum Lauerna.

E. De. E. uocali litera in primis syllabis.

E. Ante. B. C. D. F. G. M. P. Q. R. corripitur. B. tamen longat cebes: nebris: nebam: rebar: debeo: Debilis: Sebum: ebrius: Hebe: Thebe: Sebetus: & si bina consona praesunt: ut plebes: Gleba: flebam. Febris

Statim

Atys

q. an. v.

f. an. b.

f. an. b.

primā etiā corripit. sic habent uulgati uersus apud medi-
cos: Vnaqua; die febre si uexabitur aeger. & alius. Hec
nondū tremulo potanda dabis febrienti. Sic etiā breuiā
tur & si liquida. pducitur prima in Februa: februius: fe-
bruare. Ausonius. Brumales maius Februarius atq; De-
cember. Sic fit etiam in nomine gentili hebreus. Breuia
quoq; Ebusus nomen insulae Hispanicae. Produc rhe-
bus & Ebosia. Papinius. In syluis: & quas precoquit Ebo-
sia canas. Corripit primā Sebaſte. Sidonius. Necnō pre-
cipitem Sebastianū.

f. an. C.

C. pducit Faecis a faex: quod diphthongo ascribūt.
Item Securus: secū: mecū: tecū: uecors: echo: theca: lecy-
thus. id aut significat oleariū uasculum. Breuia Secus &
echeneis: qui piscis latine remora dicit. Lucan. Retinens
euro tendēte rudentes: in mediis echeneis aquis. Itē echi-
nus: uel cum piscē significat: uel cū folliculū pomi. Me-
rula apud Pliniū esse cōtēdit Echineus. index habet de
echeneide. Secius corruptū est a segnius.

f. an. D.

D. pducit dissyllaba. ut Sedes: pedor: Sedo: cedo: edo
edis: pedes unde pediculi. Haedus primā pducit diph-
thongo. Manilius. Incipiēt haedi tremulū pducere men-
tum. Breuia Edo es: pedis a pes: & pedū. Sceda: Sedum
Produc Sedulus: Seditio: & educo: cis. Media: unde Me-
dus: Medea: Gedria. Corripe Pedianus. Syllius in. xii. pu-
nicor. Polydamāteis iuuenis. Pedianus in armis. Itē Ce-
drus. Fortunatus. De libano gemine flore comāte cedri.

f. an. f.

f. an. G.

F. pducit Refert pro interest.
G. pducit Dego: regu'a: tegula: reges: leges: regia: regi-
na: Lego: legas: regiculus: regaliolus: Gregorius: Pegalus:
Rhegiū: egegius.

f. an. I.

E. an. L. N. S. T. V. pducit: his exceptis quę sequuntur
L. corripit pollysyllaba: ut leleges: Selibra. Elegia Ouis
dius tñ produxit: cum ait in beroid. Flēdus amor meus

flegin

est Elegia flebile carmen. nisi Elegeia legas. Excipe pela
mys: delius: delibutus: Electrū. Virg. Quod fieri ferro li/
quidoue potest Electro. Item peliū mōs: pelusiū peligni
Elis elidis: Elysiū: zelotypus: spelunca: Spelatum: Lelan/
thus: uelabrū: ueliuolū: Elicius: elicio: elido: delubra: deli/
tiae: deliteo: Feles: chele chelarū. Breuia tñ chelis & che/
lydrus: & celer uel miles: uel adiectiuū. Gelu: scelus: uelut:
uelim. Silius in Peliō primā breuiat in. xiii. punicorum
quod citra consuetudinē est illius syllabae. Ossaq; cū Pe/
lio cūq; haemo cesserit othrys. Produc uelites: & uelita/
res. Ouid. in Ibin. Nondū calfacti Velitis hasta solū. Sic
& Helias. Fortunatus: His uenit Helias illis in curribus
Enoc. Persius uidetur pduxisse melos: cū ait. Cātare cre
das Pegaseiū melos. Sed tu omnino corripe. Lucretius.
Et cygnea mele phoebea daedala chorda.

M. longat nemo: demū: semi: hemi: semen: emolumē
tum: eminus: emina: semita: cementū: crementū: demus:
stemus: demo: demēs: emineo: emathia: flemus: remigo
remex: Temo: reinus cum inter arma nautica est. corri/
pe propriū uiri. Sic & Chremes. Horatius in poetica: Ira
tusq; Chremes tumido delitigat ore. Sic & Femur & Fe/
men. Lucretius in libro. iiii. Suraruz ac feminū pedibus
fundata plicari. Produc quae. E. syllabā per se faciunt. ut
emitto: deme: emo: emis. Breuia temetū. Iuuenal. De cor/
cyraea temetū deduxerit urna. Sed ego hic nō deduxe/
rit legerem: sed eduxerit. quia Temetū uidetur mihi &
primā & secundā producere. Quare locus ille Iuuenalis
emendandus est. Terentius in andria pduxit temulētus
quod Donatus notauit. Versiculus Terentii is est. Sane
pol temulenta est mulier & temeria. Sidonius etiā in ab/
stemio pduxit. quod nomē etiā iudicio Quintiliani ab
abstinentia temeti deductū est. Sidonius. Vix coptos ca
pturę ciloos abstemius acū.

Elegia.

Pelio

E. an. M.

Temetū

f. an. H.

N. breuiat fenestra: penu: penitus: penetrare: penes: penates: phrenetis: enim: Xenium: Enyo: Enypeus: & quae habent. B. G. S. T. V. añ. E. Deme uena: uenor: Senus: splenis: Sena nomen urbis: Tenia: Leneus: Taenarus cum diphthongo scribitur. Producat Strenuus & Strena. Itē Stbeno nomen sororis Medusae: & Euryles duarū syllabarū: ut apud Hesiodū legitur.

f. an. P.

P. longat Epirus: cephisus: repo repis: & quae. S. añ. E. habent. ut Sepes: Sepia: Saepes. sed haec diphthongū habent. Breuiā epacta: nepa: nepos: sepulchrū: sepelio: Caepa etiā diphthongo attribuit. Hepar & crepide & si grece per. H. scribant: tñ breuiant. Sic in medicinalibus legitur. Intra ter ternas ablynthi potio lucis. Curat epar: con-

Repens.

sūgatur modo gallica nardus. Persius. Nō hic quī increpidas Graiorū ludere gestit. Breuiā Vepres. Horati. Corna uepres & pruna ferunt. Repens participiale pduc: sed cū celeritatē significat & ipsum & quae ab ipso sunt corripe. Sic etiam Ephesus & Pephum. Fortunatus. Precipuum meritis Ephesus ueneranda Ioannē. Nobilis Andre-

Ioannes
O.

am mittit Achaia suū. ubi & id animaduertendū est. O. syllabam in dictioe Ioannes natura longā rōne sequentis uocalis factam esse breuē. est enim dictio tetrasyllaba. In nomine Andreas ratiōabilius media breuiat: sed ipse ex diphthongo graeca sic loquutus est.

Andreas

f. an. Q.

Q. producit Nequā: nequitia: nequa: nequo: nequiq: Sequana. Item nequaq. Lucretius. Corpus ea uacuū nequaq. constat inani.

f. an. R.

R. producit Eridanus: feralis: feria: Erunna: Eruca: Clerus: Xerampellinus: Xerolophus: Seres: Seria: Serus: Nerus: Neris: Neritos: Nerio: Herigone: flerem: nerem: rerere: spero: Erugo. Pero uel propriū uel appellatiuū. Cerinthus: cerinthe: Feronia: Eronia: Ereti: thera: plera: plerūq. Pera & cera qia pern. H. scribūtur. Tum cerulus: cetussa

Ceroma: Sphaera per ae. post flatilē scribitur. Producit
 & Beryllus. Priscianus in Dionysium Antiochiensem.
 Berylli gēmas glauci: nitidūq; adamāta. scribitur per. y.
 Prudentius tñ praeter consuetudinē breuiavit in Psyc/
 machia. Hinc tibi sapphyrū sotiarat & inde Beryllum.
 Producat heros: si aspirate scribis: sed sine flatili breuiat.
 Ausonius. Laus: Eros & Itys: chiron & Eros Itys alter. He
 rus & hera uerba antiqua corripunt. Sic & Heriphile et
 Eriphyle. Tibullus. Heriphile phebo grataq; quod mo/
 nuit. Virgilius. Moestantq; Eriphylen. Producat Beruthus
 nomen Emporū phoenicū. Priscianus in Dionysiu an/
 tiochiensem. Antiquaq; Tyron Beruthi & menia graie.
 Item Ceres ceritis: & Cerete ceretis. Virgilius. Qui cere/
 te domo. & idez alibi. Prope Ceritis amne. Serra per du/
 plex. R. scribitur. Martialis. Tam pingues tunicas serra
 secare potest. Sera per unū. R. breuiat. Idem. Claustra se/
 rare sera. Producat etiā quae habent ve. syllabam ante. R.
 ut Veratrū. Verus uera uerum: ueruca: uerisa: Ver. exci/
 pe uerutum. ueru: uereor: Veredus quod significat specie
 quādā equini generis. ut Asturco & Manus. Producat phe
 retides per. T. Ouidius in. viii. Cū pheretidae & Iantao
 Iolao. Breuiat Pherecides per. C. Q. Serenus. Sed quis nō
 pauet Pherecidis fata tragoedi. Breuiat quoq; Terenti/
 us. Sidonius. Sed nec centimeter Terentiani.
 S. corripit Vesulus: Thesis: & Thema ab eodem uer/
 bo deriuatum: & a Re. composita: ut Resero. Item Vese/
 uis: qui & Vesuius dicitur: & hinc Vesuius. Silius in li
 bro. vi. puni corum. Monstrant Vesuina iuga: & reliqua.
 Mesana idem in. xiiii. producit hoc uersu. Incumbens
 Mesana freto minimūq; repulsa. Rationabilius tamen
 breuiasset: ut nostra tempestate Laurentius Valla facit:
 cum ait: Litore Rhegino prope cernitur ora Mesanae.

f. m. R.

Serra.
Sera.

f. m. S.

f. an. 7.

T. abbreviat metus: fretū: metallū: meto metis: metar-
rus: getae. Betulus nomen oppidi. Heteroclitus: tetricus:
tetrarcha: metrū: retro: betruscus. Ennius. Hac noctu filo
pendebit Hetruria tota. Breuia etiā si. E. uocalē uel. P. uel
T. uel. V. consonae praeunt. ut in petorita: ueto: thetis cū
matrē Achillis significat. nam cum uxore oceanī: pdu-
citur. Item longa petus uel propriū uel appellatiuū. Cor-
ripe Creta nomen Scythici loci. Val. flaccus. Deficiam
Scythicū metuens Pōtunq; Cretanq; quod alii pducūt
Ego locū hunc Flacci mendosum esse puto. Virgi. Pars
Scythiam & rapidū cretat ueniēmus Oaxem. Sed cum
patriā Iouis significat & genus terrae: tunc omnino pduc
Breuia Petrus. Fortunatus. Princeps Romana uenit ab ar-
ce Petrus.

Thetis.

Creta

f. an. 8.

V. corripit Breuis. Seuerus: & inde perseuero penultī-
ma pducta. Leuo leuas: hoc est exonero: & leuis cū sine
pondere significat. nam in eo significatu quo est leuigo
producūt. Producat Meuania. Propertius. Qua nebulosa
cauo rorat Meuania campo.

De .I. uocali litera in primis syllabis.

f. an. 8.

Ante. B. C. G. P. Q. T. corripit. Producit tamen
B. liber adiectiuū & cum Bacchū significat. Libo
libas: libum: ibo: quibo: scribo: gibus: hybernus: hybris:
ibis nomen auis. Libero. tribula. tibia. fibula. sibilus. Vi-
bex. uiburnū. hybrida. Tibur. Libethra nomē loci: unde
Libethrides musae. Libra. Lucretius in. iiii. Et libella ali-
qua si ex parti claudicat Hilum. Breuia liburnus. Iuena-
lis. Ingenti currit super ora liburno. Martialis. Horridus
liburnus. Item fibrae. Claudianus. Nec fibra ueturos po-
scenti prodidit annos. Item uibro. Catullus. Dedissemq;
truces uibrare iambos.

f. an. 9.

C. pducit ico icis: dico dicis: niceteriū: liciū: trica: tici-
nus: icarus: mica: uicus: spiculū: spica: picus: Picens: Pice/

mus: pica: uicinus: ficus: ficedula: sicut: sica: sicarius: uice-
nus: tricen: uicesimus: tricesimus: icon: iconiū. Breuia
Sicanus: Siculus: Sicheus. quod tñ nomen & Sicania: cū
Sicanus etiā pducta leguntur. Seruius dicit in Sicheus
primā syllabā esse breuem: sicut etiam in Scharbas. Di-
citur & Sicelis prima porrecta a nomine Sicelia.

F Ante D. F. M. N. R. S. V. pducitur. Corripit tamen
D. Idoneus. fides fidei uel fidis. ideo. ideoz generis
neutrius. quidem. idume. Hydaspes. didymus. Gnydus.
Horatius. Luna mari Gnydiusq; gyges. Cydon & Cydo-
nius pmas cōmunes habent in ultimo eneidos. Parthus
siue Cydon. Et in. x. Noua gaudia Cydon. Breuia etiam
si. B. aut. R. aut. TR. aut. V. praeunt. l. Deme ridere: strī-
dere & stridere: l. Virgilius dixerit. Cōuulsumq; remis:
rostrisq; stridentibus aequor. Sed Apronianus scripsit uer-
sum hunc Tridentibus habuisse: tractūq; esse ab Ennio.
Idolū & fidene primas duas syllabas pducunt: & idolol-
atra quaternis etiā syllabis dicitur.

F composita abbreviat. ut trifidus.

G pducit Sigeum. uiginti. triginta. figo. bigae. digero
Pyga: & inde depygis. fligo. frigo. frigeo. frigilla. frigu-
tio: & quę habent. ST. ante. I. ut stigo. striges. Ouid. in fa-
stis tam breuiat q̄ producit. Breuia Stygem & tygres &
Lygurio & migro. Petronius in ridiculo. Hircanaeq; ty-
gres iussi & seruire leones. Idem. Ad stygios ne migras:
qui uiue renefтора apud nos dignus eras! Horatius in ul-
timo sermonū. Manibus dum furta lygurit. Strigil pmiā
producit apud Iuuenalē. Et sonat unctis strigilibus. Persi-
us uero ex regula corripuit: cum ait. I puer & strigiles
Crispini ad balnea defer. Breuia regulariter Striges: aues.
Gyges si pro lacu nō longe a Caistro accipitur: si pro de-
siderato apud Virgiliū: si pro puero formoso apud Ho-
ratium pducitur. si uero pro gigante corripitur. Proper-

I. An. D.

I. An. F.

I. An. G.

Striges

Gyges.

tius de omphale Gigeo tincta puella lacu. Ouidius. Cen/
timanunq; Gigem.

.l. an. l.

Thyle
Thule

Q. L. corripit stylus. philos. philyra nomen arboris. phi/
lomela. Philostratus. Philon. filix. & inde filicula. cylix.
filex. cilium. milium. Philoctetes. Philetas. phileros. ller/
da. Cylindrus. bilaris. bilibris. pilus pili. Pylos. Pila pilae
lusoriū. Lilybeum. pylene. lilaea. & habetia ante. l. uel. S.
uel. T. deme Thyle. licz graeci cum dipphthongo thulen
dicant. Breuia Tilia. Ouidius in. viii. Quoq; minus du/
bites tiliae cōtermina. quercus. At. Qu. Serenus praeter
morem aliorū produxit: hoc uersu. Quem fundit Tilia
succum. Ego potius Talea lego: ut. A. praecedat. L. nō. l.
Produc Pilum: bastā. & Pilam locum cauū: & Hilum.
ut apud Lucretiū. Neq; pficit Hilum. & saepe alibi.

.l. an. M.

Simon

.l. an. M.

Q. M. breuiat Thymus. fimus. nimis. Simul. Chymera.
Mimas. Mimaliones. & omnia pollysyllaba. deme tamē
Simius. Strimon. scrimonius. Limaces. L. Columella. Im
plicitus conchae limax hirsutaq; campe. Producat etiam
Simias & Simulus: a nomine Sinus: uel propriū. Papi
nius in ultimo. Syluarū infantem lingua Simū salibusq;
proteruū: hoc est uncum lingua: scilicz uersutae linguae
& mirae uernalitatis infantem. Nec lege Simiū: ut uul
gus. Hymen primā habet cōmunem. Ouidius. Vt subit
to nostras hymen cantatus ad aures. Catullus in epitha
lamio. Hymen o hymenē hymē ades o hymenē. Pro
duc Chimerinos: id autē ē hyemalis. Breuia Simon. Ho
ratiū in poetria. Pythias emuncto lucrata Simone talen
tum. Producat Cimex. Martialis in x. Et teges & Cimex:
& mūdi sponda grabatti.

Q. N. breuiat Linus ppiū. linio. lino. cinamomū: & ha
bentia uel. C. uel. S. an. l. Deme Sinus p uase. Producat mi
nos. Tinea habet primā cōmunem. Ausonius. I tineas
cariēq; pati te charta necesse est. Q. Serenus. Natura in.

terno cum uiscere Tinea Serpens. Tutius tamen corri-
pitur. Cōtra tutius producit Inulus & Inula & Inuleus.
& si corripit Inulus hoc uersu. Propertius. Atq; Inuli pel-
lis totos operibat amantes. Producit. Catullus cum ait.
Vel anseris medullula uel Inula macella. Item Horatius.
hoc asclepiadeo. Vitas Inuleo me similis Cloes. Produc
Synas Vnde Synadicum marmur atq; etiā crinis cum
scrinio & Mina cū pondus significat. Priscianus. Quaz
nomine graii Mnan uocitant nostri minam dixere pri-
ores. Breuiā Minas uel pinnas uel terrificationes. Inde il-
lud recentioris cuiusdam poetae Ex auro clypeum mi-
narum mille minarum Expertem.

Inulus

anm. /
minam.

P. producit cipus Stipo Stipes. Vipera ripa typhis Sy-
phon gryphes Riphaei siue Ripaei Tiphon. Lucanus.
in. vi. Antraq; laetiferi rabiem typhonis anhelat. Martia-
nus capella. praeter morem alioz breuiavit cum inquit.
Fortenq; typhonem Sed Typhoeus nomen eiusdē bre-
uiat. Lucanus. in. v. Conditus Inarimes imposita mole ty-
phoeus. Produc Pipere & Pipilare. Catullus At solaz do-
minam usq; pipilabat. Produc scrupuluz uel scripylum
Priscianus semp produxit per Syncopen. ut in scruplis
trinīs draginam & alibi Grāma uocant nostri Scrupu-
lum dixere priores. Breuiā scyphus & cypirus ut illud
ex interpretatione Theocritiani uersus. Grus aratrum se-
quitur capram lupus illa cypiron. Breuiā cyprus. Hora-
tius. Sic te diua potens Cypri et quęcunq; ab hypo prae-
positione graeca sunt ut hypothesis hypocrita.

1. an. P.

Q. producit liquor liqueris uerbum & liquis & liqui
Breuiā Liquo liquas & liqueo liques & liquor liquoris.
Lucretius tamen produxit saepe ut cum ait. Crassaq; cō-
ueniunt Liquidis & Liquida crassis. Produc liquetium.
fluuii nomen. Virgili in nono. Quales aeriae Liquetia
flumina Circum.

1. an. Q.

f. an. R.

R corripit Lyra & inde delyrus. Lucretius in primo. Quod facit hic idem perde lyrus esse uidei. Item Syria: Styrax: Pyra: Pyrus: pyrum. Tyrus. Vir Viri. Viriatus. Quirinus quirites. reliqua produc. Syllius Primo Viriatus in euo. Longa cyriacus. delirus. Stiria. Pyramis. Siri astrum breuia Syrenes. nomen regis. Val. Flaccus Hile a cum gente Syrenes. pduc Styrus. nomen sponsi medeae Nec minus Myrace & Harene apud eundem ternas syllabas habent productas produc Viri a nominatiuo Virus. Lucretius Liquit enim tetri supra uestigia Viri. Item Tiro. Propertius Vobiscum est lope Vobiscum est candida Tiro. Cirene & Pirene. primas habent communes. Virgilius. Mater cirene: mater quae gurgitis huius. Catullus breuiat. Lasorpiceris iacet cirenis. Iuuenalis. Aditur Imperiis hispania: pirenenq Transilit. Tibullus. Tua boella pirene testis. & ocean litora Santonici Produc quaecunq; significant manus. ut Chirurgus.

f. an. S.

S corripit Isaurus: nisi coniectiuum: miser. disertus. Cisena. Bilon. phthibis. ptyfis. crisis. sifer. Isara. nomen fluminis ptisana quanquam teste Gaza graece per duplex ss. scribatur. praeter naturam syllabae Martialis coquus productam breuiavit hoc uersu. Corrupit natura phyllin cursuq; rotato. Sed hunc tu lega coquis.

f. an. T.

T. longat Mytilus. Nitor niteris. a Lis litis. Dis ditis Glis glitis. a Sis sitis. Itur ab eo. Clitella. Clitorius. Cliton. Clitunnus Pityfina. Pythagoras. Sithon. Titillo. Titan. Pythias. Python. Mitis. Ritus. Rito. Scito. Scitor. Crito. Triticum. Tityrus. Vitupero. Triton. Vitis. Vita. Vito. Dito. Diteo. Litera. Triton. & cum lacum significat & cum tibicinen & inde Tritonis Scitus. Scitum. Papini us. ad uxorem. Nulla solo rabies aut scita Licurgita leges. Produc Situs. & Pituita. L. Columella. Et Pelusi aci proritet pocula Siti. Horatius in secundo sermonu.

Q.l.de.!

Q.o.de.I.

Lēta ferat pītuita uides ut pallidus omnis. ubi certius pes
proceleumaticus est: uel. **V**.e uocali litera facta est. cōso/
na. Persius in Satyra. iiii. Sopnia pītuita. qui purgatissima
mittūt. Item bithyennus. Iuuenal. Donec bithynno libeat
iugulare tyrāno. Paulus Marfus breuiat in Europonti/
de: cum inquit. Seu quos sustulerit duro mihi Marte Bi
thyennos. nilus exemplo eiusdē scriptoris. Breuia Nitrū
& Vitrum. Martialis. Dicor & Aphronitrū. Item Criton
Martialis. in. x. Quod satiare Criton nō quod Hygia po
test. Item Mitra. Capella. Diffona sacra mitrae ditemq; fe
rumq; Typhonem. Item Criticus: & si usus poetarū con
tra habet. Martialis in. vii. Aequalis liber est Critice qui
malus est. Iuuenalis. Critice pelluces. & si multi. Critice le
gunt alludentes ad Minoem: quod mihi certe nō cohe/
ret. Horatius syllabā seruauit: cū inquit. Vt Critici dicūt
leuiter curare uideat. Lucretius in nomine Britannus bre
uem pduxit: sequutus grēcos: qui per duo **T**. scribunt: cū
ait. Nam quid Britannis coelū differre putamus. Sic &
Brittones pducūt semper. Ausonius. Nemo bonus Brit
to est. qđ & nomini Psittacus euenit: semper enim. pducit.
Q.v. corripit Nīues: & a Bis uel Ter deriuata.

Q.De. O. uocali litera in primis syllabis.

O Cum preit. B. D. G. M. S. pducitur. Breuiat tñ. B.
obelus & obolus: Soboles: & cū praepositione ob.
cūposita. ut obesus: obes: obumbro. Obiicio si p duplex
ii. scribis producit: si per unū breuia. sic & obliquos nomi
nis Obex. Virgi. Claudit nos obice pontus. Syllius in li.
liii. Et fidos certant obices accersere sylua. Breuia quoq;
si duplex consonū praeit. ut Scrobis: Scobis: Probrū. En
nius. Opprobrio minuti transferri credita res est. Hora/
tius. Opprobriis dignū latrauerit integer ipse.

Q.O. an. C. F. L. M. P. Q. T. V. breuiatur. Product tñ C.
ocium: phoca. a uox uocis uocalis. Inde Procerus: ocea/

l. an. v.

O. an. b.

O. an. c.

Ociuz

nus:ocius:phocis:poculū. Focale. Hora. in sermonibus. Fasciolas cubital focalia potus ut ille. Sic & foco uerbū. Quid. in Ibin. Praefocent animae gnoscia mella uia. a fau-
cibus enim trahunt. Accius in annalibus praeter more
alioꝝ corripuit Procuo: tu omnino pduc. Ille sic ait. Ex
ercent epulas laeti famulosq; pcurant. Cocyto: cocytus:
quod Cerere significat corripitur. Iuuenalis. Cecropia so-
liti Baptae lassare Cocyto. Sic & Coclea uel Cocles bre-
ui prima cenlentur.

O. an. d.

Q D breuiat rhodus: rhodanus: modo: odor: modus: &
polysyllaba: praeter Prodero: prodigus: prodere: Dodo:
ne: zodiacus. Aufonius. Quotq; super terrā sidera zodia
ci. Sic & zoroastres: & oromazes nomen patris zoroa-
stre. ut scripsit Plato.

O. an. F.

Q F. pducit Scrofa: & cōposita cum Pro. sed cū Procul
breuiat. Proper. Haec quoq; pfecto ludebat Iasone Var-
ro. Statius in. xii. Huc ego te cōiunx ad debita regna p-
fectum. Lucretius in. iii. Sin ita sinceris membris ablata
profugit. quod usitatus est: licz Profugiū nomen omni-
no pducant. Claudianus in epigrāmate: Solus profugiū
rebus habende meis.

O. an. G

Q G. corripit Rogus: rogo: logos: toga. Toga aut ut Por-
phyrio tradit in sermones Horatii primā habet cōem.
Simul & Scola. Sed tu in utroq; noie omnino breuiā.

O. an. I

Q I. pducit Moles: molior: proles. a Sol solis: Solus: solor
Solaris: solertia: solemus: Solariū: uel horilogiū: uel subte-
ctamentū: olim Doliū. Nola: nolo: Boletus: Colū cū qua-
lum significat colo colas. Prolixus. Colyphiū. Bolanus.
Tmolus. moly. olearos. olenos: & a Pro. cōposita. ut pro-
luo. Breuiā Soloenses: ut soloeisimus. Soliū. solū. Scola.
stola. polenta. tolosa. prologus. Rufinus de metris Plauti
Nā plogos trimetro didicit cōponere uersu. Breuiā po-
lydamas: & polypus: nisi facta diphthongo graeca ex li.

teris latinis dicamus pulypus: & pulydamas. uel positio/
nis gratia addamus alterū. L. ut dicamus Pollydamas &
polypus.

M. corripit homo. como comas. glomero. glomus. go
mor. Bromius. Chromis. Coma come. comes. comedo.
nomias. momordi. domus. dominus. stomachus. omitto
uono uomis. thomi. thomita. Omalus. Domo. pduc
omentū. Como comis. Thomas. Fortunatus. Producēs
Thomā munus Edeffa suū.

O. an. M.

N. longat zone. nonē. nonus. Monychus. & si uel. C.
uel. D. uel. P. praeit. praeter pnepos. pnepis. Donisa. &
Donus: id aut est dñs. Lucretius. At cū membra donus
persensit frigida seruis. Item Monas & sua. Anticlaudia
nus. Est monas & numeri de se parit unica turbā.

O. an. H.

P. pducit poppea. popeanū. propago cū uitē signifi/
cat. tophus. scrophas: si per. p. scribit. Sopio. opis cū nym/
pham significat: nā aliter corripit. & populus cū notat ar/
borē. & a Pro. cōposita. ut propalā. opportunus. oppidū.
opperior deponēs. poppylma. P. duplicat. Seruius in. ix.
aeneidis p̄mā breuē esse tradit in nomine Poples. usitati
us tñ pducitur. In semisopitus. so. syllabā breuiat Ouidi.
cum ait. Purpureo iacuit semisopita. toro. fortasse corru/
ptio est ex semisepulta. Breuiā strophā: qđ excusationē
& diuerticulū significat. Priscian. in noīe Opilio. O. bre/
uem apud Virg. dicit esse cōuersam in. V. lōgā ex litera/
rum affinitate. Seruius uero existimauit Virgiliū fecisse
diphthōgū grēcā: ut ante de noīe polypus diximus: ut
ille uersus ita legat. Venit & vpilio tardi uenere subulci.
id enim nomen p̄mā habet breuē. Propino p̄mā cōem
habet. Produc quae habet. C. ante. O. excipe cophinus.
scopus. scopulus. Breuiā pōpā & pōpina. pduc cophos.
Martial. S3 & cophon paula p̄sopon amat. Corripe ope
rio. Ouid. Stātibus extat aquis operit ab. aequore moto.

O. an. P.
apis

O. an. Q.

O. an. R.

Q. pducit cū p cōposita ut proquaestore.

R. pfert oro oras ab os oris : a fl os floris a mos mo-
 ris noris noricus Orithya cotus cū uentū significat mo-
rio quoz hoz. Horus id aut ē nomē nominis uerū & p-
 priū semp productū legi ut Babylonius Oros apud Pro-
 pertiū. Item Ora coram Hora corax corycus corithus.
Virgī. in. x. Corithiq; leues humeris & lethifer arcus. Itē
Thorax sorex Doriū doris dores Orithus. Noram So-
ra Soracte Morus. Rutilius Taurus. Pignora quae gra-
uidō cortice morus alit Moraz. Syllius. in. xi. Sidicinaq;
boella remorūt p remouerūt. Produc morosus a mori-
bus Sed a mora breuiat. Capella in Iambico: Quae tam
morosis implicata ductibus. Produc si. L. aut. r. praeit ut
Lora lorum Glōria roro Breuia toral ut torus torosus &
torulus Horatius. in. ii. sermonū. Illota toralia uestes. Itēz
Scoria Virgī. in cyri. Sordibus & scoria patiar tabescere
tali. Coraliū primā hēt cōem Claudianus in epigrāmate
Mergit se subito: uellitq; Coralīa Cloe. Q. Serenus. Cora-
lium uero si. Cocco nectare malis. & hoc usuatius.

O. an. S.

S. breuiat Proseucha: posui: rhosa: dosis: Cosae: cosira
 Olirif: Prosynna. Syllius praeter morē alioz in li. xliiij.
 in nomine Cosira primā pduxit. Et bellare thabas doci-
 lis Cosiraq; parua. Produc Prosa. Ausonius. Prosa asiae
 in causis numeros imitata choroz. Breuia Sosia. Horat-
 tius. Hic meret aere liber Sosis.

O. an. T.

T. lōgat lothos: othos: a cos Cotif: a dos Dotif: a phos
 photif. Photis photidif: votū: fotuf: motuf: notus nota no-
 tum. Poto potaf: Totuf: & ea in quibus praeiunt cōsona
 bina. ut Scotof: & Scoticus a nomine Scotia. Sed breuia
 Scotinus cognomē inditū ab obscuritate. Produc Cloto
 Deme Proteruus: proterof: crotalum: croton. Breuia Bot-
 thrif: quia per. o. paruū scribitur. Produc tā ptotos q̄ pro-
 tof: q̄q; etiā ptosif: ut antiptosif: quia per. O. magnū grae-

et scribuntur. Quotidie primā habet cōem. Catullus. Cō
iugis in culpa flagrantis quotidiana. Martialis in. xi. Cin
ctus syndone nō quotidiana. ubi etiā & .l. secundae sylla
bae uocalis qualitātē suā uariat. At tu tutius pducēs scri
bens per duplex. T. cum. l. breui.

V. pducit Quū: puīncia: & cum Pro. cōposita. ut pl
uidus.

De. V. uocali litera in primis syllabis.

V. Cum praeit. B. L. P. V. corripit. Producit tamen
B. Lubricus. rubigus. Subula. Iubilo & Iubila. bu
balus. pubes. suber. uber. rubigo. tuber. & si. B. aut. N. prae
it. ut bubo & nubio. Deme bubulcus. Subucula. Innuba.
pronuba. cōnubiū. Nu. syllabā cōem habet. Prudentius
prēter morē in noīe Rubigo primā breuiāuit hoc uersu
Cōdere uagina gladiū ne tecta rubigo. Puto Martialem
sequitur: qui & ipse sic ait. Vteris ore aliter nimiaq; rubigi
ne captus. Quo tñ in loco legi debere aliqui cōtendunt
nō rubigine: sed aurigine. Breuiā Tubur. Martialis. Nō
tibi de libycis Tuburos & apirina ramis.

V. ante. C. D. F. G. M. N. R. S. T. pducitur. Breuiat tñ
C. Lucerna. a dux Ducis: ducēti: duceni. & si. B. uel. C.
uel. R. praeit. Corripe Lucrū: & inde lucellū. Petronius.
Ad sonitū strepitunq; lucris suffragia uēdūt. Produca Lu
cas & bucula. Fortunatus. Luce euangelica participāte tu
ba. & idem. Fugit aestu bucula saltus. Silius in. x. Iaculo
Lucam qui maximus aevi Transegit. Sic & Lucabos: id
autē est elephas. Silius in. ix. Moderantem cuspide lucas
Maurū in boella boues.

D. corripit Tuder. Sudes. rudiae rudiax. rudis rudio.
Pudet. Studeo. pudicus. rudentes. Rudo primā hēt com
munē. Virg. Sera sub nocte rudentū. Persius. Pecuaria ru
dere credas. Seruius. Systolē fecisse uirgiliū putauit Syl
lius in li. iiii. Et gradiuicola coelso de colle tudertem. pro
duc crudo & Trudo. Nunc hoc monemus ubi legit ex

d. i.

O. an. V.

V. an. b.

V. an. C.

cuderit secūda syllaba breui nō esse legendū aliter: quia pluribus exemplis in aperto est eā syllabā mutari. Et de multis unū apponam: qđ nullo pacto in Extuderit a tundo cōuerti pōt. Virg. in. iiii. geor. Quis deus hāc musae? quis nobis excudit artem?

V. an. G.

G. Tugurium: & qñ uel. I. uel. P. uel. F. p̄cedit: p̄ter fruges: frugī: iugera: iugis: iugiter. Ausoni. iugiter acciri celebrāda ad festa sacerdos. Produc omnino Rugio: pugio: pugillaris. Iuuenalis. Nec pugillares defert. Martialis Pugio quem curuis cingit breuis orbita uenis.

V. an. I.

I. pducit yligo: lulius: dylchiū: culus: culeus: & si uel. G. uel. D. uel. M. praeit. excipe gula: fulica: mulier. Pulex primā habet cōeni. ut illud. Parue pulex & amara lues: & reliqua. Martialis. Pulice uel siquid pulice sordidius. Tutius produc.

V. an. M.

M. breuiat Humus: humil: humerus: a Sum sumus. et si p̄cedit. N. aut. T. aut. C. excipe num̄ Struma: cumae. Humidus pducit: ut humanus. Ouid. Frīgora dāt rami uarios humus humida flores. Breuia rumex siue herbā siue telum significet. Lucilius. Tum spara: tum rumices portant tragula porro.

V. an. H.

H. N. corripit tunica: cuneus: cuniculus. Produc guncus: cunae: unio: & unedo media correpta. Catullus in iābico hypecataleptico. Cīnaede thalle mollior cuniculi capillo.

V. an. P.

P. pducit lupiter: cupa: stupa: & si praeit uel. N. uel. P. uel. R. ut nuper: pupa: rupes: scupus: scrupulus. Supparus P. duplicatū habet. Breuia pupugi & stuprum.

V. an. R.

R. corripit Durius nomē fluminis. Curulis: nurus: muria furor: unde furo ris et furia. Curius. Caluus. Et talis curius percruditus. At Curio produc. Lucanus. Venali Curio lingua. Breuia spurius: Cures. Ausonius. Quiq; notas Spuriis uersibus apposuit. Ouidi. in. iiii. fastoz. A tribus hunc primū turba Curēsis habet. Curetes Iouis sacerdo

tes produci: sed cum populi sunt corripiunt. Lucanus. Bel-
laci confusus gente Curetū. Furius primā pducit. ut sepe
 apud Catullum.

S. breuiat pusillus: susurro: frusino. Iuuenal. Aut fraba-
teric domus aut frusinone paretur.

T. corripit Vt adverbiale: puto: pueris: frutex: cutis: lu-
tum cum coenū significat: utinā: uter: & pollysyllaba cū
eorū prole. Deme mutuus: mutuor: glutio: utilis: puteo: fu-
tile a fundendo uas sacrorū: tutela: bruteo: gluten: mutio:
buteo: nutrio. Claudianus. Spe nutrit ducitq; simul refo-
uetq; leonem. Sidonius breuiavit primā in noīe butyrus
hoc uersu. Infundens acido comā butyro. Muto a Luci-
lio pducit in his uerbis. Mutoni lacrimas a leua abstor-
sit amica. & ab Horatio in sermonibus. Huic si mutonis
uerbis mala tāta uidebis. Mutoniatus uero breuiat. Mar-
tialis. Et quare mihi tam mutoniati. Et in carmine obscē-
 no. Nil est deterius Mutoniatis. Qd luthum siue luthe-
 us color a Tibullo corripit: minime uerum. sed eius lo-
 ci alia est ratio.

Q. profert Vuidus & Vua.

De Declinatione.

Ideor iaz mihi de regula in p̄mis syllabis satis mul-
 ta dixisse: quare deinde de declinatione dicendū
 est. Per hanc quidē ut alias diximus declinata primige-
 niorum naturā sapiunt. Siquidē cum moretū allis con-
 diatur: par erit oleae allia. Quare merito statim cū a stan-
 do deriuat: & perseueranter significat: priorē protrahit.
 Plautus in amphitrione: Nec recedit loco: q; statim in
rem gerat. Contra cum mox: a uerbo statuo. Sic etiam si
 ab amor nomine deriuat amo: ad idem syllabarū ueni-
 ent. In hoc tamen ex dictis Ciceronis Priscianus fallitur
 Ille enim inquit. Ex quo ardescit siue amor siue amicitia
 utrūq; dictum est ab amando. Ratio tñ hec in pluribus

V. an. S.

V. an. T.

De Declinatione.

Statim

Contra Prisciani
 opinionem.

d. 2

De Declinatione

*que citra na
primigenioz*

fallit. ut in his que sequuntur. Humanus. sedes. reges. leges.
uoces. ambages. ambitus ambita ambitū. lucūdus. uires
regula. tegula. pedor. uomer. nequam. Laterna. Staturus.
fomes. Vena humor. Liquor liqueris. rapa. iumentū. Iu/
gerū. totus. quae citra naturā primigenioz producūt pri
mā ut lucūdus a Iuno ut tradit Gellius. Iumentū a Iugan
do. ut iugez quod tradit Varro. Item pfusus a pfudēdo
remus a remouēdo. cui⁹ nomē magnitudinis est remul
cus significat & ligaculū cuboe. Caleus a Coagēdo. Se/
ria a seorsuz & riū. Retia a retinēdo. Cunae a cuneis de
duxisse uidetur. Nenias Apuleius grāmaticus dici a na
no & frivola pueroz significare putat. legerat ut arbitror
Ilidoz tātū non Festum. Etia⁹ & alios bonos in qbus/
dam etiam nominibus e graeco in latinū cōuersis dupli
cauimus consonū. ut quā illi breuiarēt nos pducemus
ut in massylis. populis. libyae. quod nomē apud eos p. s.
simplex scribit. In litera quoq; & Litus uersificātes posi/
turā faciūt. addētes singulis altez. T. Simius nō a similis
sed a graeco uocabulo simos deduci. Id aut qd curuus
nares etiā Seruius teste. Vitupero uero nō a uita. s; a uitio
& Vitiū a uitando. Praepitiū a puteo meo qdem iudi/
cio deriuat. & Inde est quod syllabā secūdā pducit. Si
celia quoq; & Sicelis a liculo rege discrepāte syllaba sūt
Gradius uocabulū ē thracū teste Quintiliano. nec dē
a gradior. Feralia festus a ferēdo uel feriēdo dicta puta/
uit. Quare q Ferā antiquus dictā mortē dicūt ipi uiderit

P Ari etiam cursu procedūt quē primigenioz primā
mutāt in breuem ex lōga. ut Sopor. Dicax. Falsidi
cus. Causidicus. Cognitū. agnitū. Dissipo. Duces uadū.
Varicosus. stabilū. Sodalis. siqdem stabilis. nota Notae
noto notas. a notū. Nato natas a natū. Acerbus ab acer.
oculus ab occulo. fatuus a fatū. arista arūdo arena odi
um. Sed nō a mano manus. sed ut Ciceroni placet a mu

massylis

De Dedinatione. In primis Syllabis

niendo. Aceruus quasi aggeruus. Haruspex ab haruga:
hoc est hostia quę seruat in hara. Et Specio ut sensit Do
natus: uel spectando: ut Quintilianus. Sagax a sagio. Soda
lis a sodes. Vir a ui: & Virtus a uiro: ut placet Ciceroni.
Aqua ut uult Festus ab a. praepositione pducta: scilicet a
qua uiuimus. Omalus ut aiunt ab omine uel omento. Lo
tium quoque L. Valla & eum sequutus Perottus a lotu de
ducunt: sed omnino pducit primam. Catullus. Ut quo iste
uester expolitior dens est: hoc te amplius bibisse predi
cet loti. Frigide itaque Domitius illos sequutus primam bre
uiare dixit. Nec deest qui graecam etymologiam illius uer
bi esse contendunt: quod luthron lauacrum dicunt. Fides & ti
tulus a fio & tutando sunt. alterum: ut Ciceroni placet: quod di
cta fiant: alterum quod tueatur. & inde titi dicti atque tituli recte
equites uidentur: consentiente Pompeio Festo. Lucerna
quoque uo a luceo: sed si hic Seruio credimus ex eadem
fluxit origine ex qua lyncus: quare primam breuiat. Marti
alis. Non norat priscos uncta lucerna patres. Numisma
quoque non a munus: uerum graeca uox est. Anus quoque alii
ab annis deriuant: uerum tutius ab a. particula priuatiua &
noos quod sensum significat. Vitiu quoque quod a uicia
deduci aiunt: a uerbo uito teste Cicerone in quaestioni
bus tusculanis propagatur. Et item nomen Tumultus non
ut quidam a multu tundendo: sed a multo timore: ut idem
in viii. philippicarum declarat. Est demum ad syllabarum
notionem ex amissum consideranda deriuatio. Qua tamen
in re mille captiones sunt. Nam. A. Gellius Varronem illum
literatorum peritissimum: qui uel tot praescripsit libros: quot
pene plastro uix uehi potuissent: ut de Didymo dictum
est in aliquibus offendit eam dedisse etymologiam qua ueri
similior aliqua dari potuit. ut in nomine Fur: & altero quod
est Vulpes: id quod cursum uertat: illud a uerbo Graeco: quod
iam ex usu excessit. O. gradi mutato in. V. nostrum. Qua

Aqua

In Domitius

Lucerna

Anus

Tumultus

d. 3.

De Declinatione

achron

boellu

fabella

re & si Seruius acherontem a nomine graeco quod gau-
dium significat deriuari putat: Audiuimus tamen quos-
dam a nomine achos deducetes. Id autem curā & mo-
lestiam notat quasi quod inde fluant anxietudines & Ita
media iure corripitur. Aliter enim pduceretur diphtho-
go Boellum praeterea. Priscianus uoluit diminutionem
siue uocem magnitudinis esse a nomine Bonus. Festus.
autem ideo dictū uoluit quoniā boelluaz est pernitiōsa
dissentio. Cicero & Quintilianus. per litterarum mutatio-
nem quae graece dicitur anapagrāmatisμus a nomie
duellum & ita factum esse bis a duis idem. Cicero auc-
tor est in nomine fabella primigeniū quantitas seruatur.
Horatius Fabellam fundo. in quo nomine si primā bre-
uies nomen est quantitatis fabae ut minutiorem fabam
significet. In nomine Murinus a inure prima pducitur
& si corripitur apud Martialem. Si tamen ille locus ut
nunc uulgo legitur ita legendus est. Campis. Diues apol-
lo sic murinis. Comessator tres syllabas habet longas &
quartam breuem & a uerbo graeco Comazo est in for-
ma latina. Sed reda non dicitur a redeūdo. Quin uerbū
gallicum est teste Quintiliano. Addūt & peruersius epi-
rediū eodem asserente a reda & epi graeca praepositioe
Sed. A. Gellius. totum esse barbarum affirmat alii legūt
eporedium. idem cōiecturatur de nominibus Essedum
& Petoritum gallica esse aut britānica uerba. Coeterum
auimaduertendum est in his quae mutant cōsonantem
post uocalē positam. ut in bis decem nouem. Cado mo-
ueo q̄ primam breuiant cum easdem literas seruant. fat
si mutant fit contra: ut in binus nonus denus casus mo-
biliz ubi primę producūtur. Sic etiam in Iuuenis muta-
tur syllaba deriuādo in Iunior & Iunius. Ouidius in mai-
io Iunius a Iuuenum nomie dictus adest. Sic & a pono
ubi po lōga est posui primā corripit. Sic & Iupiter quia

Composita ex. Prepositionibz

post lu. V. alterū non sequitur prius prodacitur sine ali qua positiōe. Selibra se breuiat eadem ratione q̄q̄ a semi sit. M. Furius Bibaculus. Quā tres calculus & selibra far ris. In quater quaternus: sigillū: tigillū: farina: ofella: fragi lis: & eiusmodi quoniam posaturas effringūt prime corri piuntur. Disertus corripit capūt nec a disero fit ut putāt nec uocabulū aut uocamen a uoce. Sed a uoco. Disputo quoq; q̄ a dis & puto hoc est purgo. ut Varro censet de riuat mediā corripit. Sumus in his multa complexi qua re iam de Compositione loquimur.

De Cōpositione ex praepositōibus.

Compositio qdē suo ingenio dictōes aut cogit: ut de beo: aut aggerat: ut infans. At nūc de his loquamur quē necessariē sunt ad syllabarū quātitatē notionē perci piendā. Hec itaq; praepositōes: a: e: de: di: prē: p: se: nisi se/ quatur uocalis pducūtur. ut i debeo: quīs habeo sit eius simplex: cui uerbo pma corripit. Sic etiā in prēbeo. Ex/ cipe dirimo. Persius. Et qui ceruleū dirimebat nereā del phin. Possit quoq; a dis. deduci. ueteres enī & laes dixe rūt qd nos dicimus laes. Ita & in pteruus: pcella: pfite/ or: pfecto: uel a pcul deriuat: q̄ pma breuiat. Propheta & ppino pmas cōes hnt. Iuuenal. Hiscere tanq̄ habeas tria noia qn̄ ppinas. Martialis. Hac ppinauit Bitiē pul/ cherrima Dido. Pronepos aut: pfan⁹: pfug⁹: pficilcor pfundus: pfundo: peuero: & ppero: nō a Pro: qd̄ pdesse significat: sed a pcul sunt. Ouid. in heroid. Nō pfecturis lictora bubus aras. a pficio inclinātū est. Sūt & qui ue/ lint ppero & pteruus & pfiteor a prope esse: & ideo bre uiare. Ouid. in Corinna. Quā profitebar amare.

Aetiam Ad: In: Ob: Sub: Cis: Dis: Per: Con: Clam: Am: sequēte uocali corripit. In adicio: abiicio: inicio: obiicio: conicio: subiicio: disicio: & id genus: si qua sunt alia: positura est si ab iacio genita sūt. Papinius

a. f. de. di.
Per. Pro. Se.

ab. ad. in.
Ob. Sub. Cis.
Dis. Per. Con.
Clam. Am.

Ex Prepositiōibz Composita

Disertus

corripuit. I. consonū adimendo; cum inquit. Subicit gar-
uissus Vlisses. Contra Virg. Subiciūt lapsus & equos ad
moenia uergūt. Ita & in Proicio potest corripī & pdu-
ci. Disertus a dissero: quod uerbū scribitur cum duobus
ss. deducitur: cū haec. M. Varro ad Ciceronē scribat. Is
sermo in quo disponūtur uerba: ne sit cōfusius: atq; ut di-
luceat dicitur disputare: quod dicimus disserit ī areas sui
cuiusq; generis. Sic res in oratiōe quā facit disertus. hēc
Varro. Qd aut prima breuiatur: hoc accidit ex positiōe
contusa. ut in Saxifragia: cum a frango sit: tñ antepenulti-
ma corripitur. Cogo quis. N. amittit pducitur: ueluti in
copia: quanq̃ quasi cum opibus dicta sit.

Re. bis.

E quoq; et Bis corripitūtur: ut Refero: Biuiū, nisi po-
sitio intercedat. Deme tñ Refert cum alicuius mo-
menti esse significat. Martialis in. ix. Multū crede mihi
refert a fonte bibatur: Quae fluit: an pigro quae stupet
unda lacu. In Reicio re. corripitur. Virg. Reice capellas
Vbi Priscianus quatuor breues syllabas proceleumatici
pro dactylo esse tradit. Serui & hoc & qnq; Ectasin ibi
factam asse asserit.

.Ob.

O B quoq; qñ. B. amittit in cōpositiōe corripitur. Ho-
ratiū. Aut spem deponas: aut artē illusus omittas.
Pueri ingeniosiores syllabarū quantitates sic aucupātur.
Si libuerit inquit nōsse in Ago. A. quāta sit: cōpone: ut
Perago: & in fatens: fa: cōpone: ut in cōfitens. Verū in la-
tio is altus sit oportet: qui sono tm syllabas dignoscat. Sz
iam de quibsdā grēcis cōpositionibus loquamur. Oīa
cōposita cum praepositionibus graecis uel etiā aduerbi-
is breuiātur in pma syllaba: ut anathema: apocalypsis: p
sodia: dialogos: epilogus: catalogus: plogus: hypermeter
Parabola: hypothesis: & alia oīa. nisi diphthōgus aut po-
sitio interueniat. Breuia etiā quae cōponuntur cū gen-
noīe. ut genealogus: & aliis huiusmōi: ut genos: schenos.

Auctoritate

telos: cratos: stratos: tam in p̄mis syllabis q̄ in mediis. ut
telesphorus: & pyrgoteles. Item quae gradi significant: ut
scenobates: eurybates. Sic Origenes: Aristoteles: Demó/
sthenes: Harpocrates: Solstratus: Stratocles: Straton. Pro/
duc cōposita a noīe Doron: quod donū significat. ut do/
rotheus: apollodorus: diodorus. Item a time: qđ honorē.
ut timotheus: qđ nomen Paconē primū cōplet: ut Doró/
theus. breuiāt enim antecultinā pducta p̄ma. Fortunatus
Et cū timotheo uiuere cura meo. & idē. Primus Timo/
leon scripsisse epigrāmata fertur. Ita & Timanthes & Ti/
magenes. Breuia quē a charis sunt: id gratiā significat: ut
charhippus. Sed hoc a chara deducitur potius: qđ laeti/
tiam ostēdit. ut eucharistia. ut Timochares: Democha/
res: Charilaus. Breuia quoq; a noīe themis. ut themison:
themistocles. Item a sophos: ut Sophocles. Produc a so/
phron: ut Sophronisda. Verū iam de auctoritate dice/
mus.

De Auctoritate.

Est aut auctoritas spectata auctoz lectio. Nāq; non
oēs oīa uidimus: ea tu quae regulis annotata nō ui/
des: fretus bonoz auctoritate sic disponas: ut ab illorum
usu nō discrepes. & si qua ex opposito arguētur: tu plura
nō pauciora secteris exempla. Auctore Virgilio in noīe
Sicheus p̄mā pducere potes & breuiare. Ouidi. nomen
Dolonis pduxit in heroīdibus. Rhoesum dolonq; cē/
fos. Virg. in. xii. breuiauit. Antiqui proles boello p̄cla/
ra Dolonis. Breuia Aplustria exemplo Ciceronis in ara/
to hoc uersu. Nauibus absumptis fluitātia querere aplu/
stra. Syllius ui liquide pducit in. x. Lacerōq; aplustria ue/
lo. Lycas p̄mā cōem habet. Virg. in. x. Inde lycam ferit.
& paulopost. Protinus anteam: & Lycam p̄ma agmina
Turni. Breuia Lycidas & Lycon. Corripuit in p̄ma syl/
laba oēs Achilles nomen. Ouid. in eplis de Ponto citra
alioz morē pduxit. Sic. Achilles Pharius abstulit ense

Eucharistia

Sicheus

Dolonis

Aplustria

Lycas

Achilles

De Auctoritate

Milon caput. Sed tu tutius corripies. Graeci nomen Milon etiā
Alpheon producūt in prima syllaba. ut apud Theocritū in cory/
Orpheon done. Latini breuiāt. Illi & aliqñ dicunt Alpheon media
Prospina correpta: nos semp pducta. S3 Ouid. & Orpheon dixit
Rutili in Ibin. Strimonie matres orpheon esse ratę. Proserpina
Apulia primā habet cōem. Seneca in hercule furēte. Vidisti Si/
Armbia culae regna Proserpinae. Virg. Nondū illi flauū Proser
Cratis pina uertice crinem. Rutilius quoq; anceps est in pma.
Metius Ouid. in eplis de Ponto. Et graue magnanimi robur mi
Scaber rare rutili. Martialis. Famae Rutiliū suae relinquo. Apu
ae. v. lia priores duas syllabas cōes habet. Horatius in. iii. car
Halia minū. Nutricis extra limen Apuliae. Iuuenalis. Maiores
Apulia uendit. Persius. Sitiāt canis apula quātū. Ita & ara
bia primā duplicem habet. Proper. Nō liqua arabio lu
cet bombice puella. Vomica item cōem habet. Iuuenal.
Epht hīs & uomicae putres & dimidiū crus. Q. Serej
nus. Vomica qualis erit uel eidē proxima quaedā. Cra
tis si in Achaia est primā breuiat. Oui. in. iiii. epistolarū
de Ponto. Huc lycus huc Sagaris: peneusq; cratisq;. Si in
Calabryca pducit. Idem in. iii. fastoz. Est prope piscosos
lapidosi Cratidis undam. Breuiat uulgo Tabraca. Sillius
quoq; Cū tabraca Syriū uulgu dixit. Plures tñ uī liqui
dae pducūt. Virgilius nomē Metius breuiauit in fine li
bri. viii. Nec procul inde citae Metiū in diuersa quadri
gae. Idem breuiat Scaber in georgicis utrūq; regulariter.
Et tophus scaber: & nigris exesa cylindris. Inde scabidus
Breuiantur qñq; etiam diphthongi Ae. & V. ratiōe atti
guitatis uocalium. Val. Flaccus in. vi. Aequaq; nec ferro
breuior nec Rhomphaea ligno. & Lucanus in. vi. Sacro
rum Druide positis repetistis ab armis. Halia quoq; no
men fluminis primā habet cōem. Lucanus. Quasi Ha
liae clades. Vel denias flatilem: ut sit a noīe aliū. quapro
pter tutius pducēs. Syllius in. viii. Et horrificis sese extu

De Quotitate

uit Hallia ripis. Licētię sc̄ptorū uitādē sunt. q̄s enī dīuī
dat in duas syllabas: iam: dictionē unius tm̄ syllabę. q̄d tm̄
Plautus facit cū inquit in Asinaria. Hoc agite sultis spe
ctatores nūc iam ubi iam iābus est aut pyrrhichius. Idē
in quottidie p̄mā & tertiā syllabā breuiāuit: reliquas por
rexit. Q̄d etiā Martialis fecit in Menechinis: cū inquit.
Suo arbitratu & affatim & quottidie. ubi sex iambi sunt.
Acetas in p̄mā syllaba diphthōgū habet ae. secūda p. E.
tm̄ scribit & ē triū syllabaz. Ouid. tm̄ in. vii. metamorph.
duarū fecit cū ait. Dissimilēq; animū subiit pater acta re
lictus. Ex noīe aedon tri syllabo fit q̄nq; spōdeus. T. Cal
purnius. Vocale superat si turpior aedona bubo. & ex
noīe ajax dī q̄nq; aeas. Auson. in egloga amoris. Et tragi
co scriptus gemitu salaminus aeas. Matheus p̄mā breuiat
ut illud recentioris cuiusdā poetę. Vt tua p̄spicue scripta
Mathe ferūt. ubi satis recte loquit̄ ē. nā grēci doctiores p
T. tm̄ scribūt: grāmatici vero exhorretes noīs significatū
p corruptionē post. T. alterū etiā cum aspiratiōe addūt.
q̄d quidē nō modo ī hoc noīe fecere: s; etiā in noīe Go
tus: cuius uocis p̄mā uariarūt: ut alibi ondem. Barabbā
breuiat p̄mā & secūdā pducit. Sedulius. Tūc coluere ba
bal: tūc elegere barabbā. Repperi quōdā Virg. breuiāuit
In Cyri. Atq; ubi nulla mali reperit solatia tāti. Corripuit
idē prēter morē oīum p̄cipiale laturus in eodē ope cū
ait. Oīa me potius digna atq; indigna laturā. qua ī re mi
nime sequēdus ē. Megara uel p uxore herculis uel p op
pido uel mēnib; & Patara urbs Lycię: vñ patareus apol
lo p. a. scribūtur & breuiātur. Deniq; nostrū erit ea nos
gerere moderatiōe ut nō lasciui re uideamur insulse: q̄d
ita esse debere Martialis in epigrāmate de Earino monuit
uidelicet nō licere latinis son. re cōtinuatis dictiōibus: ut
licuit Homero cū dixit ares ares: nobis inqt nō licet eē
sā disertis: musas qui colimus seueriores. ubi enī syllaba

Licētię sc̄ptorū
uitādē.
- iam.

quottidie

acetas.

aedon.

ajax

aeas

Gotus

Barabbā

Repperi.

Laturus

Megara.

Patara.

cōiūmax repugnat nostrae erit modestiae abstinere potius q̄ quocūq; modo loqui. Quod & Ouidius indicat in epistolis de ponto cū scribit ad Tuticanū. Sed iam ad regulas earum syllabarū quae medię sunt & dicūtur accedamus.

Quot modis mediae syllabae cognoscantur longe sint an breues.

Mediae Syllabae totidē modis deprehendūtur. Positura: Attiguitate uocaliū: Diphthongo. Regulis: Analogia: Latinitate: Auctoitate: De qua & tribus primis iam satis in superioribus dictū est. Restat dicam⁹ de Regulis. Analogia. & Latinitate. Regule sunt tales.

De regulis Mediaz Syllabaz & primum De A Vocali litera in mediis.

A Cum praeit. B. C. D. F. L. M. N. P. R. S. T. corripitur. Producit tamen.

B. quae bilis: bulū bundus: habent post a. Excipe stabilis: circūdabilis. pduc amabo: quocūq; modo: & abulus: nom̄ ueti. Catullus. Amabo mea dulcis hypsitilla.

C. longat Cloaca: limaces: opacus: Baenacus: portulaca: pastinaca: Sarra^{cum}: meracus: & quae habent C. ante ulum. post. A. ut miraculū. et desinētia in cū^{us}. ut iracū^{us}: & in ceus: ut herbaceus. & in cius. ut Erinaci^{us}. Item obliquos nominum latinorum. ut ferax feracis. Reliqua breuia. ut pharnacis: colacis: Similacis: caudacis: styracis Q. Serenus. Aut styracein torres aut duri uulteris alam. Syphacis. Claudianus. Compulimus dirum syphacem fractūq; metello hoc nomen alii potius produciunt. ut Ouidius. Postera lux melior superat masinissa syphacez Breuiatur heracleus: a graecis latine tamen non lego nisi producte. Iuuenalis. Quid magis heracleas Aut diomedas Produci phaeaces. Phaeaci^{us} uero qnq; corripitur Prop. Nec mea phaeacias iter pomaria syluas. Sidoni⁹

q. an. 6.

q. an. c.

nomē Bonifacius pduxit hoc uersu. Quoz unus Boni
faciū sequēs qđ potius necessitate fecit q̄ syllabę natura.

QD. pducit Cicada. Virgi. etiā Eadem in auferēdi casu
breuiāuit in. x. Vna ead ēq; uia sanguis animusq; sequit̄
Et Proper. in. iiii. Hac eadem rursus Lygdame curre uia.
Potest tñ in hoc casu etiā regulariter pducī.

QA. ante. G. & V. pducitur. Corripit tñ. G. Exagiū ada/
gium: Pithagoras: Athenagoras: & id genus. Itē Mandra
gora: lalage: aruīragus: & coetera noīa secundae infl exio
nis. Similiter & tertię in Go. syllabā terminata. ut indago
quod uel nomen uel uerbum pducitur. Breuiā chiragra
podagra & abdenago. Produc paragoge: pedagogus: lsa
gogus: & eiusmodi.

QL. pducit tertię infl exionis noīa in alis: ut Borealis:
canalis: Martialis: & obliquos ab al. declinatos. ut foemi/
nalis. Breuiā Acalon & abesalon. Ausonius pręter ratio/
nem syllabę. Stymphalidas pepulit uolucres. dixit pha.
syllaba breui cum pducenda fuerit.

QM. pducit Dictamus: thymiana: & desinētia in amē
ut examen. Cōtamino pducit Seneca in Medea. Conta
minauit abfuit ferro manus. Illud Martialis puto corru/
ptum esse: ubi est. Ausus tam notas cōtamīnare manus.
Puto debere legi Contemerare.

QN. pducit lupanar: araneus: bianor: Traianus: & noīa
tertiū declinatus in anis terminata: ut inanīs ac etiā secūdi
in nus: pręcedēte. A. ut Marianus: & pmi: ut Marīana: &
obliquos a nominibus. an. terminatis. ut Brachmanis: &
Acarnanis. Ouid. Amnis acarnanū laetissimus hospite
tanto. Breuiā Balanus: Eridanus: Libanus: Hypanis: Dre/
panum: galbanū: platanus: Rhodanus: dardanus: darda/
narius: Pellicanus: Suppedaneus: & ptisana. Horat. in ser
monibus. Quid cessas agedū sumae hoc ptisanariū Ori
zae. Produc afranius. Ausonius. Quā toga facundi sce/

q. an. d.

q. an. g.

q. an. l.

q. an. m.

q. an. n.

nis agitauit afrani. Sicanus mediaz corripit. Syllius in li.
xvi. Sicana nūc tellus nunc litora ibera cruorem. Sic &
Cyane mediaz cōem habet. Ouid. in. ix. Cognita cyane
praestanti corpore nympha. Idem alibi Quaq̃ suis Cy
anen miscet anapus aquis. tutius breuia.

q. an. p.

Q. p. ducit Sinapis. mesapus. anapus. Serapis. Seraphis
prapus. Serapion. Capella praeter morē alioz in amphi
logiae libro. ii. in serapi mediam corripit. hoc uersu.

Teserapin nilus in memphis ueneratur Oirin.

q. an. c.

Q. p. ducit nequaq̃ & utraq̃ in ablatiuo.

q. an. R.

R. p. ducit ex euntia in rius. ut Cetarius. in ria ut nona
ria. in rium. ut frigidariū. in rus. rariū. ut amarus. Item Al
uearia. Coclearia. Sodoaria. thiara & obliquos a nomi
nibus terminatis in ar: tertie declinatōis ut calcaris. De
me caesaris. Baccharis. Bostaris. asparis. Lucaris. Iubaris
nectaris. Capparis. reliquaq̃ barbaroz nōia ut hamilcar
ris. p. duc denarius. scalaria. Martialis. Denaris tibi qnq̃
Martialē. Item Margarita. Prudentius. Margaritū ingens
opibusq̃ & rebus & arte. Breuia Macharius. Sidonius.
Hinc duo macharii: nūc et pānucius heros. Lazarus etli
quibusdā in media circūflectitur certe apud nos breui
at prudentius. Lazare dic cuius uocem tellure sub ima
Audieris.

q. an. s.

S. p. ducit Oinasus. agaso. ut apud Horatium & Per
sium. Parnassus per duplex. ss. scribitur.

q. an. t.

T. p. ducit positōne Haliattes & Viriattus. regulariter
uero obliquos ut pietatis arpinatis & desinētia in tes. ut
achates. & in tus ut grabatus. Bimatus. Amatus. amata a
matū. Excipe Socrates. Pelates. eurybates & id genus. Itē
Lapates. Q. Serenus. Saepe chelidoniā cum succo lapa
this addes. Ita & antiphates. Produc omnino aratrū. & si
aliqui etiā corripit uelint ex ui grēce deriuatiōis. Breuia
anatis. Sextus. Rufus in arato. Latipedēq̃ anatem cernes.

anatus

Q. E. De II.

excedere ponto. & in Lapathiū etiā p̄mā breuiat. Q.
Seren. hoc uersu. Calami radix lapathiq; legumen. Mar
tialis uidetur p̄duxisse anatis: cum ait. Et anatis habeas
uropygium. macrē. ut sit primus pes anapestus.

Q. V. corripit cōplexa a breuiibus. ut abanus: & p̄terea
Patauium.

De E. litera uocali in mediis syllabis.

E Cum p̄ceit. B. C. D. L. M. N. T. V. pducitur. Corri
pit tamen

B. belleborus: herebus: terebynthus: hesibon: celeber
Tenebrae: latebrae: Salebrae: Scatebrae: Illecebrae: funer
bris: Horatius in Satyra. Ira truces inimicitias & funebre
boellū. Sic & cerebrū: ut apud eundem in sermonibus.
Sic uacuū cerebri populū phacaca putauit. Item quē ha
bent. E. ante bundus: ut tremebundus.

C. corripit Seneca. pduc uerecundus. Horatius in po
etria. Et frugi castusq; uerecūdusq; coibat.

D. breuiat andromede: essedum: remediū: tenedus: &
Melchisedec barbarū. Item composita ab edo: ut come
do. & a nomine pes: ut compedes. & ab hedra: ut exhe
dra: synhedra: cathedra. Macedonia cōmunem habet.
Ouidius in .xii. metamorphoseos. Quī clypeo gladioq;
Macedoniaq; Sarissa. Corripe tñ omnino Macedo. Est
etiā cōmunis in nomine Ficedula. ut illud Martialis.
Patulo ficedula lumbo. Et apud Iuuenalem. Mergere fi
cedulas. Produc Perimede: nomen magicē apud Theo
critum.

E Sequentē. F. P. R. S. corripitur. Producit tamen
F. a ueneno cōposita: ut ueneficiū. Quē uero cō
ponuntur cum facio & fio ab infinitis calere: putere: pu
trere & eiusmodi cōmunē habent. Catullus. Alta tepefa
ciet p̄mixa sanguine ctede. Ouidius in libro .vii. Tura li
quefaciunt indutaq; cornibus aurum.

f. an. g.

G. pducit Cethegus: collega: tristegū: cum a tego esse uideatur: breuies.

f. an. i.

L. corripit angelus: obelus: timele: cybele: femele: periscelis: sepelio: abimeler barbarū: & in teles. finita. ut Praxiteles. Producat Carmelitanus & Israhelē. Fortunatus. Israheliticus iussit adesse uiros. ubi syllaba. li. contorte posita est. Producat Crocodelus: camelus: & inde stbrutiocamelus: & hippocamelus.

f. an. m.

M. listit elemēta: elemosyna: alemānia: hyemis ab hyems: Heremus siue uerbū siue nomē pducit. Item abstemius: & uindemitor. Seneca in dialogo. Carpebat raras serus uindemitor uuas. Breuia uindemiator. Horati. Vindemiator & inuictus cū saepe uiator. Producat academia Laureat Tullius. is libertus fuit Ciceronis oratoris. Atq; academiae celebratā nomine uillam.

f. an. n.

N. breuiat luuenis: hebenus. nelenus: belena: Parmeno: ingeniū: ingenuus: aduena: cōuena: olenos: Clymene: Abdenago. & finita in genes: ut Origenes. Itē nomē Herenius. Propertius. Scis hereni multos. scribit ad hereniū um Demophoontē. Porfena dicit media correpta. Producat Labienus. Silius in. x. Vitiifero coelis Labienū cyn

f. an. p.

P. producit praesepe: Asclepius: Iosephus: & Asepus. Priscian. in Dionysii antiochiensem. Atq; malos leuius res quod pellit munus Asepi.

f. an. q.

Q. breuiat dietertii: diequarti: diequinti: diecraftini & eiusmodi. Sed Cn. Martius in muniambis E. pduxit in Diequarto: cū inquit: Nuper Diequarto ut recordor & certe est aut uersus hic iābicus cacometros. Et diequarto de praeterito dicit: diequarti de futuro.

f. an. R.

R. pducit galerus: mysteriū: & oīa huius formę. ut ergasteriū: pretereat: austerus: stateres: Cremestres: loteres Buzeres: caracteres: trieteres: trieris: poderis: crateres: pā

thera: alteres: abdera: Scuerus: lberus: Cythera Breuia tñ
 cytherea. Produc Cythaeron: id aut est mons phocidis:
 & cum diphthogo scribitur. ae Breuia Pierus: craterus:
 Bellerophontes: querquerus: quod frigidū significat. Lu
 cilius. Querquera cōsequitur febris capitilq; dolores &
 bucerus. Ouid. Lanigerosq; greges armenta q; buccera pa
 scit. Produc physteres. Sex. Rufus. Delphinas uirides et
 physteras anhelos. Sic & Luterus & clysteres: & inde lu
 therium & clysteriū Breuia obliquos nominis Mulier.
 Martialis. Amethyffinasq; mulierum uocat uestes. ut ab
 acer aceris: sic mulier mulieris: & si. L. Valla pduxit hoc
 uersu. Picturata inerant ubi pallia opus mulierū. & alibi.
 Diuina o Salamis mulier pignora perdes. Et Varinus in
 terpres Strabonis. Ducūt ex Halope: unde ferox est ge
 nus mulier. qui tñ uersus si muliebre & muliebria habe
 ant syllabis suis cōstarent: ut ille T. Lucretii. Siqua uiruz
 soboles: siqua est muliebris origo. quē nescio quis in er
 rati sui defensionē corrūpere uelle est ausus. Breuia mini
 sterium & foemina eiusdē terminationis. ut Glycerium:
 Item Valerius & Valerius. Horatius. Contra Leuinū uale
 ri genus unde supbus: breuia Hiero hiera hieri Hiero
 nymus. Syllius in. xv. Hic mites Hieronis opes. potest et
 p synaeresin efferrī. ut illud O qui Hieronymo satus: pa
 rentem. Quod & Manilius mathematicus poeta in no
 mine Hieronis regis fecit. Breuia Laberius & Blaterare
 Horatius in sermonibus. Et laberi minimos ut pulchra
 poemata miror. Et alibi Cū magno blateras clamore fu
 gisq; Sic & Staberius. pduc eucærius cū diphthogo si
 ne flatili. Cōtra eucherius cū aspiratiōe. Breuia Eleuthe
 rius quod nunc uulgo barbare dicitur Valetrius & pro
 eleutheria alteria.

Eleutherius

S. pducit. poesis: galesus: mathesis: frenesis. Innena. cū
 sit manifesta frenesis. Merula. phrenetis legit et carthesiū

e. i.

Iesus.

Halesus: Marpesus: Lyrnesus: Milesius: magnesia: Diceel-
 lis: ecclesia: Synoecesis: pleuresis: quae & pleuretis dī: ut
 phrenetis: Synteresis. Q. Serenus breuiat phrenesis: cum
 inquit. Ex uitio capitis phrenesis furiosa morietur. Bre-
 uia quae a thesis sunt: ut Synthesis. Item haeresis cū suis:
 haeresiarcha. Produc cōpolita a longis: ut exesus. Item Ie-
 sus in titulo diui Laurentii. Cui licz obstrusas penetraret
 flāma medullas. Semper in ore uiri Christus Iesus erat.
 Produc Abesalon. *Abesalon.*

T. breuiat Venetus: pietas: amethysus: Macetae: popu-
 li sunt in Lybia. Syllius in. xvii. Et macetū primi atq; in-
 cocti corpora mauri. Itē breuia pyretū: feretrū: faretra:
 triquetrus. Syllius in li. v. Huc aetnaea cohors triquetris
 quā miserat oris. Item panaretus & quae cū theton com-
 ponūtur. ut cacolyntheton. Item lapetus: Taigete: Chry-
 sendeta. Vietus uero media habet cōm. Lucretius in li.
 iii. Nec supra caput eiusdē cecidisse uietam uestē. Hora-
 tius in epodo. Quis ludor uietis & q̄ malus undiq; mē-
 bris. Breuia quae a tertia sunt declinatioe: ut parietis. sed
 quae nō habent. I. purū ante. E. pducūt: ut locupletis: cre-
 metis. Horatius in sermonibus. Arguta meretrice potes
 Dauoq; Cremeta. Sic & in cerete cēretis. Qd si ceres. cel-
 ritis dicas: tūc. I. corripitur. Produc Agapetus. Sic phere-
 tem dices: & inde pheretia des: & pheretias scūda pdu-
 cta. Sic & in philocteta. Sidonius. Philocteta dedit tibi
 pharetrā. Breuia geometra. Iuuenalis. Gramaticus rhetor
 geometra pictor alipta. Produc Temetū. Hora. in eplis.
 Pullos oua cadū temeti nempe modo isto. Produc etiā
 Agonoibetes: id significat mercenariū operē theatralis.

f. an. u.

V. semper pducit: quod diximus ut paralceue.

De. l. litera uocali in Mediis Syllabis.

I. Ante. B. C. D. F. G. L. M. N. P. R. S. T. corripitur.

f. an. 6.

B. tn prolongare dicūt in bilis terminata. At Lu

cretius & haec corripit in li. ii. hoc uersu. Ex insensibili
ne credas seculile nasci. & id tutius uidetur. Produc omni
no Scibilis & audibilis.

C. pducit hypponicus: endronicus: Eunica: Saticulus
umbilicus: apricus: amicus: posticus: anticus: pudicus:
mendicus. Item Federicus: Caicus: Embicus: Lumbricus
Numicus: prodichus: radices: tibicen: ceruical: uestica: lo
rica: lectica: urtica: formica: rubrica: ustica: marica: miri
ca: labicu: equiculus: nouicius: multiciu: couiciu: Aricia:
Triuicu: nalica: Polynices: Olympionica: Thessalonica:
Berenice a bebrix bebricis. quod tn Val. Flaccus in li. ii.
corripit: cum ait: & quide satis comode. Bebricis & Scy
thici procul in cloemetia coeli. Item a Sandix sandicis:
Ceyx ceicis: aspadix spadicis: a bombix bombicis: & In
de bombicinus & Sandicinus. a Vibix uibicis: et Lodix
lodicis: a Phoenix phoenicis. & cu auez significat & cu
homine. a Felix felicis. Breuia Amicus propriu. et Thy
onicus. & quae hnt. c. ante. l. sequente ulum. ut diuerticu
lum: Verriculum praeter quae a uerbis quarte declinati
onis sunt. ut Redimiculū: Periculū. Breuia Appendicis:
masticis: coxendicis: filicis: calicis: silicis: salicis: Cylicis:
Sardonicis: hystricis: Onycis: Laricis: Natricis. Q. Sere
nus. Geminae coxendicis umbras. Idem Rugaz Sulcos
letisci: mastice tendens. Item Eutichus Martia. Eutychus
ille tuum castrice dulce Latius. Sic & Autolycus: Mili
cus: Melicus: Monycus: Ibycus. & patria omni: ut
persicus: Horatius. nomen Numicii breuiavit hoc uer
su. Brudusium numici melior uia ducat an appi. reliqui
producunt. Produc etiam Cuniculus. Craticula tegeticu
la cuticula: Camicula quorum exempla passim leguntur.
& si gramatici contendunt eas esse breues natura no mi
nus q Fidicula a fide. Filicula a filice: qd & uirginis pro
prium est. Breui: culices: pulices: cimices & rumices.

.f. an. d.

QD. producit aby^{du}s: aliby^{du}s: des^{id}ero: truci^{do}: fasti^{di}
 dio: cecidi a uerbo cedo. Dauides. Fortunat. De magno
 magnus Dauides scripta reliquit. Sic pherecides. Q. Hā
 monius Serenus. Sed quis nō pau^{eat} pherecidis fata tra
 goedi. & ido terminata. ut cupido. & patronymica ī des
 a' nominibus eus diphthōgo finitis: ut Pelides. Sed hoc
 si Synaeresin faeceris: aliter enim corripit: ut illud Rauci
 theseide codri. At Ouid. corripuit & in. ii. metamorpho
 seon. Cuz iuvene Haemonio faecisse cornide faecit. &
 alibi. Argolica qđ in ante phoronide faecit. Calidonia
 Britānica pducit. Calidon urbs Etoliae corripit. Virg. ci
 tra rōnem grāmaticę a Thyro thyriade pduxit in. vii.
 eneidos. nisi illic mendū sit: ut legas thyriade: aut nomi
 nandi casus Thyreus est. Abscidi mediā cōem habet:
 diuersae tñ rōne originis. Scindo quidē breuiat Ousdi/
 us. Nam celo terras & terris abscidit undas. Caedo pdu
 cit Lucanus. Abscidit nostrae multū sors inuida laudi.
 Fido quoq; plongat fidus: infidus: confidēs: fiducia. Fi/
 des uero corripit fidelis. fidefragus: perfidus: pfidia. Sic a'
 findo bifidus: & eiusmōi breuia. Producūt Aristides &
 Lycorides & Promethides & Lycurgides & Dryatides
 & patroclides. ab aristeo Lycoreo: prometheo lyeurgeo
 dryanteo & patrocleo. pduc & psophidis. Statius in the
 baide. Et phthios idez ardor agros psophidaq; coelsaz.
 G. pfert a figo fligo uestigo cōposita & auriga qua/
 triga & in go desinentia. ut uligo. Item depygis a a pyga
 ut apud Horatiū in sermonibus. ut Vectigal. Manilius.
 Annonaeq; uestigal mercesq; sequetur. Produc in stigo
 & fustigo. Breuia Burdigala & Caliga & caligula & mul
 ta alia quae sub generali continentur.
 L. pducit Asylū: asylus: asylas: cōchyle conchyliū: &
 neutralia in lle. ut Sedile. a testa. ut aiunt pduc testilis sed
 cū per. x. scribit breue est a texendo. Sic etiā proprium

.f. an. g.

.f. an. l.

nomen testylis per. Y. Produc Seruilius: sextilis: quintilis: ex
 ilis: subtilis: aprilis. Produc Seruilius Breuia Quintilius:
 Aquilius: Rutilius: rupilius: pompilius: virgilius: & id ge
 nus Produc Manilius. Iuuenalis. Mouer. & accusat in ani
 lia si rea nō est. Horatius. Nulli flebilior q̄ tibi Virgili &
 idē in sermonibus Proscripti regis Rupili prius atq̄ uel
 nenū Produc Massylos populos apbrice Breuia Massi
 liam galliae: & inde Massiliēles. Item myrthylos nomen
 aurigae. L. annus Seneca. Deceptor dominae Myrthi
 lus & Fide Produc Pamphylos populos. Statius in. i. syl
 uarum. Nouē tenuit Pamphylia messes. Reliqua breuia
 ut futilis: mugilis: strigilis Produc expilo: cōpilo: q̄n a pi
 lis: hoc est hastis trahūtur. Horatius in ult. sermonū. Cri
 spini scrinia lippī cōp. lasse putes nec memini me aliter
 legere. Idē alibi. Nec te cōpilēt fugiētes: hoc iuuat hoz.

¶ M. pducit opimus: sublimē: sublimis: munimen: mu
 nimentū: rudimen: rudimētū. Iuuenalis scite pduxit en
 timema: cum ait. Curuū torqueat entimema. Item quatri
 mus: & si quidaz renuūt: patrimus: matrimus. De uerbis
 alibi dicitur.

¶ N. plongat a fodio ducta: ut aurifodina: festino: ppi
 no: supino Breuia perendino Produc a facio: ut carnifi
 cina: sic cauidicina tonstrina: & uerbalia oia. Item pro
 pria: ut Macrinus macrina: & noia patria: ut camertinus
 Harpinas: & noia locoꝝ. ut Culina: caminus: molina: sali
 na: & noia carniū. ut asininus: ferinus. Item sagina: qui
 rinus: salinū: catinus: cuminū: Gelasinus: murinus: pachy
 nus: apoeninus: lugurtinus: Sephinus: echinus: altinum:
 Matinus: Vrbīnū: petrinū: casinū: Lucrinus: Auentinus:
 aquinū: Ticinū: coracinus: Turinū: quod & a Turis di
 ci pōt. amitinus: Barcinon: & inde Barcinus na nū: fari
 na: emina: diuinus: baustrinus. Ausonius in li. ii. Tam di
 uersa locis uaga carnificina peteret Produc ab Eleusis

¶ an. m.

¶ an. m.

1. añ. 27

Eleu^ulinis a Delphis delphinis. ab Aris arinis. a phorcys
phorcynis. & in ne: foeminina græca ppatronymica. ut
Oceanine. Heroine. & forinata ab aduerbiis. ut Seroti
nus. Diutinus. Matutinus. Manilius. Et clādestinis surgē
tia fraudibus arma. Sic mediastinus. Lucilius. Villicū ari
stocratem mediastinūq; bubulcū. & Horatius ad Vil
licū. Tu mediastinus tacita prece rura petebas. Item Vir
ginius gabinus. & ab his foemina Martialis. Castora de
polluce Gabinia feci: achillas. & apud luuenalem in om
nibus in terris. Virginia. Producesina. Martia. Resinata
bibis uina. falerna fugis. Sed illud in eodē emendandū
est. Cessatis pueri. nihilq; nostis ueterno resinaq; pigrio
res. Nā nec ueterno nec resina credo recte habet breuia
Morini. Ariminū. Apirinū. Cyminus nomē loci. Lyci
nus. Titinius nomē medici. Q. Serenus. Allia præcepit
titini sentētia uecti. Itē Celinus. Myrinus. Hebrinus pro
pria. Syllius. in. xiiii. Troianusq; hebrinus structis q; no
mina inuris. Itē noīa materiez. ut adamatinus. Amethy
linus. Chrystallinus. Colossinus. murrhinus. Crocinus.
byssinus. Bombycinus. Myrrhinus. Rhodinus. cedrinus
glaucinus. Iacynthinus. gausapinus. elephātinus. sandici
nus. hornotinus. amygdalinus. pralinus. et deducta ab ar
boribus. ut faginus. oleaginus. sic coccinus. smaragdinus
multa quoq; breuia. ut fraxinus. pagina. hiccine. nūding
& quę latinitate ipā dignoscūtur: q; enī pducatur Sarcina
nisi ligue. romanę penitus exps. breuia inqnor. Hora. in
i. sermonū. Mētiō ac siquid merdis. caput inqnor albis
Coruoz. breuia hntia. y. añ. n. ut Euphrosyne. memnosy
ne. sophrosyne. & noīa locoꝝ. salina. statina. ruspina. ali
na. falsin. catina. mutina. breuia cōpendinus. trinūdinus
acinū et destino uerbū. luuenal. Ectasin facit cū ait in ter
tia. Et dñi gladio iam destinata. sed olim. Tarcnus scdaz
hēt correptā. Manilius. in li. v. Aut Brutū atq; parē Tar

quinū & horatia saxa. cū hēt corrupte legi. debet enim
legi torquatū. nō tarquinū. ut qui syllaba oīno breuietur
qđ emendatius lōge est apud Horatiū in saty. Targnus
regno pulsus fuit unius assis. et alibi in odis populi regnū
memorē an supbos. Taquini fasces referā an catonis no
bile lethuz. Ita & Papiniū apud Sidoniū p. quocq syllā
bam corripit.

¶ P. producit obstipus. Seriphus breuia cuz aliis Antipho. Papiniū. in. ix. thebaidos. Sternit Iona chromis. Chromis antiphon antiphus hypseus.

¶ I. seque. Q. aut. V. producit. corripit tñ. Q. Siliqua aliq̄s reliquū & inde relige. pduc nequiq̄ hoc ē frustra.

¶ R. pfert saphirus. epirus. papyrus. luspīro. & inde suspiriū archimagirus. Collyriū. camyrus. cypirus. corcyra colira. delyrus uero & Tentyra & Butyrū medias syllabas cōes hnt. Lucreti⁹ in. i. Qđ facit hic idē per delyrus esse uidet. Hora. Quicqđ delyrāt reges plectūtur achiui. Ouid. Saltus Tentyra petēt. Iuuenal. Qui uicina colunt umbrosē tentyra palme. Valgius. Lac niueum butyrūq̄ nouū cū melle. & reliqua. qđ certe uerius est. quia & ipsi grēci breuiant. ut tyroenta apud Theocritū in. i. egloga. Neoteri tñ & pducunt. ut illud Egnatii medici. Molliq̄ subacta butyro. Sed & ex his Macer etiā corripuit. cum ait. Cum butyro modicoq̄ oleo decocta tumorē.

¶ S. longat gauisus. amphrysus. parad. sus. cephisus. amethysus. Donyssa. Larissa. Amphissa. Cambisus. Anchisus. Elissa p duo. ss. scribitur. Breuia. hypocrisis. heteroclisus. Produc paralyss.

¶ T. pducit ophites. aconitū. maritus. auritus. Cocyto. cocytus. parasitus. hermaphroditus. margaritū. ualitudo. Horatius in. ii. satyrarū. Dura ualitudo inciderit leu tarda senectus. Item Catamitus uerbum antiquū Romanū & in ta terminata. ut heremita. leuita. Neapolita &

.I. An. r.

in tes. ut polites: iberlites: anaeorithes. Iteꝝ pituūta. Catull.
 Muccusq; & mala pituūta nasi. Persi. V. literā uocalē in
 hoc noīe cōuertit in cōsonāz cū ait. Sōnia pituūta q pur
 gatissima mittūt. Dicit pituūta nūc triūm syllabaz lic &
 apud Horatiū in epistola prima & in sermone duodeci
 mo. Produc Berythus nomen urbīs Syrię. & quę tempe
 state nostra celeberrimū est emporium. Item Corithus.
 Virgilius. in. x. aeneidos. Corithiq; leues humeris & lae
 tifer arcus. Sed cū nomen est oppidi breuia. Idem in no
 no. Nec satis extremas corithi penetrauit ad urbes. scri
 bitur p. y. & aspiratiōem. Item nouitiū. Iuuenalis. Iam se
 det in ripa tetrūq; nouitiū horret. Produc finita in itis.
 ut samnitis. & uerbalia. ut auditus auditor. Item
 dormito & irritō cuz puoco significat. Horatius In arte
 Segnius irritant animos demissa per arctus. Irrito cum
 nihilo significat cōtra est. Venit enim a ratum uerbo ge
 rundi a reor: quod breuiat. Breuia Polymita: & Hexa
 mita: quae plurium & sex filorū significāt. Item lecytus:
 ut ex exemplo. Homeri itelligi potest in li. vii. odysseae:
 Blanditię. Seruitus seruitiū Lautitiū. quia a blandus: Ser
 uus lautus: & ueritum quia a ratus est. Lucretius pducit
 Heraclitus hoc uersu Heraclitus Init quoz dux praelia
 primus. Produc a censeo censitus. & reliqua huiusmodi.
 Item Fortuitus. Horatius in. ii. odaz. Nec fortuitū cerne
 re cespitem. Pōt & Synaeresin facere ut multi quoq; fac
 cerunt in eodem nomine. Iuuenalis. Non quasi fortuitus
 nec uentoz rabie. Sed. Papinius in. xii. Aequa & fortui
 to: ductę quater aggere pinnae. Disputatq; de hac eadēq;
 re. Seruius. in. vi. Aeneidos. Breuia Intuitus & nequitia. et
 aduerbia omnia ut coelitus cū multis aliis. Produc cerri
 tus pro morione. Horatius in sermonibus. Cerritus fuit
 an cōmotae crimine mentis. Breuia ceritis. Horatius ob
 liti Cerite Coena.

V. corripit. Niniue reliqua pducit. Saliua recidiuus. .f. an. u.
Rediuiuuus secundam breuiat.

De Q litera uocali in mediis syllabis.

O Sequent. B. C. D. G. L. M. P. Q. R. breuies. O. an. b.

B. tamen pducit. october: ambobus: duobus: la-

cobus. Claudianus. Ne laceres uersus Dux Iacobe meos. O. an. c.

C. pducit obliquos tertii declinatus nominu. ut Fero-
cis. Deme queda ut praecocis. T. Calpurnius. Insita prae-
cocibus surrepere perfica prunis. Item celocis a celox q
genus est nauicula. etia3 breuiat Capadocia cu suis. Item
Apocope & Syncope. nec minus Sophocles. Horatius.
ad Augustuz. Quid Sophocles & Tespys & Haescylus
utile ferrent.

D. pducit Custodes: Herodes: thermodon: & Epodos. O. an. d.
tria enim p. o. grande notatur sequete consona & inde he-
rodus & Herodion & Herodianus. Thermodon triuz
est syllabar. Ouidius. Et tu foeminae thermodon cogni-
te turbae. Claudianus in pserpina. Thermodontiaca ta-
nain fringere securi. Sidonius quoq ait. Sermonu q sales
nouuq Epodon.

G. pducit synagoge: profagoge: paragoge: isagoge: isa-
gogicus: pedagogus. O. an. g.

L. logat praestolor: etolus: subsolanus: pactolus: idolu. O. an. l.
Cimolia genus terrae: & in pola uel polis declinata. ut la-
chanopola: & lachanopolis. Sed si urbe significat: ut cal-
lipolis. Constantinopolis: Hadrianopolis: tuc breuiat. At
si sectricem: nt pharmacopolis: tuc uero pducit.

M. pducit terminata in momu: ut amomu & aroma. O. an. m.
& gaeometra produc. Iuuenalis. Gramaticus: rhetor: geo-
metra: pictor: alipta.

O Cu praeit. N. S. T. V. pducitur. Corripit tamen. O. an. n.
N. Sardonix: syndones: canones: Aragones: San-
tones: Saxones: Aufones: Pannonii: Calidoni. id aut est

- O. an. n.

Britani: diacones: Eueimonis: Hemonis: aesonis: lasonis:
 Daemonis: Lacedemonis: Carchedonis: Idmonis: Turo
 nis: Menonis: Macedonis: Agamenonis: calcedonis: bri
 tonis: Teutonis: Lingonis: & plura alia. Cōis est i Sidoni
 us. Virg. Sidonia D. do: & Sidoniafque ostētat opes. pduc
 Sidonē. Virg. Memini Teucrū Sidona uenire. Sic in Ca
 lidonis urbe Etolię: Damonis: Sinonis: Simonis: & si For
 tunatus dixerit mediā correpta. Hinc Simonē & Iudam
 mittit Persida gem. llū. Vbiq; hic graecū accentū sequi
 tus est: nō rōnem syllabae: quo accedēdū nō est. nec ad
 illud quod Sidonius fecit: ubi ait. Cōcionaturū plebs se
 dula circūstītit. nam cōcionor. O. an. N. pducit: nō cor
 ripit. pduc Symphonia. Hora. in poetria. Ut gratas inter
 mentas Symphonia discors. Item lasonis ab lasion. Pro
 duc mediā in noīe Persona: quis a sono sonas sit ex snia
 G. Bassi. Breuia aponus nomē fontis: & Geriones: Myco
 nos: Cottona. pduc Crotonis: amydonis: colophonis: an
 conis: Babylonis: Sycionis: & hinc Sycionia genus calci
 amenti: Heliconis: Cytheronis: lasonis: pleuronis: caulo
 nis: tritonis: orionis: aegaeonis: nasamonis: cidonis: pete
 onis: Chromyonis: Ladonis: Laconis: Edonis. qđ tñ Lu
 can. breuiat in li. i. cū ait. Edonis oggygio decurrit plena
 lyco. Melius tñ Proper. in. i. hoc uerlu. Nec min⁹ assidu
 is Edonis fessa choreis. Produc significātia genu uel an
 gulū. ut trigonē: tetragonē. Manilius. Aut tria sub quinis
 signis ornare trigonē. pduc etiā hipponax: obsonor: &
 inde obsoniū. Breuia apolloniū. Martial. Ante salutabat
 rhetot apolloniū. Produc antiphona & antiphonariū.
 P. pducit crotopus: Aesopus: asopus: cycoples: hyssop
 pus p duplex. ff. post. Y. nomē herbae. Europa. Catullus.
 Troia sepulchrū cōe europe asieq; Item canopus: pyro
 pus: conopeū. Rhodopis nomē meretricis. Breuia rho
 dope nomē mōtis: & caropus: & ethiopes: & mille alia.

O. an. p.

¶ Produc hydropicus. Hora. in saty. Si noles sanus curre
hydropicus & ni. Sic etiā hydropis. lope nomē ē por-
tus in mari Phēnicio: sed cū nymphā significat breuiat
Proper. Vobiscū ē lope uobiscū cādida tyro. Breuiat &
Panope: & inde Panopetus. Sz illud Ouidii in metamor-
pho. lege Panompheo nō panopeo: cū est. Ara panom-
pheo uetus ē lacrata tonātī. Ostēdit hoc Virg. in. i. geor.
cū eadē syllabā corripit. Glaucō & panopeē & Inoo me-
licerie. ¶ Produc etiā Sinope & genus terrē Sinopis: & inde
Sinopetus nomē patriū. Oui ad Rufinū. Nec doluit pa-
tria cynicus pcul esse Sinopeus. id aut ē Sinopēsis: ut ha-
licarnasseus & halicarnassensis: eu diphthōgo in ultima

¶ Q. pducit alioqui: utroq.

¶ Syllaba.

O. an. c.

¶ R. pducit i oru exeūtia. ut Diodorus: canorus: helo-
rus: cythorus: Sicomorus: pelorus. & in orius: ut tōsorius
& multa huiusmōi: & gignēdi casus a noiatiuis in os uel
in or. ut honoris: excipe arboris: bicorporis: tricorporis:
aequoris: memoris: marmoris: eboris: rhetoris: castoris:
amyntoris: polymestoris. & Pacor? nomē regis Partho-
rū. Sic quoq; Accius Hectoris media correpta pnūtia/
bat. testis ē Valerius poeta: cū de eodē sic ait. Accius he-
ctorē nollet facere hectora mallet. ¶ Produc dores: anthores
¶ Brruia indecores: decora: decoro uerbū: & quē a decus
sunt. Breuia item loedora: hoc est iurgia: & mille alia.

¶ S. corripit. Ambrosius ambrosia. *Ambrosius*

O. an. s.

¶ T. corripit monoptou & id genus aliquoties & anti-
dotus & ppria ut theodotus. herodotus. Furius Bibacu-
lus. En cor Zenodoti en iecur crateris. Ite astrogothus.
Sidonius Appollinaris in panegyrico ad Valerium Ma-
ioranū. Bisalta ostrogothus pculles sarmata moschus.
¶ Ausonius. Huc possez uictos inde referre gothos. ¶ Quin
& eadē syllaba producit qā apud grēcos p duplex. tt. Sz
altez exile & posterius aspiratus scribit quēadmodū &

O. an. t.

Mattheus. Sic scriptū est epigrāma in ponte ad uia Sa'la-
riam. Qui potuit duras Gotthoz subdere mentes. & reli-
qua. Produc etiā Lithostrotus. *Lithostrotus.*

De V. litera uocali in mediis.

V. añ. 6

V Sequente. B. F. L. P. V. breuiatur.
B. tñ pducit impubes: insuber: anubis: saluber: cō-
nnbiū syllabā cōem habet. Breuia pronuba & innuba.

V. añ. c.

V. sequēte. C. D. G. M. N. R. S. T. pducta ē. breuiat tñ
C. uolucer: uolucres. Producat pānuccus & caduceus: fa-
bucis. **Q.** Hāmonius Serenus i medicinis a uertice usq;
ad plantas. Cōueniet tenerae radix decocta *fabuci*. Pro-
duc item multa alia Breuia reducis.

V. añ. d.

P. corripit pecudis a pecus: & prēterita a tūdo. Quid
ad Liuiā. Cōtudit inq; fugam barbara terga dedit. Enni-
us tñ praeter morē posterior in annalibus pduxit.

V. añ. g.

G. corripit cōiugis: & a iungo cōposita: & praeterita
uerbi pungo: & sanguisuga uel sanguisugia.

V. añ. l.

L. pducit tribulis: Curulis: amulius: adulor. Iuuenalis.
Quid q; adulandi gens prudentissima. Gaetulus. Martia-
lis. Tradita Gaetulis nec capit harena nocētes. Item pecu-
lium. Apulia pducit apulus breuiat. Horatius. Incipit ex
illo montes Apulia notos: ostētare mihi. Persius. Sittat
canis apula quantū. Dr & cuculus media breui. Marlia-
nus. Quāuis per multos cuculus cātauerit ānos. Horati-
Magna cōpellans uoce cucullū. adiecto altero. L. positi-
ra pduxit. Sed & cucullus dr charta emporica cōuoluta
ad merees cōtinendas: & genus uestis per duo. L. pduc
passibula: cleobulus: Thrasibulus. Ausonius. Arma sup/
uelheris q; thrasibule tua. Horatius in odis. Studiū aufert
Ncobule Lyparei nitor hebrei. Martialis. Iam neobularū
grex tibi foret pleuius. in quo carmine pes sequēs a pmo
spondeus est: & nō aliter Aristobulus dicitur. At tribuli
& tribula ruris: & pessulū breuiantur.

CM. breuiat cōposita a tumēd: incolumis: cōtumax: au-
tumo: monumentū: documentū: cōlumen: columellē: lu-
cumo: irrumo irrumas.

R. breuiat Mamurius: Masurius. Persi 9. Excepto si qd
Maluri rubrica notauit. Item Mercurius. Horatius. Mer-
curi facūde nepos atlantis. Item Lemures: cēturio: camu-
rus: purpura: satura: arcurius: luxuria: & obliquos casus:
ut Asturis praeterq̄ telluris: & uerba in rio terminata. ut
esurio. Excipe scaturio: prurio: ligurio. sunt enī primige-
nia nō inflexa. Horatius in ultimo sermonū. Manibus
dum furta liguri. Breuiā item tuguriū: Bituri. Ouid. Le-
muria pduxit hoc uersu. Ritruserat ueteris nocturna Le-
muria sacri. Lucan. & Hora. in eplis lemures corripuerūt.

S. breuiat Canusiū. Martial. Vt Canusinus nostri si-
nus affere sudet. Item ebusus. C. Manilius. Oceani uictrij
cem Ebusum & balearica regna. Producat Siracusae. Bre-
uiā Siracusius.

T. corripit arbutus: & a puto putas: & uter: & quatio.
Item cōplexa: ut imputo: incutio: & neuter quod triū est
syllabarū. quin & Minutius propriū. Syllius in. vii. Si fa-
ctis nondū Minuti fortuna pbare. Producat praeputiū di-
ctum a putore: quia puteo primā profert.

De Analogia in Mediis Syllabis.

Sed iam ad analogiā accedamus: ea enī quo ad hūc
locū in mediis per incrementū graditur syllabarū
adiectioe. In omnibus quidē obliquis nominū rectos ca-
sus superantibus: in uerbis aut superata secūda persona
numeri unius temporis instātis. A. itaq; & E. & O. in no-
minibus pducuntur: ut ferax feracis: dea dearū: species
specierū: Dido didonis: aut potius didois. Excipe a ter-
minatis in. A. neutrius generis descēdētia: ut thema the-
matis: & quedā alia: ut harpax harpacis: leracis ab ierax
oppidū est Calabrie. I. uero & V. corripitūtur. ut in ueri-

S. an. m.

S. an. r.

S. an. s.

S. an. t.

q. f. o.

f. v.

bus & arcub. Excipe telluris: paludis: salutis: uirtutis. Catullus. Troia uilum & uirtutū omniū acerbā quies.

A In uerbis pducitur. ut in amamus. Do uero cū eius prole corripitur ubiq. Ouid. Ambite circū dare li-
 tora terrae. E. quoq. pducitur. ut cōticuerunt: conticuere
 Quin & qnq. pro loco breuiantur. ut illud apud Virgī.
 Obstupui steteruntq. comae & uox faucibus haesit. &
 apud Tibullū. Nec cithara intosae profuerūtue comae.
 & apud Propertiū in. ii. monobibli. Haec tibi cōtulerūt
 coelestia munera diui. Et rursus apud Virgiliū in bucoli-
 cis. Matri longa decē tulerūt fastidia menses. & hoc nō
 nisi rariū. In praeiteritis perfectis optadi uel cōiungendi
 modi cū infinitiuo secūdi uerboꝝ declinatus & eiusdeꝝ
 in uoce passiuā modo impatiuo atq. indicatiuo & in oī-
 bus cōiunctiuis & optatiuis & infinitis. ut docerem: doc-
 cerer docereris uel docerere: amareris uel amare: ame-
 ris uel amere: legeris uel legere: audieris uel audire. Simi-
 liter & in secūda persona futuri indicatiui. ut diceris: au-
 dieris: & hoc in uerbis tertii & quarti declinatus. In cete-
 ris uero omībus. E. sequēte. R. breuis est. cōtra: si. R. nō
 sequatur. Terentiū in eunucho in tergere mediā produ-
 xit: cum inquit. Ego ne Imperatoris uirtutē noueram &
 uim militū sine sanguine hoc nō posse fieri: qui abster-
 rem uulnera. Est enim ut etiā uolūt Priscianus quaterna-
 rius iābicus: qui stare nō pōt: nisi penultima in absterge-
 rem pducatur. Ita & apud Horatiū in li. ii. Hoc potius q̄
 gallina tergere palatū. Sequi qdē sunt analogiā uerbi: ut
 in instāti tergeo dicamus. I. corripit. Deme pma accre-
 menta. quarti declinatus. ut audiuius. In uerbo Sum &
 uolo. corūq. prole pducitur. ut in simus: uelimus. Deme
 fuimus & sua. I. quoq. pducitur ubiq. sequēte. V. cōsono.
 Produciuntur praeiteriti tempis uerba cōiunctiua. ut audierī-
 mus audieritis. Catul. At quomī millia multa fecerimus.

De analogia in .ij.

Ouid. Transieritis aquas & uitā dederitis in undis. Enni
us. Nec mi aurū polco nec mi p̄ciū dederitis. **Q**uin &
p̄ma uox huius tpis pducit. ut egerimus apud grāmati/
cos. Quare notatur Virgi. a Seruio interpte tanq̄ syllabā
lōgā breuē posuerit in eo uersu: cuius p̄ncipiū est. **E**geri
mus nosti. & secūda singularis etiā pducit existimat. Pa
pinus in .iiii. syluarū. Aut cum me dape iūteris opima.
Ouid. Et qua tu biberis hac ego parte bibā. & si cēsuram
semiquinariā hic adducere potes. **O**. ubiq; pducitur.
V. uero cōtra. Et haec de analogia sint satis.

De latinitate q̄ medię syllabę cognoscūtur quāte sint.
Incendū iam est de Latinitate: qua quidē mediā co/
gnoscimus ex auriū iudicio: & ea quae iam ex ni/
mio ulu familiaria atq; domestica nobis sunt. ut in noīe
Lucanus media syllaba consuetudine quadā p̄nūciatio
nis latinae cognoscitur esse lōga. **C**ōtra breuis cognoscit̄
in noīe **Stephanus**. **C**ū uero supra tertiā syllabā alcēdūt
dictiōes: deducēdo uocē ad tri. yllabū facile cognoscit̄.
ut in **sutilia**: ti. syllaba intelligit̄ esse breuis. ex noīe **sutile**.
sz in **subtilia**: ti. sillaba deprehēditur esse lōga ex tri. yllab/
bo **subtilis**. & secūda deprehēditur in p̄ficio ex suo tri/
syllabo p̄ficio. & in **memoria** mo. intelligit̄ esse breuis ex
dictiōe triū syllabarū **memoris**. & in **uictoria**: to. pducit̄
ex dictiōe triū syllabarū **uictoris**. In **fabularū**: bu. per fa/
bula. in **mensuraz**: su. per mēsurā. In **relegebā**: le. p̄ relego.
In **doceris**: ce. p̄ doceris. In **Ouidius**: ui. p̄ Ouidi uocan
di casum. **Martia**. In **nomentanis** **Ouidi** qđ nascit̄ agris.

De quibusdam cōmunibus.

Nunc hoc monemus nō pauciora & scrupulosiora
exēpla: sed semp̄ plura & liquidiora sequēda sunt.
Quis enī eo sanē mētis accedat: ut in noīe **Hānibalis** pe
nultimā syllabā pducatur: cum toties cōtra legat̄. At dices
& **Ennius** fecit in eo uersu iābico senario cuius meminit

O. V.

Lucanus

Stephanus

C A. Gellius: qui propter Hānibalis copias conciderat. Id quidē uerū est. sed ut dixi uerbis presentibus loquendū est: ut intelligamur. Sunt tñ aliqua tolerabiliora: quae reuocata a deluetudine uenustate aliquā pariunt. Noīa, p/ uinciarū incipientia ab unica uocali primā syllabā more antiquo cōem habent: tolerandū est hoc. Propertius. Et domus intacte te tremit arabie. Ouidi. in. xii. Ecquid ubi asiacas arsuras aspicias urbes. Fortunatus. Ad ditē pro pere uersus in Ioniam. quarū dictionū primę syllabę existimantur omnino suapte natura esse breues. sed hęc natura nil esse creditur: q̄ seruata priorum consuetudo unā quāq; syllabā uel corripienti uel pducendi. Inde est q̄ multa in dubiū uocantur aliis aliter utentibus. ut in noīe Siracuse: ubi Cu. syllaba pducitur. Lucilius. Sicilia ignota esset & ignote Siracuse. Cōtra in Siracusiis corripitur Virg. Prima Siracusiō dignata est ludere uersu. Sed ex regula siue obseruatione superiore: Alemānia puincię nomen. A. quidē purum habet: & usitatus breue: & si ex recentioribus quidā nō certe indoctus pduxerit: hoc uersu. Ister: Dalmata: Francus: Alemānus.

De Vltimis Syllabis.

Quot modis cognoscūtur breues sint: an lōge. Vltimae syllabae sese aperit modis dūtaxat quatuor. Positura. Diphthongo. Regulis. Auctoritate. Et quia de reliquis superius iam satis disputatū est: ultimarum syllabarū regulę tales sunt.

De Finitis in. A.

In fine pducitur: ut A. Va: intersectiones. De nominibus excipe neutralia quouis modo: & nominatiuos primae declinatiōis: una cum suis uocatiuis. Hęc regulam sequūtur & participia pnominaq; Vocatiui tñ nominū in as. ut Aenea Palla pducunt: hoc est sunt sub regula generali. Breuia accusandi graecos: ut minoda: nai/

De Vlt.

da: pallada: pallanta. Numeralia in ginta etiā pducūt. Petronius in satyra. Sanguine Romano sexagintaq; triumphis. In ginta corripit. Iuuenalis. Quadringenta parant. Ex aduerbiis corripit ita: puta. Ex cōiunctionibus quia. Monosyllaba inflexibilia cōia sunt. Monosyllaba enim & si ab iisdē incipitur: in ultimis tñ reiecimus. ut. A. nomen literę. quod & oīa literarū elementa habent: uel notratium: uel externarū. Mna & reliqua quę inflectūtur declinatorū regulā sequētur: & si pro Mna latini minā dixerunt. ut Priscianus ostēdit in opere de numeris & ponderibus & mēsuris. A. praepositionē latinā etiā sub regula generalī cōtinebis: nam nō minus pducitur q̄ Supra. Verum & oīa uerba litera. A. terminata pducta sunt. ut ama. Properti. Nō ita dardanio gauisus atrida triūpholicz atrida p atrides dixerit. ubi. H. scribitur: tñ breue est. Idem Horatius fecit in. ii. sermonū propter uim eiūsdē literę. Noīa foeminina sepe numero a poetis usurpantur longa. Staut. Nō tegea nō ipse Deo uacat alite felix. qđ etiā Priscianus aduertit. Idem. Te Nemea tibi lerna comas larissamq; supplex. Oui. Sepe rhea quęsta est uerū fecūda. Idē posse fieri existimat in nō. bus gręcis hētibz añ. A. aut. D. ut Leda: aut. TH. ut cinaetha: aut. R. ut phedra: hypimestra. Neuius: pręter cōsuetudinē latinorū pduxit: qā: cū ait in satyra. Fare quianā. Saturni populū pepulisti. Fortasse hoc factū ē illius cōpositōis grā. Vir. tñ solitus ē breuiare: ut in eo loco. Heu quianā tāti cinxerūt etbera nymbi. Carmē ē in fastis cuius primū pedē dictiōes cōplent ut puto duae. Post ea mirabar cur nō si ne litibus eēt. Nā aduerbia oīa. A. terminata pręter pauca quę notauimus pducūtur. ut pręterea. antea. citra.

De Finitis in. E.

E. terminata corripit: ut Sedile. Excipe diphthongos & graeca foeminina. ut Til. be. quouis casu. Iuuenal.

tamen breuiavit Calpe credo a nominatiuo calpis: ut di
 camus calpe & calpis. ut Tinge & Tingis. Iuuenal. Sed
 longe calpe relictas. Quod quidem Lucanus produxit cum
 ait. Hesperiam calpe. Summoque impleuit atlantes. Excipe
 etiam ablatiuos & uocatiuos graecos declinationis prime
 ut anchise. Lucanus. Signaque ab ab euphrate cum crassis
 capta ferentes. Producat obliquos quintae: ut illud Virgilii
 libra die: somnique pares. Martialis. Hoc si contigerit
 fame peribis. & Tabes apud Lucretium. Hymnibus aut ta
 be membrorum arbuta uacillent. nam tabes & Fame apud
 antiquos quinti ordinis nominum fuerunt. Producat aduer
 bia ab adiectiuis formata. ut Clare. Valde. Callide. & ab
 hoc nomine die. ut pridie: hodie: peredie. ex hac excep
 tione excipiuntur bene & male. quae breuiantur. Sed in co
 positione produxit aliquando. Ouidius in primo de ar
 te sic. Saepe maledixit cum iam properaret achilles. cor
 ripe rite: here: pene: mage: age: agite: euge. saepe et que co
 iunctionem. Producat me. te. se. ista eadem geminata cor
 ripple adiectiues. Enius. Tu tute tute tati tibi tanta tyranne
 tulisti. Producat quare. ferme. fere. & ne. quando est phil
 bantis. & ue dolentis. nam ne pro an & ue pro uel corri
 piuntur. Longa de: praepositione & imperatiuas dictio
 nes uerborum numeri unius secundae coniugationis. ut a
 Doceo doce. Breuia Caue. Propertius. Tu caue nostra
 tuo contemnas carmina fastus. & uide ut illud. Hoc ui
 de ne rursus leuitatis crimine damnes. Eadem quoque ra
 tione. Virgil. Viden ut gemine stent uertice cristae. Den
 breui syllaba dixit. nam aliter produceretur. In Vale soli
 ta est haberi communis. Horatius. Vade: uale: caue: ne titu
 bes: mandataque frangas. Ouidius in primo de tristibus.
 Idque quod ignoti faciunt uale dicere Saltem. Nam illud
 Virgilii. Et longum formose uale uale inquit Iolla etiam
 aliter excusari potest. Sed in uerbo uide regulam genera

De Vlt.

lem sequaris uelim hoc est ut producas. Nō minis quā
doce mane mone et id genus. Et si uolunt huiusmōi uer
ba fuisse apud ueteres & secundae & tertiae inflexionis
Hoc etiam indicante Lucilio. hoc Hexametro feruit aq̄
& feruet feruit nunc feruet ad annum. Et inde Val. Flac/
cus. Feruere cuncta uirum coetu: dixit. Et stupere etiā me
dia correpta legimus.

De Finitis in. I.

IN. I. quae finiuntur producunt. ut alioqui Breuiat ta/
me nisi: quasi & uocatiuos graecos. ut Tybri alexi
daphni. nai. lai. thebai. & omnia huiusmōi & datiuos a
nominibus in as. uel in is. terminatis. Statius. Palladi lito
ree celebrabat Sciros honoz. Aulus sabinus. Phillidi de
mophoon patria dimittit ab urbe. Propertius tamen p
duxit. Tyndaridi poterant gaudia ferre sue. Alioz uero
nominū non crescentium in obliquis per. D. consonum
produc. Val. Flaccus in libro. ii. Quam tethy longinqua
dies. Sed hoc quia Synaeresin patitur. At cū integra sunt
etiam huiusmodi breuiantur. Catullus. Luce autem canae
tethy restitutor. In Mibi: Tibi: Sibi: Vbi: Ibi cum eorum
prole: & cum inflexibilibus: ut Gūmi: Mancipi: ultimae
incipites sunt: nisi scribantur pe. Y. ut Dory: nomē oppi
di Pontici. & Aepy apud Statium in quarto thebaidos.
Virgilius breuiat Qui. preter naturam syllabae: cum ait.
Credimus an qui amant ipsi sibi sopnia fingunt. Verba
maia. I. I. litera te rim inata produc.

De Finitis in. O.

O Finitorū ultimae syllabae ad arbitriū sunt. ut amo:
seruios. preter monosyllaba & obliquos: ut O & do
mino. Rectos etiā graecorum nominū foeminini gene/
ris: ut Anaxo. Illud quod lego apud Lactantium. Clotho
colum baiulat. Lachelis net: & Atropos occat. non poo.
f. 2

Sed tu semp pduc. Quæ ex declinatiõe attica sunt. ut an-
 drogeo. demoleo. & atho a noie athos: & si Virgilius p-
 pter uocalẽ sequentem breuiet hoc uersu. Aut atho: aut
 rhodopen p athona. Sic etiã apollo p apollona ex atti-
 ca dialecto lectũ est. Breuia duo quocũq; casu etiã accu-
 satiuo masculino Virg. Si duo præterea tales idea tulisset
 terra uiros. pduc tato uero falso et id genus aduerbia ab
 adiectiuis formata. Papinius in in. i. thebaidos ait. Sero
 memor thalami. & Iuuenalis. Galeatum sero duelli. Poe-
 nitet. Virgi. quoq; Crebro ferũt dimissæ aures nĩ tantus.
 Ibidem pducuntur tutius. Tibullus. Heu sero reuocatur
 amor seroq; Iuuentas. Cito & modo semp breuiantur. Ser-
 go cõem habet. Octavius augustus. Ergo ne supremis
 potuit uox improba uerbis. Producat semp qñ significat
 causa. ut apud Virgiliũ. Illius ergo Venimus. Ego breuia
 tur raro pducit. Virgi. in diris. Ausus ego primus castos
 uiolare pudores. Statius. His etiã Funestus ego uidet ista
 deoz. Et idem. Sed quid ego fessos optatis demoror un-
 dis. Ouidius. Sed quid ego reuoco dictis his omen ab-
 esto. O. monosyllabũ Virg. corripuit in buccolicis cũ
 ait. Te corydon o alexi trahit sua quẽq; Voluptas. quod
 ita faciũ est ut alibi in te accusandi casu. Sic. Nomen &
 arua locũ seruãt te amice nequĩui. Cõspicere & Lucan.
 Casum o terminatũ obliquũ eadem ratõne breuiavit in
 hoc uersu. Hoc solum metuens in cauto ab hoste tueri.
 Cõmunia sunt & uerba gerundi. nam uigilando apud
 Iuuenalem. breuiat item apud Flauium Alph um Aui-
 tum. in excellentiuz. li. ii. carmine trimetro lambico sic:
 Tum literator creditus: ludo faliscũ liberos: Extraq; mu-
 ri ducere. Spatiando paulatim trahit: Hostilis ad ualli la-
 cus. Proper. quoq; corripuit eodẽ tam & si ab eo auferẽ-
 di casu est. Hoc eodem ferro stillet uterq; cruor. Item a-
 lius nescioquis: Non eodem cursu respõdent ultima pri-

mis. Et Virgilius in pharמעutrica egloga Vno eodēq;
 igni dixit. Cuius rei ratio: ut arbitror: est corruptio: q; is
 casus nō in uocalem: sed in consonā literam desinit. Nā
 & Ausonius nominādi casum Vtraq; produxit hoc uer-
 siculo. Odit utraq; aliud da modo consiliū. Nomina La-
 tina: ut ordo: & luno: & Margo cōmunia sunt. & graeca
 facta latina apud multos: ut dixi. Vnde illud. Quid nisi
 lasciuas cantauit Sappho puellas. Sed apud Ouidiū in
 secundo tristiū magis legitime legitur: cum inquit. Les-
 bia quid docuit Sappho nisi amare puellas. Sic & Octo
 Martialis breuiāuit. & inde illud recentioris poetae. Vix
 annos natus decidit octo puer. Ego potius pduxissem.
 Deniq; nunq; eo accedas: ut ita loquaris: quemadmodū
 Gregorius Tiphernus: qui in foeminino graeco ultimā
 breuiāuit: sese excusans ratione superius exposita: q; tūc
 in gignendi Calypso calypsonis mitteret: latina ut dixi
 mus declinatione. Versiculus eius est in triumpho sic.
 Haec sunt quę nautis Philtra Calypso dabat. Nūnis enī
 inusitatū est: & quae nō sunt citra consuetudinē ea tutio-
 ra ducimus.

De Finitis in. V.

¶ Finita qualiācuq; producant.

De Finitis in. B.

¶ Cōtra in. B. qualia sunt Ab: Ob: & siqua pollysyllaba.

De Finitis in. C.

¶ In. C. uero plura pducta sunt: ut Sic. Breuiant tñ Do-
 nec. Lac: & Nec. Hic pronomen aliquando producitur
 ut apud Ouidiū. Philladis hic idem teneraq; amarylli/
 dis ignes. Aliquādo breuiatur. ut apud eundē. Vnus hic
 innumeri militis instar erit. Aduerbiū tamen Hic sem-
 per producat. Priscianus uoluit etiā Hoc natura esse bre-
 ue: sed positura pducī: q; ueteres Hocce dixerunt. Nos
 uero per duplex. cc. scribimus extrito. E. Virgil. 9. Hocce.

De Vlt.

C erat alma parens: Quocūq; tamen modo pducitur Sed
Ac: cōiunctio etiā breue legitur. Statius in. iiii. thebaïdos
Sed gelidis ac inertibus aeuo pectoribus. **D**ic & duc p/
ducūtur. **F**ac & fer & ger. breuiātur. Ouidius Phylli **f**ac
expectes demophonta tuū. Idem in metamorphosis
Fer opem matertera dixit. Sed & idem pduxit **f**ac in re
mediis durius incedit **f**ac ambulet. Et in. i. Corinae. **H**os
fac Harmenios & coetera. **d**icitur & **f**ace syllabis breui/
bus. Fl. Alphius. Iungatur os dulci **f**ace. Nostrium osculo
& leui tuo: Piscentur & me per stygem.

De Finitis in. D.

D. finita breuiantur nisi diphthongus aut positura in/
tercedat. ut Bogud ad.

De Finitis in. L.

L In Al. & Il. & Vl. breuia ut uectigal. Hānibal. uigil. &
in dictiōibus antiquis facul. atq; famul. Lucilius. Heu **f**a
cul est homini lūuētū bona foemina nūq;. Ennius. Red
didit et summo regno ut **f**amul optimus esset. **T**anaquil
longis inserit Priscianus. tamē breuiat. ut idem alibi do/
cet in libro. vii. **P**roduc nil.

In El. & Ol. pduc ut michael & id genus omnia bar/
bara quae accentu graui in fine pnuntiātur. **P**roduc Sol
& Pol. coetera oīa breuiātur: ut **S**al **m**el **f**el semel nihil si
mul exul p̄sul. & reliqua. Illud Sidonii. non probo ubi
sic ait. **I**srael appensi p cōcaua gurgitis iret. Melius Eortu
natus. qui in hmoi dictōne omnes syllabas pduxit hoc
uersu. **I**srael reliquos floreat ante genus.

De Finitis in. M.

In. M. breuia. ut ostendimus cū de eclīpsī loquuti fuī/
mus. Sed Ouidius breuē pro longa posuit cū ait Si illi/
us carmē est. Carminibus fierem ad mea uota pulex. &
Proptius. cū idem facit in hoc uersu. O me **f**elīcem o
nox inibi candida & o tu. Quem aliqui puerunt: cum

De Vlt.

sic legūt Ome felicem: nox o mibi candida. Quod certe non nisi codices nuperrimi habent. Quas syllabas ratione caesurae quinariae cōstat posse etiā esse breues.

De Finitis in N.

In N. finita producūt. ut nominatiuos tertiae declinationis. Quales sunt Paeā. Phorci. Ryen. Excipe neutrius generis. ut nomen nominis. Breuiā quoq; Pecten & Flamen: & composita a Cano ut cornice. carera producit ut Hymen: Siren: Seben: nomen themelsen herois socii Vlyssis. Item accusatiuos mares: ut anchisen: aenean. Val. Flaccus. in li. iii. Rursus bylan & rursus bylan plon ga sonaret auia. Generis foeminini oīno breuia: Ouidius in. iiii. fastoru. Maian & helectran Taigetēq; Ioui. Statius in. viii. thebaidos: Nanq; ferunt raptā patriis eginan ab undis. quandq; huiusmodi accusatiui habent. E. ex dialecto Ionica: ut illud Martialis Formosus glyceren amat Lupercus. & illud Octauii Augusti. Quod glaphyren antonius: banc mibi poenam. Ouidius in seculo de tristibus. breuem pro longa posuit: ratione pētimemereos cum ait. Qui legis Electran: & Horestem mentis egentem. uel habentia. A. purum uel. D. uel. R. uel. T. cum aspiratione cōmunem habēt iure quinariae caesurae etiā Iunius Columella. usus est: cū ait. Ille suam tebyn hic pellicīt amphitritē. In. in eisdem casus breuia Propertius. Thyrē & attritis Daphnē Harundinibus. Statius In primo achilleidis a nominatiuo tertiū nomen declinatus. N. submouit ut Syllabam corripere cū alias produceretur Dixit enim Conclamant socii stimulatq; agamemno uolentes. Siquidem talia uel breui uel longa existente in patrio casu producuntur. At si litera postrema. N. adinatur: in formam latinam transeunt. ut Cicero. Sic Creo apud Senecam saepe in Tra.

N.

N.

goddiis: & Antipho apud Terentiū: & Dexo proprium
Tyndaridani hominis apud Ciceronē: pro Dexon: Cre
on: Antipho: Illud Claudiani in Panegyrico Stiliconis
Porus Alexandro prostratus Memnon Achilli: aliter le
gendū est: uidelicet hoc ordine dictionū. Porus Alexan/
dro Memnon pstratus Achilli: Breuia Viden. Val. Flac
cus in libro. iiii. Viden arctoo de carcere quanta Produc
Sin: Quin: Cōtra Satin: & In: quoquo modo. ut In: Dein:
Proin: Item breuia An: forsan: forlitan: Tamen: attamen
Calus quoq; in On: declinationis secundae nominū grae
corum. Val. Flaccus. Et nūc Chaon implet Orion: & idē
Tracta Scylaceon abunda Men. ten. & Non. pducun/
tur Nemon corripitur Seruius in. vi. aeneidos ait. Viden
ultimā natura producere: quod & Audin patitur Legin
uero & id genus: hoc est tertiae cōiugationis uerba cor/
ripiuntur.

P.

De Finitis in. P.

P. breuiat: ut apud Noniū Volup. Barbara uero pdu
cit: ut Iosep.

R.

De Finitis in. R.

R. lōgat monosyllaba. ut uer: lar: far: nar. Ouidius. Far
erat & puri lucida mica salis. Virgilius. Sulpurea nar al/
bus aqua. Item fur: cur: Sz Cor cōmunis est syllaba. Oui/
dius. Molle meū leuibus cor est uiolabile telis. Catullus.
Nec unq; inde satur cor est futurū. Ausonius. Hic ubi co
scriptū est faceret cor si cor haberet. Produc Par & com
plexa cū co. Horatius. Ludere par impar: equitare in ha
rundine longa. Idem. Vt matrona meretrici dispar eris:
atq; Quod tñ. C. Suetonius Tranquillus in epigrāmate
ad diuū. Traianum licet praeter consuetudinē aliorū bre
uiauit hoc uersu. Nitor ad impar opus: nec apolline scri
bo sinistro. Produc etiā aer: aether: crater: caracter: Iber:
celtiber: foter: stater. Lucanus. Aer: & lōgi uoluent titana

De Vlt.

labores. Idem. Si tibi iunctus iber: aut si tibi terga dedisset
Claudianus in aer corripuit i hoc carmine. Lucidus um
broso miscebitur aer auerno. quod apud quēpiam aliuz
legerenō memini. Ideoq; multū hanc lectionem expun
gunt: & aer adulterinū esse dicunt: & legi pro eo uolunt
axis. Breuia Fer: Ger: Per: Vir: Ter: & omnia alia: quae su
perius notata non sunt. Flavius Auitus. Nunc niger oro
quod rogo.

De Finitis in. S. Et primū de As. syllaba
in fine: deinde de coeteris terminatiōibus.

As finita breuiat nominatiuos nominū graecorū ex
euntium in patrio casu syllaba dos: ut Pallas: & accusati
uos numeri pluralis tertiae declinatiōis. Propertius. Et tibi
moenias inter heroīdas omnis. ubi trocheus etiā est
p heptimemerim. Coetera omnia pduc. Vt pietas anias
poetas Aeneas. Vas uadis. Lucilius. Est pedio Seius uas:
atquis erit tibi Boebi. Horatius in epistolis. Siue elephas
albus uulgi cōuerteret ora. Propertius. Moecenas eques
bethrusco de sanguine regis. Martial. Tu mihi das auig
qualia mane soles. Martianus citra aliorū morem in ar
cas ultimā produxit: cum Mercuriū significaret tali pha
leutico. Arcas in thalamū uenire iussus. A cuius rei imi
tatione abstine. Foras producit ultimā. Legitur tñ Lucre
tius breuiasse huiusmōi uersu. Litora iam reboant foras
etuctatur aquae uis. & eodem usus est Varinus interpres
Strabonis.

De Es. syllaba in fine.

Es. syllaba terminatū est nomē Inquies: quod Probus
& Priscianus corripī uolunt. Ego potius pducam. Lucre
tius. Nimirū nulla quies est reddita corporibus. Breuia
etiam praepositionē Penes. Horatius. Quem penes arbi
trium: ius est & norma loquendi. Es ab edo pducī uolu
it. Priscianus in libro. viii. Desideratur exemplū. Verbu

.ts.

sustantię cum suis: ut prodes corripe. Nomina item que
tis patriis casibus crescunt: ut miles: pedes. Ouidius. Mil-
les erat phoebes. Virgilius in .vii. aeneidos. Par pedes ire
 parant. Auertenda tñ hinc sunt quies & sua. Nec minus
 produc aries: abies: locuples: paries: & pes: & ab eo deri-
 uata facientia genitiuū in dis. Horatius. Omnia magna
 loquens modo sit mihi mēsa tripes &. ubi rationabilius
 aliqui tripus legunt. Item ceres. Ouidius. Prima ceres auī
 dae gauisa est sanguine porcae. Breuia numero plurium
 nomina graeca. ut Saxones: Atlantides. Breuia Indiges:
 pedes: tremes: merges nomina. cōtra si uerba sint. Nam
 omnia uerbalia pducuntur in es terminata: pręter es: de
 quo diximus. Ausonius in egloga. Posses ornatus posses
 decoratus haberi. Probus Apes singularē casum breuia
 ri dixit: deceptus ut puto. legerat forsan apes pro apis. nā
 apis breuiatur. Ouidius in .x. Non apis inde tulit lectos
 male sedula flores. Produc haeres: quoties: quinquies: &
 reliqua ad uerbia eius generis. Species & reliqua nomina
 quarti ordinis: & praeter notata reliqua omnia.

De Is syllaba in fine.

.ts.

Is syllaba finita breuia sūt: ut lenis: bis. Deme uelis: no-
 bis: uis utcunq; uel si uerbū sit: uel si sit nomen. Sis uer-
 bum & is ab eo cum suis: & secūdas personas instantis
 emporis indicatiuas quarti uerboꝝ declinatus: ut audis:
 subis. Ouidius tñ breuiat in heroidibus: cum inquit.
 Nescis ut exciderint mecū loca uenimus illinc. Itē Pro-
 pertius in libro .ii. Et soror & cum qua dormis amica si-
 mul. Sed tu omnino produc. Et uerba cōiunctiua praete-
 riti temporis: ut fueris: legeris. Ouidius in libro .ii. corin-
 nae. Quam dederis illi reddat ut illa tibi. Et in pmo artis
 Si dederis aliquid poteris ratiōe relinqui. Item noīa que
 in gignēdi calu crescente penultimā pducūt. ut Samnis
 samnitis: lis litis: Soteris soterinis. Item casus plurales: ut

Is

iis: tristis: deis: queis. Ouid. Tristis abis oculis abeuntem
 prosequor udis. Idem. Hectora quisq; is est. Virg. Quā/
 uis Helios miretur graecia campos. Idem. Tristis ama/
 ryllidis iras. Ouid. Quis erat Eurytion: Icarusq; puer. Sā/
 guis ut coetera breuiatur. Sic Lucanus dixerit. Dum san/
 guis inerat: dū uis materna peraege. Sed hic p Spondeo
 uel dactylo iambus locatus est. Quod & Virg. in. x. fecit
 cum inquit. Haec eadēq; uia sanguis animulq; sequitur.
 Breuia quoq; semis semissis. Produc Simois: Satniois: &
 id genus habentia genitiuū in oentis. Iunius Columella.
 Sic micat aut rutilus pyrois aut ore corusco. Oui. Interea
 uolucres pyrois Eous & aethon. Qd Pyrois huius for/
 mae sit testatur Val. Flaccus in li. v. hoc uersu. Et formi/
 dantē patrios pyroenta dolores. Terminata i Ys. ut Erin/
 nys: tethys. Sūt qui uelint pducī exēplo illo Virgiliano.
 Teq; sibi generū tethys eniat oibus undis. & illo Syllii.
 Palladio bethys umbrat tēpora ramo. At Bethys apud
 graecos nō habet. Y. in ultima syllaba: ut passim legere: li/
 cet in codicibus grecis & Strabonis & Ptolemei atq; ali/
 orū. Preterea & eadē syllaba breuis legitur. ut apud Mar/
 tialē. Betis oliuifera crinē redimite corona. Et in eo Vir/
 giliano allegari pōt rō heptimemereos. Quare puto eaz
 syllabā etiā corripī.

De Os. syllaba in fine.

Os.

Os terminata pduc. Tolle hinc os ossis teste Priscia/
 no: & cōpos & impos Oui. Tu sequere & uoti postmo/
 do cōpos eris. & grēce terminata: ut Barbytos: cypros. p/
 duc tñ Demoleos: Nicoleos: & id genus hñtia genitiuū
 singularē. O. pducta terminatū lingua Attica. Virg. in. ii.
 aeneidos. Androgeos offert. Ouid. Viueret Androgeos
 utinā nec fata luisset. Item Tros seu propriū siue gentis
 nomen. Item Minos: Heros: & siqua alia in genitiuo. O.
 longū ante. l. hñt. Ita quoq; Chryseros Chryserotis: Phi/
 leros philerotis: Rinoceros Rinocerotis: Eros: Anteros:

OS.

& huiusmodi. Breuia etiā & genitiuos grecos: ut Tetby
os: pallados: Eurytidos. in quo nomine Ouidius iambrū
 incepit: cum ait. Eurytidos loles atq; infani Alcidae. Vir
 gilius in libro. xii. producit Athos hoc uersu. Quantus
Athos: aut quantus Eryx. Cuius nominis accusatiuū in
 primo Georgicoꝝ cum est: Aut Athon: aut Rhodopen.
 Scribitur graece per. O. magnū. Ideoq; rationabilius pu
 ta dictū Atho per Apocopen: dempta. N. Iuuenalis. Ve
 lificatus Athos & quicq; gratia mendax. Inde est apud
 Herodotū in gignendi casu Atho: in incusandi Athon.
 per. O. grande Attico declinatu. Domos quocūq; casu
 producit: etiā in genitiuo. Virgilius in Culice. Si nitor au
 ri. Sub laqueare domos: animū non angit auarum. Et in
 sexto eneidos. Hic labor ille domos: & inextricabilis er
 ror. Sic multi legunt: putantq; Virgiliū ita scripsisse: ut
 Octauio Augusto applauderet.

De Vs Syllaba in fine.

OS.

In Vs. breuiantur: ut Marcus. Excipe monosyllaba: ut
Sus: & nomina quae crescentia penultimā in patrio casu
 producunt. ut Salus. Horatius tamen dixit. Regis opus:
 sterilisq; diu: palus aptaq; remis. Item genitiuos singula
 res: & nominatiuos: uocatiuosq; plurales quartae declina
 tionis. Item facientia genitiuū in odis: ut Oedipus oedi
podis: Tripus tripodis. Sed eadem quādo per secundam
 declinationē flectuntur latine: breuiantur. Ouidius. Et ta
 cite peragit lene Melampus iter. Producit facientia gen
 tiuū in untis. ut Hydrus hydruntis: nomen urbis in fi
 ne Italiae quam nūc Turcae sedente Pontifice maximo
 Xysto huius nominis quarto gens bellicosissima ex su
 perstitione Mahometana: Millesimo quatringsesimo
octogesimo anno a natali Christiano circiter Calendas
Augustas in suam potestatem redegerunt: magna toti
 us Italiae trepidatione. Sic ergo & Amathus. Virgilius.

De Vlt.

In .x. aeneid. Est amathus: est coelsa mihi Patbos atq; c'y-
thera. Talia nomina. Oi. diphthongū cōuertunt in .V. ut
opoīs & opus: patria est Patrocli pduc & Panthus. Vir/
gilius. Quo res sūma loco panthu: quā praendimus ar/
cem? Panthus othyades arcis phoebiq; sacerdos. nā pan-
thus p panthoos dicitur Alcynus p alcynous. Producitur
etiā diphthonge nomen lcsus: & si exempla nō legerim
nisi ea syllaba correpta. quod credo factū literarū græca-
rum ignoratione. Priscian. in li. vi. uoluit in noīe lncus ul-
timā pducī: qñ a cudo uerbo deriuat. Produc genitiuos
ut didus: sapphus eadem rōne diphthongi.

De Finitis in .T.

T. finita breuiantur: nisi uel diphthongus: ut Aut: uel
positio: ut Est: uel syncope intercedat ut subiit p subiuit.
luuenalis. Quis nescit aut quis nō uidit uulnera pali pro-
nesciuit. Eadēq; etiā breuiantur. Virg. in .ix. aenei. Audiit
& coeli genitor. p audiuit. Breuia quoq; & additiōes syl-
labicas. ut apud Lucretiū. Tutemet a nobis iam quouis
tempore uatum.

De quibusdā extra ordinem notatis.

Possum hic facere finem: & ultra p̄gredi. Quacq;
enim syllaba quāta sit per oēs articulos uideor mi-
hi satis indicasse. Non tñ eo inficias potuisse me multa
fugere & plura huic operi adiungi. & inter haec qd nūc
succurrit de noīe Chous: qd & produci & corripī possit.
Corripit enī Papinius in .i. syluarū cum inquit. Hunc
ipse Choo plaudente phileta Callimachusq; senex. Coe-
teri tñ pducunt. Proper. Callimachi manes & choi sacra
philetæ. quod factū esse liquet: quia. O. magnū sequēte
uocali usurpatū sit: aliqñ etiā corripī. uel qd cū breuiatur
ipsam insulā significat: cum pducitur nomen est patriū.
Et praeter hoc illud Catulli notabile est: ubi pharsalia in
eodē uersu uariat syllabas: cum ait. Pharsaliā coeūt: phar

tesius

7.

chous

9
falia tecta frequentat. Nec minus illud addendū fuit: qđ
Plinius Cęcilius in eplā ad Caniniū scribit. Nonnullus ē
inquit labor: ut barbara & fera noīa in p̄mis ppria: uerfi
bus nō resultēt. Nihil est qđ nō arte curaq; si nō pōt uin
ci mitigetur. Pręterea si datur Homero potestas & mol/
lia uocabula & gręca ad bonitatē uersus cōtrahere: extē
dere: inflectere: cur nobis simul pręsertim nō delegata: s; ne
cessaria nō detur? Hęc ille. Sed de poemate gręco scri
bendo loquitur: quę tñ & de Latino dici pñ. Ex quibus
uerbis & ipse sensisse uidetur differētias qualdā esse syl/
labarū: de quibus quae legi iisdem uerbis reddā. Ex syl/
labis ut scriplit. M. Varro & Diomedes: refert. Alię sunt
asperę: ut trux: crux: trans. Alię lenes: ut lana: lima. Alię
procerę: ut quę hñt uocalē lōgā aut penultimā: ut facul
tas. Alię retorride: ut quę hñt mutā extremā: ut hic: hęc:
hoc. Alię barbarę: ut gaza. Graeculę alię: ut hymnos: ze
non. Durę alię: ut ignot. Alię molles: ut ędes. Hęc ideo
a Varrone scripta fuisse puto: ut intelligeret uersificator
nō parū referre: qua quīq; loco & tēpore syllaba utatur.
Oportet enim unūquęq; scriptoz iudicio acri pręstare.
Nimirū illud Horatii uerū est: scribēdi recte sapere est:
& principiū: & fons. Verū quo me rapio. Cauendū iam
est receptui. nihil omni parte pfectū est in humanis. Nā
& si quātū de quaq; re dici pōt psequamur: ut cū Quin/
tiliano loquar: finis operis nusq; erit. Pompilius satis ha/
beat: si ita amicis placere pōt: ut tñ inuidia non irritetur.
Iam cedo aliis iisdem de rebus post me scripturis. Ego
quāta diligētia id fecerim alioz sit iudiciū. fateor tñ &
diu & p̄tinaciter laborasse: & id nullius rei causa: nisi ut
incōe pdessem: sine ulla noīs spe his in studiis tam im/
becillibus: sed qđ usu intelligi pōt utilissimis uersatus.
Quid tā opere Caesar Borgia efflagitas? Libellus hīc
ronem syllabarū: nō accentuū: nō pedum: nō carminū

continet. Atq; etiā editio p̄cipiēda nō est. Legisti illud
c. Plinii ad Vespasianū. legisti illud. M. Fabii. Num Ho
ratiū auctoritatē: quae apud optimū quēq; maxīma sem
per fuit: defugiam? Rerum angustis districtus: nō stylo:
imo uero legendis poematis rerūq; indagini operā da
bam. Libello huic ocio opus fuit. Non creuerat satis ut
diuersari placereq; scholae Romanae posset. Adici lice
re multa quis neget? Respicio tñ officiū mei curam. In te
cuius eminens ingeniū sollicitam praeceptoris diligen
tiam meretur. Ignoscāt mihi. Tu uero primus qui te igna
uia mea defraudari p̄dicas: deinde coeteri: quibus me
praeceptore utentibus: uidebor: ac potius ero mancus.
Vale.

Franciscus Afranius Brixias.

Ex hoc Pompiliū breui libello
Doctorum studiosa turba uatum
Hauri: nāq; potes: labore nullo
Cunctarum documenta syllabarum.
Liūoris quoq; pabulationes
Hinc omnes abigas: malūq; nasum.
Non his sed tibi syllabae dicantur
Doctorum studiosa turba uatum.

Litauicus Busatus.

Paruus es ut uideo: sed tanq̄ gemma libelle
Et tanq̄ rubri candida concha maris.
Explicuit paruo quis tantū Sirma theatro
Nimirum culto pectore Pompilius.

Quintilius Veronensis.

Lector noscere syllabas camenae.
Romanae cupis: hunc habet libellum.
Quem seras uigilaui ad lucernas
Acri Pompilius notatione.

De Accentu.

Stephanus Anguillariensis.
Dum struit hunc celebrem lector studiose libellum:
Clarus in Ausonia gymnade Pompilius.
Dulces castaliis numeros scrutatus in antris:
Consuluit musas: syllaba quanta foret.
Adde quod in breuibus cum syllaba cuncta tabellis
Arctetur: quadrans unus & alter emunt.

Idem Paulus Pompilius ad eundem Caesarem Borgiam De Accentibus.

Illud Quintiliani Caesar Borgia me maxime mouit: ut obsequerer ubi de accentibus aliquid ad te scribi petebas. Neque citra inquit Musicen gramatica potest esse perfecta: cum de metris rhythmisque dicendum sit: & mox alio loco an cuiuslibet auris sit exigere literarum tonos: non me hercule inquit magis quam neruorum. Ostendam itaque breuiter quid accētus sit: & an absolutum quiddam: & quotuplex: ad quos uel effectus accesserit inuentus. Quare accentus est uelut anima uocis: uel est temperamentum: uel est lex tollendae praemeditae ex orationis commodo syllabae. Nota autem ipsius: syllabae est gubernaculum. Graeci prosodia dixerunt. Subiiciunt autem uocalitatem quam illi euphoniae appellantur. Sed & quatruplex est: ut eiusdem Quintiliani partitione utamur. Alius enim accētus diuisionis: alius cōplexionis: alius aspirationis: & qui proprie accētus sunt soni nominantur.

Diuisionis accentus Diaſtole dicitur: sub nota sinistrae partis circuli quae male coherentia discernuntur. ut apud Virgilium. Viridique in litore conspicitur sus: ne forte legatur ursus. quod sic notaretur Cōspicit ursus.

Cōplexionis duae sunt notae: Hypphen. ex ima parte circuli: ut graueolētis auerni. hic subiecta quasi falciculae

accētus qd sit

quotuplex accētus sit

accētus diuisionis

accētus cōplexionis

De Accentu.

colligantur duę dictiões sic graueolentis. Id quoq; est in Simulac & innumeris aliis male coherētibus uitio libra/rii. Hae duae notae subiiciuntur sed altera cōplexionis su perscribitur Syllabae: diciturq; graece apostrophos: & si gnificat concretā esse uocalē. ut est: Tanton me crimine dignū. & Pyrrhin cōnubia seruas. ubi super ton & rhin figurat sinistra ps circuli: qualis pene est nota Diastoles.

Aspiratiōis nota apud latinos unica est: & eam flatile nos: graeci uero dasean nomināt. & est haec. Hilli & cō trariam hnt: quā ita effingūt h uocantq; psylen: nos aut detracta nota aspiratiōis uocalē tenuē esse intelligimus.

Sequitur nūc Soni: quos antiquiores nostri Tonores appellarūt: quia graeci Tonos eos nomināt: & hi accen/ tus precipui sunt. Sūt aut tres: acutus: grauis: circūflexus.

Hoz aliquē necessario dictiões hnt: nam ut nulla uox si ne uocali: ita nulla syllaba sine accentu aliquo hoz trium esse pōt. Sed qm̄ unus in dictione praedominatur: istius tm̄ praedominātis regulae traduntur.

Acutū graeci Oxian dicūt: sub nota lineae a summo in dexterā declinātis. Hunc capit aut syllaba quae dī an/ tepenultima: aut quae dī prior. Est aut in oib; antepel/ nultimis: quae sequentē hnt breuē. ut in Manilius: Solī/ dus: Simplices: Legerim: Hispanicus: arietes: Capreolus: vnus. In illis aut prior; syllabarū ponitur acutus: quē qui dem longē sunt: sed & sequentē longā hnt. ut in Ducetes Feraces: Fauille: Tyrāno: Quintiliano. quia duabus lon/ gis sequentibus antepenultimā breuē acui noster sermo nō patitur. In eo Virgilii. Libyae deserta peragro. & simi libus acutus est in priore: quia ultima syllaba cuiuslibet metri ratiōe silentii p̄ longa censetur. Dissyllaba utrinq; breuia priore acutūt. ut amor meus. Si etiā utraq; syllaba positione pducitur. ut Sollers: censent. Vel alterutra posi/ tione lōga. ut pontus: cobors. In pollysyllabis si prior po/

Acutus aspiratiōis.

Soni. et tonores

*Acutus Grauis
Circūflexus.*

Acutus acutus.

De Accentu.

situra longatur: eadē etiam acuitur. ut Varillus: Euaristus.
¶ Si antepenultima quoq; & prior pductae erunt in p̄ore
acutū colloca. ut in Rōmani: p̄cones: legerunt.

Gravis Accentus

¶ Gravis uero: qđ optime Moscopylus graecus nō par
uī hoīs paulo supra aetate meā notauit: grāmaticq; suę
inferuit: neq; apud Graecōs: neq; apud Latīnos signatur.

¶ Quare eius nota necessaria nō est. Nāq; intelligitur hīs
oībus in syllabis esse: in quibus aut acutus nō est: aut cir/
cū flexus. Dicitur autē graece Baria. Aetas praesens haec
noīa applicuit notae: quae imperfectū circūflexū indi/
cat. Linea ē ab imo in sinistrā obliqua. Superponitur ue/
ro oībus monosyllabis hñtibus uocale aut breue: aut sal/
tem natura breue: sed pductū positura. ut In: Vir: que: fac:
sub: dux: mors. Eadē nota utūtur discriminis causa. ut in
pone: ergo: recte: palam: falso: una: circū. Quem accentū
multi & acutū appellant: in quibus & Seruius est: & Pri/
scianus: pluresq; alii.

Circūflexus Accentus

¶ Circūflexus a graecis Perispomenos nūcupatur. Sed
Quintilianus latine flexum appellat: & flectere p̄ circū
flectere scripsit. Eius nota pars est circuli superior. Super
ponitur autē oībus monosyllabis habentibus uocalē na/
tura longā. ut dōs: mōns: flos: lis: dīc. & hīs etiam syllabis
quae posteriores nominātur: quae tñ syncope adauctae
sint. ut finīt p̄ finiuit: fumāt p̄ fumauit: pduc p̄ produce
Moecenās p̄ moecenatis: Harpinās p̄ harpinatis: No/
strās p̄ nostratis: & similibus. In illis etiā syllabis: quę pri
ores dicūtur: cum tñ hñt sequētes syllabas breues: & ipse
natura pducuntur. ut Rōmanus: Cethegus: Lectica: Per/
olus: Antoninus: Antonianus: Roma: Mala: Fama: Fo/
mes: Celū: Telum. Nūc monemus Perispomenon nō
nisi super longā poni. Quare si quantitas syllabae muta/
tur: & ipse etiā mutatur. ut in Tenebrę. si pducitur ne. syl/
laba flectitur. at si breuietur: erit acutus in prima. Sic &

De Accētū

in Finit pro finiuit: si ultima producitur ille circumflexus manebit. Si contra: primam occupabit. Sic & in uni/us: ut aliquando. V. acuat: aliquando. I. circumflectatur. ut apud luuenalem: Boletus siquidem unius praecordia praessit. Diphthongi omnes circumflectuntur: ut fraus: heu. Si ultima brevis fuerit: etiam ut Athenae us. At si prior breuietur: antepenultima quamlibet diphthongo notata acuitur. ut in Phoenius. nam nunquam ante priorem talis accentus comparuit. In preustis accētus est sup. u. acutus. In praetero idem est super diphthongū.

De Usurpato usu quarundam Notarum
quae accentuum dicuntur.

III Enuit usus bonorum indicandae uetustatis gratia: ut super breuem aliquando priorem syllabam extra rationem totius euphoniae nota acuti inscriberetur: ut in Pompili: Tarquini: Mercuri: quoniam antiquitus Pompilie: Tarquinie: Mercurie: dicebatur. quod tamen uix etiam cōmuni sermone & quotidiano permittitur. Peritiores quidem & si eam lineam effigient: in efferendo tamen syllabam omnino breuiant. Quod nō minus fit ubi & acutus notatur: designandae compositionis gratia. ut in Malefanus: Delirus: Aliquādo: dumtaxat. Enim uero: Nimirum. tolerabilius est In Interea: Interealoci: calesfacis. & Id genus. quia quantitas syllabae subsequēntis acutum praecedentem comitatur. A. Gellius istas dictiones affatim: attentim: admodum affabre: approbe: Appotus: apprime: acui in prima syllaba uoluit. Attamen apud Virgilium in georgicis: ubi legitur Flos apprime te nax. Pri. syllaba circumflectetur. Seruius uoluit ut dictiones graecae a poetis suis Poematis insertae graecū accentū seruaret: ut apud Virgil. Heliadū crustas: palmas epiros equaz. Quo canone i epiros. Pi. syllaba grauata enūciatur facta acuta p̄ma qđ cōtra oēm rōnem syllabaz est

De Accentu.

Idem dicit fieri in Olympos & Tyrānos: & similibus: si
qñ inter latina legerentur: a qua enūtiatiōe abhorret oīs
mos bene loquētiū latinorū. Quapropter merito insanus
ille nobis uideatur: si quis notē discriminatiōis causa: aut
cōpositionis: insanus media correpta ptulerit. & cū qui/
esco dices: acuta pma: meas scito aures te inquietas red/
dere. Quare libet hic uerba Quintiliani inserere. Euenit
ut metri inq̃t cōditio mutet accentū: ut Pecudes p̃ictēq;
uolucres: media acuta legam. quia & si media in dīctiōe
Volucres natura breuis: positioe tñ longa est: ne faciat
iambū quem nō recipit uersus Heroicus. Ex his uerbis
Quintiliani uideor colligere posse ipsum uelle: accentū
cū syllaba nolle pugnare: sed semp syllabae & metro ob
sequi. Idem auctor aperit quō dicatur in Circū acui uli/
mā. quia inquit ipsum hoc Circū dissimulata distinctio
ne cōiungitur alteri dīctiōi: & ita ambē sub uno accētū
enūtiantur. ut Circū litora: Circū p̃isculos scopulos. Nā
si Circū acueret primā: uideretur nomē esse: & sensum p
se habere: quod nō est cum dicimus Circū p̃isculos sco/
pulos. Idem fit cū dicimus: Ab oris Italiā. ut Ris acuatur
ad signandū q̃ cum noīe Italiā cōiungitur. Virgī. Arma
uirūq; cano Troiē qui p̃mus ab oris. Virunq; eadē rōne
habet accentū ante que. qđ seruāt coetere encleticę. ut fa/
cīlne: dicīlue. Deniq; acutus nunq̃ regulariter ultimę su/
perponitur. Nam cū dicimus: Sup tibi erunt: Sup signa/
tur in ultima syllaba acuto: nō tanq̃ ultima: sed tanq̃ ante
penultima. quia dicendū est Supererūt. Ita & in Hac tro
iana tenus. Fit tñ usurpatio acuti ex ordine dictionū mu/
tato. ut si dixerimus: In medio campo ingrauiabitur. nota
nostre etatis. Si uero Medio in cāpo: In: acuetur ex usur/
patione nō soni inuertendi gratia: sed mutati ordinis tñ
indicādī. Sic in eo Maria omnia circū. circū acuitur in
fine. Heliodorus: Isidorus: & similia circū flectuntur in

Acutus accēt?
nō ponit sup
ultimas. syllas

Vitia Pronuntiandi

poribus syllabis. Aristoteles: Origenes: Diogenes: & eius
mōi acutur in antepenultimis. Illud Prisciani de libro
viii. nō placet. In Nostras posteriorē flecti differēdi cau
sa a Nostras accusandi casu. Verior rō ea uidetur: quam
loco suo nos assignamus. Sed discernere uocis differētiā
inter acutū & flexuū exercitiū musici est. Quapropter lo
quendū est: ut doctioꝝ hominū cōsuetudo & nra actas
cōprobat.

De lotacismo: & Labdacismo: & Zetacismo:

aliisq; uitiiis pronuntiandi apud multas nationes.

Purima pronuntiationis uitia in Italiā: ipsanq; urbem
barbaroꝝ cōmercio conuecta sunt: & a puinciali/
bus latinitatis sonus uitiatu est. nā uocaliū tenor: preſer/
tim. E. O. V. uariu: & interdū triplex: ut multū alibi: ali/
bi parū aperto ore pronuntientur. Galli. V. ita enūciant: ut
exufflare: & cū. L. miscere uelle uideatur: ut cū Vs. dicere
uolūt: dicāt lus. ex. l. cōsono: ut ex Lucanus faciāt Luca
nus: enūtiātes emissiuū labiū: qđ ad Cisalpinos Gallos
etiā penetrauit. Hī ergo lotacizare dicētur. Qui uero ma
ritima Lyguru iucolūt zetacizant. nam p gēte zentē di
cunt: & carmen hoc ita enūtiāt. Irin de zelo milit Satur/
nia zuno. Catalani gēs Hispana uix souū. C. a sono. s. di
gnoscut: & L. posita inter dentes lingua efferūt: qđ olim
Labdacismū dixerūt. Vltior Hispania plurimis uitiiis
abūdat. ut Forsam p forſan. & dictiōes finitas. M. semp
cū. N. enūtiēt. ut Virun bonun: & uerun est: p uirū & ue
rum. Raro binas cōsonas pronuntiant. ut lle p ille: Atus p
aptus: & huiusmōi. Quo uitio notatur & gēs Veneta: &
plurimi ex Cisalpinis: ut Terā dicāt p terra: & Sela pro
cella. & cōtra Tellū p telū: Orro p oro. Hetruscoꝝ ma
gna pars crassa & palato cōtusa in pronuntiatione notatur.
Serpsit & in urbē cōtagio: ut Binea etiā hic dicatnr p ui
nea: quod Betacismus dici pōt: & Coscius p Cōsciū: &

E. O. V.

Galli lotacizant

Lygures zetacizant

Vitia pronuntiandi

mannare: cātanno: amannī: p mādare: cātādo: amādī flu
Brutiis: Piceno: Sicilia: & nonnullis regionibus Gloria p
nūtiat p gloria In Vmbria Aureus. V. distincta ab. A. Il
lud peculiare Galloz: ut accētus acutos faciāt ubi minus
debet ingrato offendibilisq; sono: ut stomachū dicāt me
dīa syllaba intēsa Cōe & oībus Prouincialibus: ut cōso/
nātes disīūgāt: & p magnus mag/nus dicūt: p cognatus
cog/natus. Demūt & lras in pferēdo: nā p lingua linga
dicūt: p aqua aqa: p que qe: p quātus qantus Germanis
frequēs uitiū Teū p deo pferre: & Tomīnū p dño: & V.
cōsonū in. F. uertūt sp. ut tendere p uēdere: finū p uīno.
Britāni et q Niuernā colūt. E. p. l. & l. loco. E. emitūt: am
bigēte auditore. ut ficet p fecit: et pelcis loco pisces Hec
oīa & plura his similia diserto uiro ut pestes sermonis ui
tanda sunt. Nā quid turpius: q nō uitare crebras. S. quod
Hispanis Cisalpīnisq; difficile est. Exibitiōes enim in/
frequētes esse debere in sermone cōsiliū etiā priscoz est
Informes & illē additiōes: ut p Sto esto dicatur: qd nunc
maximē Bethicū est: & isse p ipso In sūma oportet lo/
quentem literas ipsas ad regulā doctioz semp pferre: ea
rūq; sonū aperte sentiri: p̄sertim uocaliū: quē guberna
trices dicūtur uocis & uerbi: & distinctio sensus p accen
tus suos notāda est Ex quo apposite mihi uidet dixisse
Auloniū: cū ait. Affectus impone legēs: distinctio sen/
sum adiuuat: ignauis dant interualla uigorē Adiciā hic
illud diuī Augustini ex li. ii. de doctrina christiana In in
terptatione Italia ceteris p̄ferat. nā est uerboz tenacior
cū perspicuitate sentētiē Ex quibus uideor hoc posse eli
cere: latinos audiēdos potius de lingua latī q cuiuscūq;
regionis p̄uinciales Habes itaq; Cēlar optime de accen
tu qd cōmeminerim: uidelicet esse sex synū diuisionis: du
os cōplexionis: & rursus unū aspratiōis: duosq; alteros
soni His quoq; adici illū qui grauis dī: accepto aliūde
noīe. nā pprie grauis figurā nō habet: quē si numero ad

italoz sonus

Vitia p[ro]nuntiandi.

dere uoles: septē erūt. S; & aliqui tenuē addidere cōtrari
um flatili. Alii quoq; sub signo lineę stratę notā lōgę syl
labę: & imā circuli partē effigiātā ad notādā syllabā bre
uem. Tum si p longa breuīs ponereēt: ad punctū dextrū
lineę stratę alterā lineā erexerūt. Si p breui longa: nō ad
dextrū: s; ad sinistrū lineę etiā iacētis punctū linea erige
batur. quę oīa pręter illa septē p[ro]p[ri]a ad rōnē accētus tm
accedūt: q̄tū ad rōnem mulices: horologii equidistātes
pulsus. Sic enim duodecim essent: sed hī a gręculis adie
cti sunt: & recentioribus grāmaticis. Vale.

Caesari Borgiæ Sed. Ap. Protonotario:
Idem Paulus Pompilius. S. p. d.

*Prologus in libro
De Pedibus
metrorū.*

NE nobis irrita esset op[er]a quā ī syllabis sub
iūimus: diuine indolis Caesar Borgia: &
presētē etiā laborē: quē noīnini tuo ornā
dū decreuimus: nō grauabimur sustinere
in tradēda pedū numerorūq; cōpositiōe.
Nāq; difficile ē nō parū diligēter de grāmatica scribere
& ubi sepius acri iudicio q̄ aucte egeas. Quin ī exēplis:
nūc alia eligēda: nūc alia refutanda sunt: & nūlta impu
gnāda: cū sepe falso testīmonio adigunt: & in apto men
dacio cogunt stare. Sepe quęsitū ē colluctatiōe nō parua
inter graues uiros: qd eēt uersus: & vñ id uerbū deductū
sit: & rōne media cōfirmatū ē: id esse qd metris cōponit
s; inter metrū & rhytmū aliqd interesse: q̄ oē metrum
rhytmus esse possit: nō oīs rhytmus metrū. oīs enim
pedū structura numerosa ē: quę cū metrū hēat nō eē nu
merus nullo pacto potest. Sed quoniā non habet puolū
legitimis pedibus: & certo dun axat fine coerceri: non
omnis rhytmus est metrū. Manlius Theodorus ipsos
quōq; uersus metra appellari decenter posse auctor est: si
cut uas quo metimur: & triticum quod mēsi sumus mo
dium dicimus. Rhytmos latini numeros appellarunt.

qd sit uersus.

*Rhytmus latine
Attumet.*

Prologus

Quod sum aut quidā a cōtrario significatu dictū nō alī q̄
uerbū deponetale existimarūt q̄. R. līam non deponit
ita uersū q̄ cōueri nequeat. Qd̄ & si uerz ē: uidelicet ui/
tiolū esse carmē qd̄ cū eius mēbra cōuertunt in iīdem
pedibus pmanet: n̄ uela uertūdo stylo scriptorio uel eo
se ipm cōuertente a fine ad inītiū dictū fuisse potiores
contēdunt. & significare literaz serie: quales arborz ordi/
nes & sulci sūt. Sed illud hīc aiaduerti uelim tale carmē
quale ē hōc. Cornua uelataz uertimus antennaz. In
eptissimū hēri: q̄a utraqz mēbra ita posita sūt ut inter se
equalia sint q̄ si lepius repetieris nescias principiū finez
ue opis. Sed id genus pbatur: qd̄ si cōuertas alios hēt pe/
des q̄l gitimos ut. Arma uirūqz cano troiē q̄ p̄mus ab
oris. Cōuersum sic. Troiē q̄ p̄mus ab oris arma uirūqz
canos. Anapestici uideat generis: ob cōspīcuos tres ana/
pestos & hoc Horatii. Beatus ille qui p̄cul negociis: Si
cōuerteris in talē ordinē: Qui p̄cul negotiis beatus ille
ex iambico trochaicū feceris: quē talis cōuersio in lena/
riis pbandis optimū est examen. Quare in choriambicis
illud maxie pbat: qd̄ in fine ē inēquale quale hoc carmē
Te domus euādria te celsa domus latini. Carmē hoc cō/
stat quattuor choriambis adiecto uno tpe rōe silentiū: &
ita ultimus pes p̄ choriambo erit antispastus: rōe equali/
tatis tempoz. Sed ideo in uoce nō fuerūt quattuor cho/
riambi: ut inēqualitate membroz carmē legitimū esset.
Quod aptitudo pedū alia rōe examinat: pedes etiā ipas
cōiugatiōes inproprie q̄nqz appellant. ille itaqz pes aptus
hētur qui uel ad tantundē uel ad duplū p̄tibz suis cōue/
nit. Ad tantundē ut spōdeus: dactylus: anapestus: nam tā/
tum hēt in leuatiōe q̄tū in positiōe. Ad duplū ut lābus:
tribrachys: qui in leuatiōe unicū tps hēt: in positiōe bi/
na. & eadez rō est ex uno ad duo: quē est ex duobus ad
quattuor in cōiugationibus & molosso. & ita numeri isti

Prologus in libro d' Pedibus

tria & sex aequales sunt. qua rōne damnatur Epitritotū
p̄mns & secūdu: quia nec ad tantūde: nec ad duplū cō
ueniunt. ¶ Eūā aī adduertendū est aliis alios pedes con
iūgi nō decere. Nam post anapoeſtū spondeus nō recte
ponitur: sed cōmode post spondeū anapoeſtus. Itē iam
bus post epitriti secūdi cōiugationē nō recte sequitur: l̄
perpulchre post molossū: ut cōprobatur hoc uersū mo
lossico. ¶ Ver blandū ridet floribus. ¶ Prēterea in exami
nandis uersibus perpēdi debēt ipsi pedes: ne alios in ali
os cōpingamus. nam in his choriambicis. ¶ Qñ flagel
la ligas: ita liga. ¶ Vitis & ulmus insimul eant. ¶ Nisi post
choriambū dixeris esse iōnicū a minore sequēte iābo:
p̄fecto errabis. nāq; in his iōnicus a minore ultimā sylla
bam habet solutā in duas: & in ultimo loco statuit iām
bus: nō pyrrhichius: qui in nullo carminū in ultimo rō
nabiliter statuitur: propter tēpora quē ad finē silētio sup
plentur: & ita magna prudētia uti in reliquis generibus
oportet.

De Periodis.

¶ Circuitus: quos grēci Periodus appellāt nō debēt esse
longiores q̄ quatuor mēbroz: quia plus uno spiritu
proferri nō pōt. ut illud Horatii: cuius p̄mū carmē ace
phalon dī. ¶ Vides ut alta stet niue cādidū. Soracte nec
iam sustineāt bonus Silue laborātes: geluq; Flumina
cōstiterint acuto. ¶ Id tetracolon dī: & hēc mēbra: si sin
gula repetātur p̄oribus duob; unū t̄ps in fine silētio sup
pletur: tertio bina: quarto terna: a quarto aut si ad primū
redeas: unicū tātūmodo t̄ps silebitur. & eadē rō silētiōz
est in reliquis generibus. ¶ Certat quoq; in noībus pedū.
nā choreū: alii trocheū dicūt: & choriābus inde appella
tus ē. Ad hoc oēs dichoreū noīant ditrocheū. ¶ Diome
des choreū se legisse appellari tribrachū testat: & addit
quia choreis est idoneus. Qđ ego quoq; memini legere
apud grāmaticos grēcos. Ideoq; Diomedis dicta in hoc

De Pedibus.

opepbauius. Tñ hic adiici hęc uolui ne Critici offen-
dantur. Legimus etiā eūdē tribrachū Trochalon esse ap-
pellatū: hoc est uertibilē: & in gyrū facile ductabilē. Sz
his paucis quasi quodā uestibulo spectatis: iam reliquū
aedificiū uolentibus intueri: ingredi liceat. Qd ut more
antiquo p̄cemur bonū faustūq; sit.

Pauli Pompiliū liber de Pedibus & eoz structura.

Post syllabas de quibus iā liber editus est:
Sequitur de pedibus tradenda p̄ceptio.
Prius ergo pedes a nobis exponētur. De-
inde qui uersus & qui rhythmī ex his cō-
fecti in usum uenerint. Mox de an-
uersuū atq; rhythmōz: & de quibuscūq; eoz uitis a-
mus. Historia uero pedū & uersuū alterius erit opis n-
teria. Est aut̄ pes certa tēpōz dimētio paucis syllabis cō-
prehensa. Paucis inq; quia nec una: nec nisi certi numeri
syllabę pedē facere dicūtur. Ars enī nō supra ternas syl-
labas in pede admittit. Sz pedes duodecim sunt numero.

De Pedibus.

Pythichius .v.v. **H**Orū duodecim pedū quatuor binis: reliqui ternis
syllabis censentur. Pyrrhichius ambas habet bre-
ues: Spondeus lōgas: lābus breuē cū longa: Trocheus lō-
gam cū breui. Ex trisyllabis choreus ternis cēletur breui-
bus: Molossus totidē lōgis: Anapestus extrema lōga: sed
p̄ma dactylus: Scolius includit longā: Fesceninus breuē:
Bacchius primā corripit: Cronius extremā.

De Coniugationibus pedum.

Sunt aut̄ ex pedibus cōiugationes quēdā: quę a qui-
busdā etiā pedes noīantur: s; improprie: cū ex his
ipsis cōiugatis fiant. Dissyllabi quidē sibi ipsis iugati cō-
iugationes faciūt sedecim. Eūdem cū trisyllabis iuncti tri-

fesceninus .v.v.
Bacchius .v.v.
Cronius .v.v.

De Pedibus.

gintaduas de se reddunt. Trisyllabi uero geminati sexaginta C4
quatuor cōiugationes pariūt: & ita cōiugationes
emergūt numero centene duodene. 102 Has uero nūc om-
nes sigillatim psequi supsedemus ad hystoriā qdem ma-
gis p̄tinēt q̄ ad opus p̄ns. Vex ut diximus pes non una
syllaba discerni pōt sed pluribus. oportet enī in alia inci-
piat: in alia desinat. Sed in dissyllabis Thesis ex eo eē dē.
Tesi in dissyllabis q̄ statuz p̄modicū faciūt. In trisyllabis uero arsis. ex eo q̄
arsis in dissyllabis insurgere h̄mōi pes & lōgius iturus esse uidet̄. In coniu-
gatōibus uero pedū. Basis: & Syzygia: & Dipodia eē de
prehēditur. hēc in paribus ut in dictiōe fortunati: ubi bi-
nus Spondeus iugatus est. Syzygia in dissyllabis ut in for-
midalibis: ubi Spondeus cū dactylo iugat. Basis in epitri-
tis & poenibus est. Poēnes uero quatuor cōiugatōes sūt
ita appellat̄. Sed in quo prima syllaba longa tribus reli-
quis breuibz p̄cedit primus dī: ubi in secūda regiōe
longa ponit̄ secūdus: & sic deinceps. Epitriti uero ex cō-
iugationibus etiā quatuor sunt. Primus ex iambo & spō-
deo cōiunctis. Alter ex trōcheo et spondeo. Tertius ex
spōdeo & lābo. Quartus ex spondeo & trōcheo. In aliis
cōiugatiōibus ista nō cernunt̄ quē Basis faciūt. & hēc
modica de pedibus & pedū cōiugiis ad genera omniū
uersuum atq; rhythmorum explicāda sunt satis. iam de
structurā pedum loquemur.

De Metro & Rhythmo.

Metrū ex pedibz fit sed ita ut etiā Sexqpes metrū
efficere possit: ppter ipsū uel tpa quē silētiū includū-
tur. ut cū dixeris Bene sit. uel bone uir. dicat̄ hoc metrū
constare ex sexqpyrrhichio. sed ut intelligas sileri tēpus
ad semipedē complendū. At si quartā syllabā adieceris
nihil in silētiō subintelliget̄ ad pfectionem. plausus: sed
integrū metrū hēbis tā pferēdo q̄ plaudēdo. quale hoc
Breuis ero uel deus adest. ultimē syllabę etiā si lōgę sint tā

quomodo Pedes
discernantur

Basis. Syzygia
Dipodia

De Pedibus

ratione silentiorum tanquam breues silentio porrigende sumuntur. Quare haec modulatio: Deus adest. metrum esse dicitur ex combinato pyrrhichio. At si dixeris: Deus aderit. non metrum sed hypermetrum nominatur: quia plus habet metroscitiosum metrum uitiosum quidem. Sed eiusmodi ut aliquando uenustate faciat loco & tempore: ut Neus in facie puellari. Rhythmus est incitatus quidam cursus: & talis uerborum conexio: ut aures suis plausibus demulceat. Plausus spatio distinguitur uel breuiore: uel longiore. Fit autem rhythmus ex metris ad minus duobus: & ex quocumque pede fabricari potest: eorum tamen iterato usque ad metrorum millies millia. horum numerus temperatur in rhythmo aurius iudicio: & per plausum ab auribus intelligitur & distinguitur: ut in hoc tria metra plausibilia deprehendas ex iambo. Faselus iste quem uidetis hospites: & ita intelligas dactylicum metrum plaudi: ut in singulis dactylis eleuationis plausus sit in prima: depositionis autem in reliquis: & rursus idem iteratur usque ad ultimum. In Anapoesto eleuatio fit in duabus breuibus: in reliqua depositio: non aliter quam in Choreo. nam eleuatio predominatur: ut ad minus aequaliter sonet. uelut in pyrrhichio: in quo altera eleuat: altera plausum demittit. Eleuatio certe nunquam succumbit: quod nomine ipso indicat.

Arsi & Thesi

De Arsi & Thesi.

Eleuationem appellant Arsin: depositionem Thesin: quae duo sunt maximi affectus in quibuslibet uel pedibus uel coniugationibus: & si Arsis perspicua est in trisyllabis: in dissyllabis uero Thesis: ut ex ipsa enuntiatio manifestatur. Sunt & rhythmus in quibus numerus syllabarum & temporum ratione pensatur: non quantitas intra certos pedes: qualiter in uersibus fit huius generis rhythmorum. Quintilianus meminit in. ix. institui. & nos eorum formas alibi trademus.

De Rhythmo: & Versu.

Sed rhythmus hic de quo nunc loquimur sic a uersu: hoc

De Pedibus.

est carmine differt. Qd uersus certis pedibus cōstitit: & certo numero clauditur: rhytmus uero tempoz ac syllabarū pedūq; cōgruentia in infinitū multiplicatur & pfluat: hoc est nō refert intra quot mēbra finiatur. ut in hoc exemplo. Panditur interea domus oīpotentis olympia: Cōciliūq; uocat pater ad sua sidera. Numina cūcta sedēt adytis bipotentibus: Incipit insup ipse: deū medio geni/ tor sedet omniū in ambitu. Duodecim metra dactylica cōtinet hic rhytmus potuisset plura et pauciora ut si dixeris. Pandit interea domus oīpotentis olympia. Rhytmus dicatur trimeter. At si olympia cōuerteris in olympi abiecto. A. nō amplius rhytmica forma ē. Sed uersus genere forma dactylicus. Et uersus hic ab excellētia quadā etiā metrū dicitur. et ita iste uersiculus. Quid queris. Metrū dicit monometrū: & si dixeris. Male pereat anus hec. uersus est dimeter & nihil obstat dicas metrū ex duobus metris: nisi distinctius loqui malis.

Quod sint genera uersuum.

Genera uersuū sunt decē: de his loquor quoz notio ad mea tēpora pdurat. Ea uero sic nuncupant. Iambicum: Trochaicū: Anapoeiticū: Dactylicū: Choriambicum: Anispaeticū: Ionicum a minore: Ionicū a maiore: Peonicum: Procleumaticū. Singulorū formę mox a nobis tradentur. Sed uersus nō aliter q̄ rhythmi uel monometri: uel dimetri: uel trimetri: uel tetrametri sunt. Nā pentametri & hexametri rarissime legūtur: & in medio dispersi pnuntiationis rhythmicę gratia & distinctiōis. Sed hoz generū alię formę sunt brachicatalecticę: quibus deest integer pes. ut si dixerimus more Aristophanis. Heu heu Metrū sit brachicatalecticū: quia deest alter pes ad metricā perfectionē. Tale illud Plauti in amiphitriōne. Qui hac noctis a portu. Vbi dimetro integer pes deest. Alię catalecticę: quib9 deest una syllaba: ut cū

*Carminū decē
sūt genera*

De Pedibus.

dixeris. Plus abluere manu mentē. Dimeter est cui una syllaba siletur. Aliae catalecticae: cum uersus neque plus neque minus habet quam quod legitimū est. Aliae hypercatalecticae: quibus ultra legitimū finem superest una syllaba. ut illud Virgilianū in georgicis. Aut dulcis musti vulcano decoquit humores. Habet enim iste uersiculus duo metra & hypermetrū.

De Sectionibus.

De Sectionibus quae graece Cōmata dicuntur. **P**ro loco pauca de metrica cōpositione dicenda uidentur. Compositionē dicimus: ubi uerba ordine posita uersibus aliquid decorū parant. ad quā rem maxime facit ratio sectionū: quas graeci Cōmata appellant. alii nostrū articulos appellarunt. Disiungūt membra: & fiunt in secūdo semipede: & in tertio: & in quarto: & in quinto. Primā sectionem latini caesurā semiternariā dicunt: graeci prothememeridion. Secundā nostri caesurā semiquinariā: graeci penthememerin. Tertiā nos caesurā semiseptenariā: illi hepthememerin. Quartā hi trapodiam bucolicā: nostri seminouenariā caesurā. Sectiones dicuntur: quia his articulis uerba cadētia secare quodāmodo: & carmen incidere uidetur. Exempla habere ex hoc uersu. Carminibus certēt ululae: superētque camēnas. Prima sectio dicitur: Carminibus. Secunda: Carminibus certent. Tertia: Carminibus certēt ululae. Quarta: Carminibus certēt ululae: superent. Reliquū uersus dicitur clausura. Sed harū quatuor sectionū quelibet uel dactylica nūcupatur: uel trochaica: uel iambica. Dactylica finit in syllabā longā. ut Italiā fato. Trochaica in longā cum breui: & admittitur ratio encliticae. & ita quarta caesura exempli nostri etiā trochaica dici potest: sed sine enclitica habes figurā ex hoc uersu. Nil nostri miserere. Iambica uero: ut in hoc uersu. Nam tibi tymbre caput Euādrius abstulit ensis: ubi tertius pes est iambus: & ex his sectio

Semiternaria
Semiquinaria
Semiseptenaria
Seminouenaria

De Pedibus.

nibus causa puenit: q̄ poetę in huiusmodi iuncturis sc̄pe
syllabis utūtur impropriis: quasi q̄ rōne finis & ubi lae/
penuerō lector respiret: liceat uti syllaba breui p̄ lōga
supplente silētiō. In p̄ma sectione uersus hinc choreū
habet. Pectoribus inhiās spirantia cōsulit exta. & uersus
hīc alter habet iambū. Sed qualis & quāta uiris insultet
Enyo. Preterea illud Virgilianū. Luminaq; laurusq; dei:
totusq; moueri. In secūda sectiōe exemplū habes ex eo
ubi Choreus etiā insertus cernitur. Nostroz obruimur:
oriturq; miserrima caedes. & ista usitatio. In quarta ac
cipe figurā ex hoc carmine. Horribilē fugisse procul le
tus athamantē. & ex hoc. Infectos linquēs pfugus hyme
neos. quod carminis uitiū supremāe notatur deformita
tis. Verū & id suo loco ornamēto accedit. Sed haec oīa
quae in huiusmōi genere carminis cōtingere posse ostē
dimus: & in aliis quoq; generibus aīaduerti p̄nt: ut quasi
quadā podagra tales articuli laborare cogantur. ut in eo
sapphico Horatiano de .ii. libro lyricorū. Angulus ridet
ubi nō hymetto. In quo uersu quinta syllaba rōne sectio
nis breuis posita est p̄ lōga. De his in praesentia satis ha
bemus. De aliis uersuū uitiis pariter & elegātia loco meli
ore plura dicemus.

Q̄n pedes Stati: & q̄n Fortuiti dicuntur.

HAbent ex uersibus alii pedes Statos: ut Sapphicus
hendecasyllabus. Alii statos & Fortuitos: ut iambi
cus senarius. Stati tūc dicūtur pedes q̄n in aliquo genere
uersuū requirūtur illi ipsi: & nō admittūtur pro eis alii.
Fortuiti uero q̄n cōmutabiles sunt. Hi oēs locis disponū
tur: hoc est regionibus uersuū: quae loca paria & impa
ria nūcupantur. Primū: tertiu: quintū: & eiūsmōdi impa
ria dicūtur. Paria uero reliqua omnia.

De uersibus iambicis.

ENnius: Plautus: Cecilius: Terenti⁹: Acci⁹: Turpilius

Exēptu p̄me
sectionis

Exēptu secūde

Exēptu p̄māe

Sectiones et sunt
in oīa alia gēna
ut in h̄o Sapphico
Horatiano.

Stati & Fortuiti
pedes.

De iambicis
uersibus.

De Iambico Versu.

& alii: uel Tragici: uel comici uidetur mihi ita iambico metro usi: ut oibus in locis poneret uel iambū: uel choreum: uel anapestū: uel dactylū: uel spondeū. sed ultimo in loco omnino iambū. Recētiore uero precipue tragici qualis Seneca: in locis imparibus iisdem illis quinque usi sunt: paribus aut iambo & choreo. & Comici frequēter etiā anapesto: delectati sunt plurimū multarū breuiū iūctura. Trocheus perraro intrat iambicos: & certe datur magno uitio eum pedē admittere. Illud quidē uerū est: trochaicis tetrametris catalecticis frequēter usos fuisse. Immiscere pedes amarūt: nō multos spondeos: nō multos iambos: hos tñ frequētiū globatim posuere: s; anapestis & dactylis fraegerūt. Comici laxiū spatiū uersibus suis dederūt: & minus iambō fidem seruauerūt. Hi quoq; frequētiū q̄ uel tragici: uel minographi in .S. litera uelut in .M. abiectiōes faecerūt: quales ostēdimus in libro syllabarū. Proceleumatica cōiugatio: quē fit ex pyrrhichio cōbinato etiā uitanda est: & sicubi eam recipis locare potes in quarto loco: sed ut dixi perraro.

*Tredecim forme
ut spes sciri
carminis*

Formae tredecim iambici carminis.

Sequitur formę iambicorū. Ut tñ intelligas in singulis eorū permutationē pedum: qua lege modo dixi posse fieri. Sūt uero tredecim: quia supra quatuor metra & semipedē habere uix cernūtur tam iambicę formę q̄ cuiuslibet alterius.

Aristophaniū

Aristophaniū fit ex metro hypercatalectico. Quale ē hoc. Amat puella: uel Puer docetur.

Euripidiū

Euripidiū fit ex dimetro brachycatalectico. Quale ē hoc. Supernus arbiter. Vel hoc tale. Tubae canor ineq.

Anacreontiū

Anacreontiū fit ex dimetro catalectico: ut hoc Præceps amore graui. Vel q̄le hoc. Resolue nympa crines.

Archilochiū

Archilochiū fit ex dimetro acatalectico. Quale hoc Momordit ore fistulā. Recipit saepe spondeos. ut apud

De Iambico Versu.

Horatiū: cum ait. *Obluionē sensibus. & alibi. Amice propugnacula. & p Iambo in locis imparibus: uel ana/ poel tum: uel choreū: praecipue in tertio loco. Sed rarius tñ. Tale est hoc. Digitis puella tenuibus. vel hoc. Pius optimo beneficio.*

Alcaicū fit ex dimetro hypercatalectico. Quale hoc Canit poeta bella regum.

Alcaicū.

Archilochiū eiusdem formae fit: cum p iambis pri mo & tertio spondeos accipit. ut illud Horatianū. Syl/ uae laborantes gelug.

Archilochiū.

Alchmaniū fit ex trimetro brachycatalectico. Qua/ le est hoc. Coactus ista mitius feras. Vel hoc. Doctos Thalia uidebis choros.

Alchmaniū.

Hipponactiū ex trimetro catalectico. ut illud horatii Mea renidet in domo lacunar. Tale etiā Colobon dī.

Hipponactiū.

Archilochiū fit ex trimetro acatalectico. Quale hoc Martē fatigat pdigus uite furor. Recipit apte choreū in quinto: & spondeū & anapestū in locis imparibus.

Archilochiū.

Hipponactiū eiusdem formae. sed ex oībus iambis moterhythmico Quale illud Horatii. Suis & ipsa Ro ma uiribus ruit. Vel hoc aliud eiusdem. Et ociosa credi dit Neapolis.

Hipponactiū.

Hipponactiū alterū habet in pmo loco & tertio spō/ deum: & est eiusdē formae. Qnale hoc eiusdē Horatii. Ibis Liburnis inter alta nauū.

Hipponactiū.

Hipponactiū quoq dī carmen quī & uersus Scazon & Tacometer nūcupatur eiusdē formae. Iambicum qñ clauditur spondeo praecedēte iambo. Quale hoc Persii Nec in bicipiti sopniasse parnaīso. In hac forma pes sta tus uidetur esse iambus in penultimo loco nō aliter q in dactylo heroico dactylus. S3 hic raro accipit anapestus: frequētius choreus. S3 & iste parcissime in quinto loco.

Hipponactiū.

Hipponactiū item fit ex trimetro hypercatalectico.

Hipponactiū.

De Iambico Versu.

Hipponactiū

Quale est hoc. Cōtacta regna linque pessimos tyrānos.
Hipponactiū quoq; carmen Cacometrū uel Scazon
eiusdē formae cū spondeo clauditur p̄cedēte iambo.
Quale est hoc. Pectus puella ridet ustulatū flāma.

Aristophaniū

Aristophaniū fit ex tetrametro brachycatalectico. q̄le
hoc. Marcent lucernę: sol recessit: nō tñ uenit.

Anacreontiū

Anacreontiū fit ex tetrametro hypercatalectico. ut il/
lud Seruii. Portū petēs: uoca aurā: lata solue: uela malo.

Aristophaniū

Aristophaniū eiusdē formę: quo Aristophanes mul/
tum usus est: in sexto loco etiā anapoeštū recipit. Quale
est hoc. Amor puellę triste pectus improbius fatigat.

Aristophaniū

Aristophaniū fit tetrametro acatalectico. ut hoc. Lu/
dos amat puella nobilis pudicos & leues.

Anacreontiū

Anacreontiū fit ex tetrametro hypercatalectico. qua/
le est hoc. Consortiū uites, eoz qui petūt fēdū lupanar.

Senarij

Senarii sex pedū dicūtur: qbus deest una syllaba Co/
lobi. ut illud Horatii. Trabūtq; siccas machinę carinas.

Comata in Iambicis

De Cōmatis in Iambicis.

Honestā pedū cōpositionē facit in Iambicis sectio
semiquinaria. Qđ si semiseptenaria adiiciat ad de/
centiam seruandā satis superq; est. Exempla habes mul/
ta. Sed haec ex Seneca lege. Soror tonātis: hoc enim so/
lum mihi Nomen relictū est: semp alienū louem.

Spondeo in Iambicis

De Spondeo in Iambicis.

CReber Iambus celerat nimis. Tardatur ergo spon/
deo. Inde est quod Terētianus ait. Vitiant Iambū
tractibus spondaicis. Sed ut Horatius p̄cipit: nō ut cę/
dat Iambus de sede secūda aut quarta. & hinc in nobili/
bus trimetris Accii & Ennii rarus spōdeus apparuit. Gre/
cis Iambi magis tenax cura fuit q̄ nostris. Qđ etiā Rufi/
nus multis rōnibus a nobis fieri debere cōtendit: & Co/
mici quoq; posteriores obseruarunt.

Trochaica (carmen)

De Versibus Trochaicis.

Trochaica pedes recipiunt quinque in locis imparibus: uel trocheum: uel choreum: uel dactylum: sed hunc rarius in locis paribus: uel quemlibet illorum: uel etiam spondecum: uel anapestum. Sunt quoque & huius generis formae tredecim.

Pancretium fit ex metro hypercatalectico. ut Iupiter uel lit. Vel hoc. Aequus arbiter. Vel hoc. Palce oues meas.

Istipballium fit ex dimetro brachycatalectico. ut Ne no ce innocenti. Vel hoc. Pala priapum.

Eurypidium fit dimetro catalectico. Quale illud Hora ti. Non ebur neque aureum.

Albmanium constat dimetro acatalectico. Quale est hoc. Me puella bafibis.

Bacchilidium fit dimetro hypercatalectico. ut illud Ser uil. Floribus corona textitur.

Sapphicum fit ex trimetro brachycatalectico. Quale est illud. Rex paterque Iupiter deorum.

Archilochium trimetro catalectico. Quale illud item Serui. Nox amoris & quietis conscia. Et Iupiter salutis arbiter meae.

Sotadicum fit ex trimetro acatalectico. Quale hoc. Arua sicca Nilus intrat ite leti. Vel potius hoc. Delphi cus poeta nouit antra phoebi.

Cyrillium eiusdem formae. Quale est hoc. Teretibus puella me mea fouit ulnis.

Sapphicum ex trimetro hypercatalectico. Quale est hoc Celibes cupiunt amatos Helisi lacus.

Sotadicum fit ex tetrametro brachycatalectico. ut est illud. Thracium nefas resonat recantitans hirundo.

Archilochium fit ex tetrametro catalectico. ut est hoc. Tolle thyrsos: area pulsa: iam Lyeus aduenit. Vel hoc. Festa iam dies amena luce praepotens redi.

Tredecim species
Trochaici carminis

Pancretium

Istipballium

Eurypidium

Albmanium

Bacchilidium

Sapphicum

Archilochium

Sotadicum

Cyrillium

Sapphicum

Sotadicum

Archilochium

De Trochaico Carmine

Hipponactiū **H**ipponactiū tetrametro acatalectico. Quale ē istud.
Pelle tonsis terga ponti uela tende: iam pergamus.

Aristophaniū **A**ristophaniū cognomēto Scazon uel cacometron
cuiusdē formae recipit in fine statum pedē iambū: cum
oēs quadrati trochaici suo proprio claudi soleāt. Quale
hoc. Socrates ligare guttur pendulo canum uinculo.

Anacreōtiū **A**nacreōtiū fit ex tetrametro hypercatalectico. qua/
le est hoc. Parce carminibus poeta: parce tā teneris fu/
roribus.

*Trochaica
comata*

De Cōmatis in trochaicis & iambo.

Compositiōe honestiorē reddit in Trochaicis se/
ctio semiternaria: s; magis semiseptenaria. ut i hoc
exemplo. Phocidos deę sacras liquere syluas. **R**eiici/
tur omnino iambus ab his uersibus: & liqñ perrarus in/
lectus est in cōmicis: & in quadratis: hoc est in trochai/
cis octo pedū. **H**abetur etiā & hęc uitiosa cōpositio: u/
delicz. **S**iqua flagella uidebis amputare decet: Neresol/
luta & uidua ulmus & cornus agri: Dissidiū dare nysea
per rura queant. **H**ac cōfusione uñ sunt Comici nostri
uetustiores: abstinerūt Graeci.

Stati pedes

De decē Trochaicis: ubi requirūtur stati pedes oēs.

Sunt aut & preter has decē alię formę trochaici ge/
neris: ubi statū ipsi trochei cōstituūtur: & in his da/
ctylus amatur: modo trochei loco nō moueantur.

Aristophaniū

Aristophaniū constat dactylo uel spōdeo & duobus
trocheis. ut Quę canitis sub antris. vel Mellitos amores.

Anacreōtiū

Anacreōtiū constat pyrrhichio & tribus trocheis.
Fit decenter sectiōe semiquinaria. Quale hoc. Age lu/
piter moueris.

Archilochiū

Archilochiū fit duobus dactylis & totidē Trocheis
in eadē sectione: neq; enim licet aliter ex arte. quale hoc
Ecce Venus uegetis ocellis.

Alcaicum

Alcaicum Lyricum hendecasyllabū post sectionem
dactylicā combinat trocheū. ut hoc. Luna rubens ze/
phirus

De Trochaico versu.

phyros cōminatur.

Q Phaleutiū Lyricum hendecasyllabū: quod post spon-
deum & dactylū habet tres Trocheos. ut hoc. Toto no-
tus in orbe Martialis. Sed Catullus more ueterū poeta-
rum graecorū in primo pede etiā lambū & trocheū rece-
pit. ut Meas esse aliquid putare nugas. Et Quaecūq; qđ
o patria uirgo. Sed hoc in paucissimis epigramatis. In
aliis oībus obseruantissime statos pedes habuit: & aliqñ
pro dactylo spōdeū. ut in his uersibus. Si linguā clauo
tenes in ore. Et Verbosa gaudet Venus loquela. Sed hac
licētia omnino est abstinēdū. quin ad ornatū huius for-
mae quoad fieri pōt sectiōe ex Dactylo semiquinaria ē
utendū. quale est hoc. Ride quicqd amas Cato Catullū.

Q Sapphicū fit Trocheo spondeo dactylo & cōbinato
trocheo. quale hoc. Dulce ridentē Lalagen amabo. Qđ
si primū pedem postremū feceris phaleutiū est. hoc or-
dine. Ridentē Lalagen amabo dulce. Amat sectionē
semiquinariā post spondeū. Catullus e nostris in hoc ge-
nere aliqñ admisit p spondeo pedē triū temporū. ut est
Pauca nū iate meae puellae. Et alibi. Ociū Catulle tibi
molestū. Qua licentia omnino est abstinendū.

T Encomiologium cōstat spondeo & dactylo & tribus
trocheis: sectione quinaria pōt p̄mus pes etiā esse dacty-
lus. quale est hoc. Horrida bella canam sonāte plectro.
Doras in Ideos periclitantes.

Q Archilochiū fit ex duobus dactylis: totidē trocheis:
spondeo & dactylo in sectiōe semiquinaria. Quale hoc
Virgilius cecinit cruēta martis feruidi. Armentale mo-
uens reliquit ornatus boum. Melius a Dactylo incipit
Horatius in tertio loco & lambū & spondeū posuit.

Q Archilochiū alterū habet post sectionē semiseptena-
riam anapœsticā tres trocheos: ita ut trochei anapœstis
nō tangantur. ut hoc. Remeat uir ab arce tyranni uulu-

Phaleutiū

Sapphicū

Encomiologium

Archilochiū

Archilochiū

De Anapestico Versu.

Archilochiū

bus cruentis.

Archilochiū fit ex duobus dactylis & totidē spondeis inuicē sibi caedentibus cū tribus trocheis. Sectionem amat fieri talē ne trochei aliqua pte misceantur reliquis pedibus. Quale hoc. Vitae sūma brevis spem nos uetat incobare longā.

*forme decem
anapestice*

De Versibus Anapoesticis.

Anapoestica pedes recipiūt quinque & plurimū suo hoc est anapesto delectatur: sepe tardatur spondeo in locis imparibus quāque pceumaticū: s; rarius dactylū rarissime recipiūt choreum. Sūt quoque & huius generis formae tredecim.

Ithyimiū

Ithyimiū fit ex metro acatalectico. Quale hoc. Puer inuigila. Vel Iubar est nitidum.

Choricū

Choricū cōstat metro hypcatalectico. quale hoc qđ & Pindaricū dī a multis: quia eo Pindarus usus est. Vt Bone uir: bone uates. Vel Pereat lupus omnis.

Aristophanicū

Aristophanicū fit ex dimetro brachycatalectico. quale hoc. Calamos chorus extulerat.

Partheniacū

Partheniacū constat dimetro catalectico. quale hoc. Veneris fuge uirgo sacellum.

Pindaricū

Pindaricū ex dimetro acatalectico. ut est Dare muna nō erat Euryali.

Alchmaniū

Alchmaniū fit dimetro hypercatalectico. ut est Tremulum mare melliflua tremat aura.

Pindaricū

Pindaricū fit trimetro brachycatalectico. Quale est hoc. Mediū rapido mare Tybris adit fluuiū.

Alchmaniū

Alchmaniū fit trimetro catalectico. Quale est istud. Date pierides mibi carmina dactylicorum.

Stesichoriū

Stesichoriū fit trimetro acatalectico. Quale est Iacet in thalamo tibi uirgo decens specie Veneris.

Simonideū

Simonideū fit trimetro hypercatalectico. ut est Tuba terribili procul ere sonat clypeū cape miles.

Alchmaniū

Alchmaniū fit tetrametro brachycatalectico. quale ē

De Anapestico Versu.

Sua munera fert venus alma rosas iuueni nitido cymar:

Aristophanicū fit tetrametro catalectico. Quale hoc
Date vina mihi date ferta iuuat dare tēpora toto Lyco.

Archilochiū fit tetrametro acatalectico. ut Modu/
los chorus incipiat frondēte sub arbore: seena cadat ui/
ridis.

De Cōmatis in Anapoesticis.

Compositionē in Anapoesticis decentiorē facit que
libet sectio: modo sit ante syllabā longam.

De Paeanico Versiculo Anapestico.

Sed sunt qui his formis addant breuē illam Pēanici
carminis: quod fit ex metro catalectico. Quale est hoc.

Venerem tuge: Fuge turpia: Animū cole: Magis oī/

bus. **V**ariatur & iste uersiculus sic. **I**ouis armiger.

Aquilae pes: Trahit horride: Rapidā uinr.

De Archilochio hñte statos pedes generis anapestici.

Archilochiū anapoesticū Varro illud esse uoluit: qđ
a spondeo penthememerin habet Anapoesticā. Quale
hoc. Ex litoribus properantes.

De Versibus Dactylicis & reciprocatione eorū.

Dactylica honestantur prę coeteris duplici genere:

Heroico & Elegiaco. **H**eroico si primā dempseris

syllabā: anapoesticū fieri potest. ut illud Virgilii. **A**t tu/

ba terribili sonitu procul ere canoro. **A**napoesticū erit

sic. **T**uba terribili sonitu procul ere can oro. **E**legū ue

ro cōuersis dictionibus iambicū senariū refertre potest.

ut hoc Quidii. **I**nuida formosas oderat illa boues. lam

bicum sic. **B**oues illa oderat formosas inuida. Vel hoc

aliud. **A**urea sublimi tecta nitore micant. **I**ambicū sic

Micant nitore tecta sublimi aurea. **A**t Heroicū. in sese

reciprocat. ut illud Maronianū. **M**usa mihi causas me

mora: quo numine leso. **I**dē sic. **L**eso numine quo me

mora cās mihi musa. **E**t illi duo uersus iūcti idē faciūt

Comata qm
pestrica

Paeanico.

Dactylrica

Elegū

heroicū

Dactylia Carmina.

Nereides freta sic verrentes cerula tranant. Flamine confidit dum pia Cymothen. Reciprocati idē sonāt. uidelicet hoc ordine. Cymothen pia dum confidit flamine tranant. Cerula uerrentes sic freta Nereides. Sed ista sectari infanientis est ingenii: & nimis ociosi inuenerūt.

Formae tredecim Dactylici carminis.

Sōme Tredecim Dactylia Carminis
S Equitur formae Dactylicarum: ut intelligas permutatiōnem pedū in his fieri rarissimā: & solo spondeo: & potius in locis imparibus. Sūt & huius generis formae tredecim.

Adoniū
Q Adoniū fit ex metro catalectico. Quale est hoc. *Lus de puer.*

Hymenaeiū
Q Hymenaeicum fit ex metro acatalectico. Quale hoc. *Foemina mobilis.*

Archilochiū
Q Archilochiū fit metro hypercatalectico. Quale hoc. *Garrula cantat auis.*

Simonideū
Q Simonideū fit dimetro brachycatalectico. ut hoc. *Pulchra puella & amabilis.*

Alchmaniū
Q Alchmaniū fit ex dimetro catalectico. Quale hoc. *Collige pulcher Adoni rhasas.*

Alchmaniū
Q Alchmaniū item fit dimetro acatalectico. ut hoc. Sūt etenim pennae uolucres mihi.

Alchmaniū
Q Alchmaniū item aliud constat dimetro hypercatalectico. ut *Vita quieta nimis caret ingenio.*

Simonideū
Q Simonideū fit trimetro brachycatalectico. quale hoc. *Parthenopgeus erat puer Arcadię decus.*

Cyrillium
Q Cyrillium fit trimetro catalectico. ut hoc. *Pulchra puella comas ambit sibi palmitibus.*

Ibiciū
Q Ibiciū constat ex trimetro acatalectico. Quale ē hoc. *Aurea Caesaris humeris dissecta nitentibus.*

Alchmaniū
Q Alchmaniū fit ex trimetro hypercatalectico. ut illud *Seruii. Alma Venus Paphon ingreditur rosa luceat ex adytis.*

Versibus Dactylicis

Ibicū fit ex tetrametro brachycatalectico. ut Carmina
docta Thalia canet: propter alius huc ades o puer.

Ibicū

Ibicū alterū fit tetrametro catalectico. Quale est hoc.
Versiculos tibi dactylicos puer accipe qui docte facias.
Qd si Modo adieceris mutato Qui in Quo significatu
alia forma erit. Sic. Versiculos tibi dactylicos puer acci/
pe quo docte facias modo. Sed desideratur nomē aucto
ris: qui ea forma ex tetrametro acatalectico usus sit.

Ibicū

De uiginti quatuor formis Dactylicorū ubi statim pedes.

Sunt etiam præter alias & hæc uiginti quatuor forme
dactylicorū: ubi statim ipsi dactyli cōstituuntur: & in
his spondei amātur: & raro admittuntur alii pedes.

Adoniū fit ex dactylo & spondeo. quale hoc Senecæ
Sidera prono: languida mūdo: contrahit ignes:
Luce nouata: Phosphoros agmen.

Adoniū

Pherocratiū fit ex dactylo clauso duobus spōdeis. ut
Grato Pyrrha sub antro.

Pherocratiū

Glyconiū eiusdē forme ex spondeo & dactylis duo/
bus. ut Cui flauā religas comā: Et qd leges sine moribus!

Glyconiū

Alchmaniū eiusdē forme ex duobus dactylis & spō
deo. ut Tūdite pectora palmis. Catullus in hac forma
pmū pedem & iambū & trocheū statuit. ut Collis o Eli
conii. Et Dianę sumus in fide. & huius generis atq; for
mae fit a multis: quod Anacreontiū a minore facimus.
ut Simili surgit ab ortu.

Alchmaniū

Alchmaniū alterū cōstat ex sectione dactylica semī/
septenaria: & recipit frequenter spondeos. Quale hoc.
Quisquis amat diuos pius est.

Alchmaniū

Choricū fit ex spondeo anapœsto & duobus dacty/
lis: uel dactylo & spondeo. Qualia hæc. Audax nimīū
qui freta pmus. Et Qui nauigiū nauicula auferat.

Choricū

Archilochiū constat dactylis tribus & Spondeo. Ut
Pulchra puella comas religato.

Archilochiū

Dactylica Carmina.

Sapphicū.

Quigoliū eiusdem formae ex spondeo duobus dactylis & altero spondeo. Quale hoc. Martis condere suscipit aedem.

Sapphicū.

Sapphicum heroicū dissolutū Manlius uocat qui constat trocheo spondeo & syllaba penthememérica & duobus spondeis. Quale est hoc. Territant urbem res cui tanta est.

Alcaicū.

Sapphicū elegum constat duobus dactylis & syllaba penthememérica & dactylo & pyrrhichio. quale ē hoc Panditur interea. Regia Iouis. Pyrrhichio mensum legimus. Potes tñ comodius iambum dicere.

Asclepiadeū.

Alcaicū constat spondeo & iambo & syllaba penthememérica & duobus dactylis. ut hoc Horatii. Odi profanum uulgus & arceo.

Iambilogiū.

Asclepiadeū fit spondeo & dactylo & syllaba penthememérica & duobus dactylis. Quam formā etiā choriambicis ascribunt. ut Mecenas atauis edite regibus. Cui si syllabā adiicias: elegiacū facies. Sic. Moecenas atauis edite Lydiacis. Item si scripseris: Moecenas atauis Lydiacis edite regibus. In confesso eboriambicū erit generis. Quale hoc. Nullā Vate sacra uite prius seueris arborem. At sic Nullā uite prius seueris arbore. nostri generis est.

Elegū.

Iambilogiū fit ex spondeo & iambo & syllaba penthememérica & duobus dactylis & altera syllaba sectionis femiquinariae. ut Fontes rigabūt gramina purpurei.

Stesichoriū.

Elegum fit ex duobus pedibus dactylo & spondeo inuicem inter se cedētibus & syllabā penthememérica & duobus dactylis & altera syllaba sectionis. ut Tempore lenta paci frena docentur equi.

Stesichoriū fit quatuor dactylis & spondeo. Recipit & in aliis locis spondeos: excepto quarto. Exemplum. Est uirtus nisi cum re uilior alga.

Dactylia Carmina

Sapphicū fit ex quatuor dactylis & spondeo. Quale hoc. Nō erat hic aries preciosior auro.

Sapphicū.

Simiū fit ex spondeo & tribus dactylis & altero spondeo. Quale hoc: quod etiā est ex genere sapphicoꝝ dactylicoꝝ. Nunc o pierides date carmina nobis.

Simiū.

Sapphicū fit ex spondeo & quatuor dactylis. Quale est hoc. Musae pierides placidos date nūc modos.

Sapphicū.

Archilochiū fit tribus iambis dactylo uel spondeo trocheo & dactylo. Gaudet sectione semiquinaria iambica & coeteros oēs pedes statos habet praeter quartū. quale hoc est. Iouis time te numen tam nubilo polo Nocentibus minatur: remicante fulmine.

Archilochiū.

Heroicū pythium fit ex dactylis & spondeis quatuor inuicē sibi cedentibus & alio dactylo & spondeo alio itē statō. ut Aurea musa uiget semp florentis Homeri.

Heroicū.

Epos: quod post quinque dactylos clauditur spondeo: et est eiusdem Pythiae formae. Quale est hoc. Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campū.

Epos.

Heroicum spondaicū: quod habet spondeū p dactylo contiguū ubiq; & est eiusdē formae. Quale est hoc. Romani uictores Germanis deuictis. Et Romani muris albam cinxerunt longā

Heroicū.

Periodicū heroicū eiusdē formae: quod alternis dactylis & spondeis feritur sex pedibus. Quale hoc. Italiā fato profugus: Lauinaq; uenit.

Periodicū.

Sapphicū eiusdem formae heroicū: quod inter duos spondeos quatuor habet dactylos. quale hoc. Inferretq; deos Latio genus unde latinū.

Sapphicū.

Antimachiū Catenopeliū Heroicū eiusdem formae quod post duos dactylos habet spondeū. ut Ante fugā soboles: si quis mihi paruulus aula.

Antimachiū.

Triphalliū Catenopliū heroicū eiusdē formae: quod habet post duos spondeos dactylū. quale est istud Capelle.

Triphalliū.

Bucolicū

Romanos orbis dños magni Martis genus.

B Bucolicū heroicū eiusdē formae: qđ in quarto loco habet dactylū: & quintus pes cū eo nō miscetur. quale hoc. Hos patriae fines & dulcīa linquimus arua.

Bucolicū

B Bucolicū item alterū eiusdem formae: qđ duo spiramenta heroici Pythii habet. ut Nil nostri miserere: mori me daeniq; cogis.

Priapiū

P Priapiū eiusdem formae fit spondeo dactylo fescenino: rursus spondeo dactylo & rursus spondeo quo clauditur. ut Hellespōtica lux tuū numen protegat hortos. Gaudet semiquinaria.

Archilochiū

A Archilochiū ex iambo uel spondeo: item iambo statō & spondeo statō cū uel iambo uel pyrrhichio & duobus dactylis & syllaba sectionali. Quale illud Horatii. Inuicte mortalis dea nate puer Thetide. Et Niuēsq; deducunt Iouem: Nūc mare: nunc syluae.

Sothadicū

S Sothadicū rhythmicū fit ex duplicato Pherecratio: quod cōstat anapœsto dactylo & spondeo: idest Ionicis duobus a minore. Quale illud Horatii. ex Ionicis absolutis. Fugientes agitato grege ceruos agitari. Et Vel. Celer arcto latitantē fruticeto excipere aprum.

Terpsichoriū

T Terpsichoriū cognomento Angelicū celeritate nuptiis aptū cōstat fescenino anapœsto iābo spōdeo dactylo spōdeo. ut Incidi patulū in specū pcumbēte priapo.

Stesichoriū

S Stesichoriū fit spondeo post sex dactylos. recipit etiā spondeū prēterq; in sexto. Exemplū sit illud Seruii. Aecides iuuentis trahit Hectora: plāgite pergama Troes.

Aristophaniū

A Aristophaniū quo maxime Aristophanes usus est fit ex quinq; pedibus: qui sunt aut dactyli aut spōdei aut potius anapœsti inter se inuicē cedentibus: & post hos syllaba sectionali: tum clauditur spiramento heroico. Quale est hoc. Nil est melius praepingui coniuge coeli frigore tanto. Et potes dicere: Nihil est melius. ut incipiat

Dactylia Carmina

ab anapoeſto huĩs formae exemplũ operi ſuo inſeruit
Diomedes tale: Qui nauigium nauicula auferſ Pícenae
marginis a cta.

Q Aristophaniũ item qđ fit ex ſpondeo uel dactylo uel
anapeſto ſeſcenino ſtato: rursus dactylo uel ſpōdeo uel
anapoeſto & ſyllaba ſectionali: poſt quā ſequuntur ſtati
pedes ſpondeus: & duo dactyli. Quale eſt hoc Sereni.

Aristophaniũ

Od ſi uirgo ſeruens reſeret curat clauſtra puerperii.

Q Eupoliũ fit iambo ſeſcenino: iambo anapoeſto: iam/
bo anapeſto: dactyle & ſpondeo. Quale eſt hoc. Aper
montiũ decus dryadas rogat miſero captus amore.

Eupoliũ

Q Qđ aliae formae aliis generibus ſubiiciũtur:
& aliquae pluribus ab aliis ſcriptoribus.

Q Vae formę iam ſeqũtur magis ad Proſam ptinere
mihi uidetur qđ ad carmen. Et ſane in oratiōe pedi/
bus & pedũ cōiugationibus utimur. cuius rei tum Cice/
ro: tum Quintilianus: tum pleriq; alii boni meminerũt.
Nos autę ad uerſum cōueniunt cōſequuti ſatiſſeciſſe
uidebimur. Nā nec illa ratio de ſtructura proſae per pe/
des ſatis firma eſt: cum nulla nō pars orōnis in aliquam
metri ſpeciē poſſit figurari. & ideo multi exiſtimarũt il/
los ſcriptores priſcos tortuito nō arte cepiſſe aut finiuiſſe
uel clauſulā aut orationē. & ſi Marcus Piſo nimis aperto
reatu cōuincitur cum ita eſt exorſus. Pro dii imortales
qui hic illuxit dies. Hic enim in tali pñcipio canere po/
tius qđ dicere ut reor uſus ē. Explicabimus itaq; reliquas
ſex generũ formas. Sed id aĩaduerti uelim: alios in mul/
tis alios pedes collocare: aliasq; facere ſectiōes: aut cōtra
illas negligere: & ita formas alias aliis ſubiici generibus.
Exempli gratia cũ dicimus. Purpura cōſularis. Talem
uerſiculũ alii trochaico generi ſubiſciũt. Ego mallē cho/
riambico. Et cum dicimus Sapiētes deus audit. Alii da/
ctylicis: alii anapoeſticis inſerũt. Ego Ionicoꝝ generis a

*Pedes & cōiuga
tiōes pedũ in
ſoluta orōne*

Choriambus & Antispastus

minore esse assentior. Nec minus idē duplicatū de quo in dactylicis loqui sumus. quod & multis formarū accidere potest: quod suis in locis notabimus.

De Cōiugationibus Choriambo & Antispasto.

Choriambus cōiugationē facit ex trocheo & iambo. Huic cōtrarius antispastus cōstat ex iambo & trocheo. Sūt prēter has alię sex cōiugatiōes cognitu necessarię. Ionicus maior ex spondeo & pyrrhichio. Ionicus minor ex pyrrhichio & spondeo. Proceleumaticus ex duobus pyrrhichiis. Dispondeus ex duobus spōdeis cōiugatis. Diambus ex iambis duobus. Ditrocheus ex duobus trocheis.

De Choriambicis uersibus.

Choriambica pedes accipiūt tres: praecepue choriambū: sepe Bacchiū: qui dithyrambis baccho cōtexendis idonei fuisse credūtur: raro diambū aut ditrocheum. Sūt quoq; & huius generis formae tredecim.

Aristophaniū fit ex choriambo & Bacchio. Quale illud Horatii. Lydia dic per omnes.

Eupoliū: quod & Bacchiacū dicitur cōstat choriambo & ditrocheo. ut Baccare praecinge frontem.

Anacreontiū duobus choriambis & bacchio. Quale est hoc. Ergo ades huc de Veneris palude.

Peanicum fit spondeo et duobus choriambis. Quale hoc. Fauni semideum numen adest.

Anacreontiū spondeo & duobus choriambis & syllaba sectionali. ut Curas mitificant dona Lyaei.

Eurypidium fit ex spondeo uel anapesto & duobus choriambis & syllaba sectionali. Quale est hoc. Miserrum est neq; amori dare ludum.

Asclepiadeum fit spondeo & tribus choriambis. Ut Annū cardo rotat dum ferimur solliciti.

Sapphicū tribus choriambis & Bacchio. ut illud Callae Carthaginēsis. Hoc tibi solers peperit ingeniū la-

Choriambus
Carmen

Choriambicus

bosq. Et Ista peritis tribuit cura uigil lucernis.

Archilochiū fit epitrito scdo & duobus choriambis & Bacchio. ut Te deos oro Sibarim cur pperes amado.

Archilochiū alterum ex tribus choriambis & ditrocheo. ut Cellus equo phénicea ueste nitēs ibat Archon.

Asclepiadeū item aliud constat spondeo tribus choriambis & iambo. Quam formā multi dactylicis asseriunt. Quale hoc. Nullā uare sacra uite prius seueris seueris arborem.

Alchimaniū fit spondeo tribus choriambis & rursus spondeo. ut Infandū tetigit sidera carmen magice uatis.

Callimachiū quatuor choriambis & Bacchio. ut Arripotēs mars genitor Romulidē te Veneris pcamur.

De Asclepiadeo & Cōmatis in choriambicis.

Asclepiadeū quoq; illud qđ Dactylicis inseruimus: multi inter has formas collocāt. Exemplū est tale.

Mecenas atauis edite regibus. Ut cōstet spondeo duobus choriambis & iambo. Verū hę forme choriambici generis oēs hoc hñt: ut choriambos absoluto uelint quoad honeste fieri pōt. Absolutos inq; ut integris dictionibus cōtineant. qđ maximā uenustatē huic generi facit. Praeterea pedes in his oēs cōtribuuntur statim.

De Choriambico Sotadico.

Est & inter Choriambica auctore Diomede Sotadicum. quale hoc. Pansa optime diuos cole Vis si bonus esse. Quod retro legitur sic. Esse bonus si uis: cole diuos: optime Pansa. Quo ordine est Dactylicū Periodicum. Sed tūc fit ex spondeo & anapœsto duobus choriambis & syllaba sectionalī.

De Antispasticis Versibus.

Antispastica pedes accipiūt tres: praecipue anapœstum: saepe Croniū: & Molossū: qñq; ditrocheū. Sunt quoq; & huius generis formae quatuordecim.

Asclepiadeus

Sotadicus

Antispasticus
(Carmen)

De Antispastico

Aristophaniū fit ex antispasto & molosso. quale hoc. Venuſtate quid malim.

Aristophaniū fit ex molosso antispasto & spondeo. Quale hoc. Vxor morū honestate fulgens.

Anacreontiū fit molosso antispastis duobus & syllaba ſectionali. ut Infelix ſiniſtra ſatus eſt alite.

Aristophaniū conſtat ex duobus antispastis & molosso. ut Puellaribus oblector armillis.

Alcbmaniū fit ex cronio duobus antispastis & molosso. ut Nec uerba reperto potuit ferre theſauro.

Sapphicū fit cronio duobus antispastis & ditrocheo quale hoc. Praeclara ſapit quiſq; amat Socratis libellos.

Aſclapiadeum ſic formatur: ex antispasto ſeſcenio antispasto altero & paeone ſecūdo. Quale hoc. Noua/tor tyrānidis fauet iuſtitiae throno.

Aristophaniū fit tribus antispastis & uno molosso. ut Penates pia Romanaq; & antiqua maiestas.

Aristophaniū molosso antipasto ſpōdeo & altero antispasto & altero molosso. Quale hoc. Vxori nihil crede cum fratre caro reluctanti.

Archilochium conſtat molosso tribus antispastis & molosso. Quale eſt hoc. Mauorti ſolet cedere cūctus rigor ardorq; uerborum.

Alcbmaniū fit quatuor antispastis & molosso. Quale hoc. Amamus quid habet criminis haec cādida conſeſſio iuſti.

Sapphicū cronio tribus antispastis & ditrocheo. Ut Turpis patribus mollior incuria de filiis tenellis.

Alcbmaniū fit ex cronio quatuor antispastis & spondeo. ut Maiore canendus mihi tam clarus adest uoce triumphus per orbē. In quo tot ſunt tempora quot in uerſu eſſe poſſunt. Nā trigintaduo tēpora ex arte nec plura admittūtur. Quod & diuus Auguſtinus in dialogo pbat:

Diuus Auguſtinus

De Antispastico

ubi secum ratiocinantē Licentiū poetam facit.

Aristophaniū fit fescenino antispasto fesceninis duobus antispasto iterū & iterum fescenino. Quale est hoc Iupiter polorum uolutor es: coelitūq; regnator omniū.

Amat haec forma sectionē in medio.

De quatuor formis Antispasticis: quę & Choriambicae esse possunt.

Seruius Maurus grāmaticus nō in postremis choriambico generi quatuor tm formas collegit: quarū exempla sunt hęc. **P**urpureos tyrānos. **V**irgilius Mantua quem creauit. **D**ulcisong pierides Pompilio faueto. **A**rmipotēs Mars genitor romulidę te Veneris pcamur. **Q**uas nos primā tertiam octauā & tertiamdecimā facimus sub eodē genere. **I**dem quoq; auctor totidē antispasticas collegit. Quarū exempla haec sunt. **F**auni semideuz numen adest. **C**uras mitificāt dona Lygi. **A**nnu cardo rotat: dum serimur solliciti. **I**nfandū tetigit sidera carmen magicae Vatis. **Q**uas nos choriambicis inseruimus: ut cōcederemus Antispasticis quatuordecim: quas pposuimus ex Comiciis: presertim collectas. **S**eruius ideo antispasticas fecit: quia in his pmo loco statuit spondeū: & id moris esse dicit in Antispasticis: ut longā pro breui in pncipio accipiant. quod mihi quoq; supreme placet. **D**icetur ergo iste uersiculus: **F**auni semideū numen adest. cōstare duobus antispasticis & iambo. & similiter in reliquis tribus formis eadē ratio pedes figurabit: modo pmius in singulis antispastus p prima breui primā longā semp accipiat. Rationē hāc plurimoz tan graece q̄ latine exempla cōfirmant.

De Ionicis Versibus a minore.

Ionica a minore rarissime aliū pedem q̄ suū admittunt. & huius generis formas sex tm reperio.

Timocratiū fit ex Ionico a minore & anapesto. quale

Ionic Carmen

A minor 24

haec est. Rosa ueris specimen.

Anacreontiū duobus Ionicis a minore. ut *Sapientes* deus audit. & illud Christiani scriptoris. Solū culmine reges.

Anacreontiū fit duobus Ionicis a minore. & anapoeſto. ut *Fuge uirgo fuge templū Veneris.*

Sapphicū tribus Ionicis a minore. Quale est hoc. Minus errat bene celans mala facta.

Phaleutiū fit tribus Ionicis & anapoeſto. Quale hoc. Tibi ueris fero munus sola quod dant Veneri.

Alchmaniū fit ex quatuor Ionicis a minore. quale est hoc. Timor oēs docet artes: timor auget bona mētis.

De Versibus Ionicis a maiore.

Ionica a maiore pedes accipiūt tres: praecipue suū & diambū & ditrocheū aliquñ: & longam sepe in duas breues resoluunt. Sunt quoq; & huius generis formae sex.

Hipponactiū fit ex Ionico a maiore & spondeo. quale hoc. Palmam cape uictor.

Anacreontiū Ionicis suis duobus. Quale est hoc. Syluestribus iris age.

Phraxilium duobus Ionicis suis & spondeo. ut Fortis iuuenis sume coronam.

Timocratiū tribus Ionicis suis. Quale est hoc. Diuina loquor quis debitat caelitem.

Sotadicū tribus Ionicis a maiore & spondeo. ut ē hoc Formosus & ad sacra adigendus puer hic est.

Alchmaniū constat quatuor Ionicis a maiore. ut Albina uocat: tempus abit: tende laborem puer.

De Cōmatīs in Ionicis.

Posteriora haec duo genera crebras dictiōes bisyllabas amant.

De Paconicis Versibus.

Paconica formantur ex Pēonibus. Recipiūt dacty

Ionica a maiore

Comata

Paeonica

lūm. Qñq; etiā alibi aliquem Epitritoz formae colle/
ctae quatuor.

CAlcæpiadeū fit Paeone primo & dactylo. quale est.
Fulmineus impetus.

Pindaricū fit duobus Pæonibus. Quale est istud. Vir
gilius hæc. cecinit.

Anaereontiū constat duobus Pæonibus & dactylo.
Quale est hoc. Debilia carmina canit Titus.

Anaereontiū itē ex tribus formatur Pæonibus. qua/
le istud. Foemineus & elumbis mos gemere est.

De Versibus Proceleumaticis.

Proceleumatic

Proceleumatica formātur ex syllabis breuibus sal/
tem septem. & hoz legimus formas tres.

Pindaricū minus ex proceleumatico & fescenino uel
choreo. ut Facile moriturus. Vel Facile meminero.

Pindaricū maius ex Proceleumaticis duobus. Qua/
le est hoc. Grauis amor in humili.

Aristophaniū ex sex pyrrhichis duplicatis. hoc est
proceleumaticis sex. Quale est istud. Si aliquid es: age
bene: male qui agit: agit humile: & ideo miser erit.

De quibusdā aliis Versuū generibus: & ad
quot usq; tempora uersus porrigitur.

Praeter hæc legimus etiā qualdā alias formas ua/
rii generis. Sed id generaliter aduertēdū est maxī/
mū uersum maiore esse nō debere numero tempoz tri/
gintaduum.

De Versu Fescenino.

Fesceninū itaq; carmen sic pcedit suis pedibus. qua/
le hoc. Alma lux roscida pīna flāma nitens. Vsq;
ad trigintaduo tēpora: quod esset formę hypcatalecticę.

Fescenino

De Versu Antibacchio.

Antibacchium itē sic pcedit pedibus suis. Quale
hoc. Nati beati parēs auguratur nepotes fore auda/
ces. Posset produci ad eundē līmitē. Exemplā tñ. plura

Antibacchio

praeter haec in his nō legimus.

De Versu Calliambico Palæotero.

Calliambicū Palæoteron: quod utrinq; claudit ana-
poesto & iambi precedūt & dactyli sequuntur. Est
aut sex pedū. & hoc genere usus est Valerius Catullus in
Aty. Exemplū. Latus horreat flagello: comitum cohors
ululet.

De Versu Calliambico Neotero.

Calliambicū Neoteron clauditur iambo. Quale est
istud. Rutilos recide crines: habitū cape uiri.

De Versu Epitriteo.

Epitriteū fit ex tribus Epitritis & fescenino. Patitur
syllabę dissolutionē. Quale hoc carinē ex Medea
Senecę. Rota resistat mēbra torquēs: tagit Ixion humū.

Epigrammatico

De Versu epigrammatico.

Epigramaticū fit spondeo uel trocheo in pmo loco
tum dactylo & syllaba sectionalī: hoc est lōga: tum
iambo: tum trocheo: demū dactylo & spondeo. Quale
hoc. O Colonia quae cupis ponte ludere lōgo. Et In
quo uel saliaribus sacra suscipiātur. Hic rōnem Cōma-
tis neglexit.

De Versu Dicomorio.

Dicomoriū acatalecticū mistū ex iambis & troche-
is. ut. Anus recocta uino trementibus labellis.

De Versu septenario hypercatalectico comico.

Septenariū hypercatalecticū Comicū. Quale hoc.
Nan si remitterēt quippiā philomenę dolores.

De uersu Septenario hypercatalectico Tragico.

Septenariū hypercatalecticū Tragicū. quale ē hoc
Cinēde Thalle mollior cuniculi capillo. Huic si dem-
pleris unam syllabā: feceris rhythmicū illud. Phaselus
ille quē uidetis hospites. Hę duę formę in lābicis sunt.

Tragico.

De Epitriteo Minore.

Epitriteum minus ex duobus epitritis tertiis. quale
est hoc. Solenne Phoebus carmen canit.

Rhythmicus

De Metris Rhythmicis.

Rhythmus praeter eum quē diximus est etiam uersus: qui consonantiis quibusdā ita colligatus est: ut aures facile demulceat. qualis hic. Heu qui dixit amor melius dixisset amaror. Et captatur saepe iocositas ex uocū uicinitate. ut in illo diui Hieronymi. Saul occidit mille Dauid decē millia. & in eo Elegiaco. Si bene nouisset q̄ sit amarus amor. Delectant etiā in his diminutiua. ut in eo diui Hadriani prope monētis. Animula uagula blandula. Sunt autē horum uisitationes formae duo decim. Pnt & alię cōformari p. uniuscuiusq; ingenio.

Septenarius clausura longa incipit a pentasyllabo: & alternatur hexasyllabo. Qualis est iste. Oēm qui mundum Regis & naturam Rector humani Generis & auctor Nobis aeternum Tribue benignus Scandere olympum.

Quaternarius clausura longa. Cōstat omnibus hexasyllabis. ut. Te deum laudamus: Te deum fatemur: Te aeternū patrem omnis Terra ueneratur. Qd si in dissyllabas dictiones desinūt: nō multū habent deformitatis etiam penultima breui.

Septenarius clausura breui persequeratur hexasyllabo: s; finitur octosyllabo. Qualis est iste. Exultet laudibus Sacrata concio Ex coeli agminibus luncta tripudio Pro uerbi gloria Quo splendet omnia Terra pontus & aethera. Vbi aethera numero pluriū dicuntur.

Quaternarius clausura breui constat omnibus octosyllabis. ut. Caligo terrae soluitur Percussa solis spiculo Rebusq; color redditur Vultu nitētis sideris.

Binarius clausura longa alternatur octosyllabo & hexasyllabo. Qualis iste Mirmillonicus. Nō te peto piscem peto Quid me fugis galle.

Quaternarius alternatus fit ex octosyllabis omnibus

Diuus Hieronymus.

Adrianus rhythmus

Rhythmus

Tedeū laudamus.

*Exultet cōcilio
laudibus.*

Rhythma.

altero ex clausura longa: altero ex clausura breui. Qualis est iste. *¶* Dianae uenantis ardor Erras per densa nemo / ra Deoz genus & splendor Caue liuentu insidias.

¶ Quaternarius alternatus incipit hexasyllabo clausura longa: & alternatur heptasyllabo clausura breui. ut: *¶* Urbani seruate uxores: Mechū caluū adducimus: Auro in Gallia stuprum emisti: Hic sumplisti mutuū. Auro in Gallia stuprū emisti. Rhythmus est hypercatale eticus. *¶* Item *¶* Gallos Caesar in triumphū Ducit idem in curiam Galli bracas deposuerūt Latum clauū sumplerant. Deposuerūt hic quatuor est syllabarū facta Synaeresi. *¶* Item Disce miles militare Galba est nō Getulicus. *¶* Diuus Aurelius Augustinus Psalmū scripsit aduersus hereticos Donatistas simplici lingua: s; ad exemplum huiusmodi Cantilenę. Principiū inuenies in libro retractationū eiusdem.

¶ Senarius quoq; eodem cursu pcedit: uidelicet alternatus. ut *¶* Gallias Caesar subegit Nicomedes Caesarem Ecce Caesar nūc triumphat: Qui subaegit Gallias Nicomedes nō triumphat: Qui subaegit Caesar ē. *¶* Talis etiam ille rhythmus: *¶* Pange lingua gloriosi Prælium certaminis.

¶ Ternarius incipit & pseuerat duobus octonariis clausura longa & tertio finitur septenario clausura breui. Ut *¶* Aurea luce & decore Rhoeo lux lucis omne Perfusisti imperiū.

¶ Septenarius perseuerat sex octonariis clausura breui: & septimo decasyllabo eiusdē clausurae. Qualis est iste *¶* Noua stella cōparuit Nouus natus est dñs Lux noua nobis nituit Laudes cōcinunt spiritus Puerpera miraculo Est facta uirgo & perstitit Candida & omniū purissima.

¶ Septenarius alter perseuerat alternatione hexasyllabi

*Psalmi diui
Augustini*

*Pange lingua
gloriosi. p. c.*

Aurea luce

A.

Rhythmia

clausura longa & octosyllabi clausura breui septimio finitur eiulde forme quo incipitur. Qualis hic est. Regna mitte regū Mitte tetrarchas barbaros Mitte maris oēs Quae sunt ubicūq; insulas Ad te redi Caesar Animi uince proprii Tam mendosi monstra.

Singularis dodecasyllabus est iunctis aliis suae formae clausura breui. Qualis est hic. Quodecūq; uinclis sup terrā uinxerit Erit in astris religatū fortiter Et qd soluitur hic eius arbitrio Erit solutū super coeli radium In fine mūdi iudex erit gentium.

Addimus his & quinarium: quo ego aliquñ usus sum quē sine exemplo formauimus clausura longa ex quatuor hexasyllabis & quinto decasyllabo. Exemplū eius est tale. Turbidas pnoctes Nō est nauigādū Turbidas per lucēs Nō est peragrandū Tempora uitemus in tempesta.

De Rhythmo Confusaneo.

Rhythmū Confusaneū appellant numerosam quandam compositionē: & ita consonantē: ut plurimis in locis rhythmicū referat: paucis molli ductu uerba fluant: mox sequenti gressu ad eodē tactus reuertatur. Tali usi sunt in canticis antiqui tragici. Talis est ille diui Hadriani: cum animā suam alloquebatur abeuntē. Horum usus aliquorū in anxietudinibus suis affectus uehementissimos indicare uolentiū. Sequitur cōmiseratio hominis in morte iocantis. Animula uagula blandula: Hospesq; comesq; corporis: Quae nunc abibis in loca: Pallidula rigidula nudula: Nec ut soles dabis iocos.

Tale & illud sepulchrale licet syllabis certioribus quadratur. Heus uiator miraculū: Hic uir & uxor non litigant: Qui simus nō dico. At ipsa dicam: hic Bebrius Ebrius me Bebrīa Nūcupat: nō dico amplius. Hei Hei uxor etiam mortua litigas. Talis & in Tragoediis

patet uinclis

Confusaneo

Animula

Sepulchrale Rhythmū

Rhythmicū Carmen.

& nostris & Grecis. Sume exemplū ex Seneca tale. **T**i
bi sanguineo celsū sacrum Solenne damus: Tibi de
medio Rapta sepulchro fax nocturnos Sustulit ignes
Tibi mota caput Flexa uoces ceruice dedi Tibi fune
reo de more iacens Passos uincit uicta capillos. **A**ccip
pe & aliud exemplū ex rhythmico Claudiani perlimile
Tragico cantico. lunge potēti pignora dextra G. ner
Augusti pridem fueras Nūc rursus eris locer Augusti
Quae iam rabies liuoris erit Vel quis dabitur color
inuidiae? Stilico locer est: pater est Stilico. **C**ōponun
tur & huiusmodi cantica cuiuscūq; generis uersiculis &
dactylicis. Sic **A**nceps forma bonū mortalibus Exi
gui donū breue temporis. **E**t ex Ionicis huiusmodi a
minore: ut hi cognomēto Eurypidii. **M**ala paupertas
Vitis fortis. **E**t a maiore. **O** magna parens Natura
deum. **E**t ex Epitriticis epitritoz secundo. **A**rima mu
tantes Quasq; Meotis Sidus Arcadium Geminūq;
plaustrum. **E**t ex Hesceninis. ut **Q**ue tibi nobiles The
ba Bacche tuq;. **E**t **L**ucidū coeli decus huc adeas uo
tis. **E**t mille aliis modis. **P**raeterea cōturbato ordine Sic
primo Trochaico senario. **E**t tristes heredi minas au
dūq; fatum Te decet cingi comā floribus uernis Te
caput tyria, cōhibere mitra Hederaq; mollem baccife
ra religare frontem. **E**t aliud exemplū eiusmodi. Pax
alta nullos ciuiū cētus timet Aut minaces uictoris iras
Nō maria asperis insana cauris Non acies feras pul
uereāq; nubem Motam Barbaricis equitū procellis
Nō urbe cū tota populos cadentes Hostica muros po
pulante flāma. **I**ste rhythmus incepit iambico: & fini
tur nunc Sapphico. Mox sequitur: Indomitūue bellū
perrūpet omne. & reliqua. **T**alis sermo & ille Caii Mc
cenatis. **D**ebilem facito manu: debile pede Coxa tu
ber astrue Gibberum Lubricos quate dētes. Vita dū

Carminū Amicitia

superest: bene est mihi Vel acutam si subdas crucem
Hanc libens feram. ¶ Sed iam de amicitis Versu lo/
quamur.

De amicitis uersuum.

Quae quibus formatū cōiungantur: & amicitia qua
dam inter se cōplaudant: aut uersu sensu deprehendi/
tur. Nam quum nō sonant: aut resultant: aut procurunt:
aut incedunt: tunc uersu tales connexiones ineptę sunt.
Sic etiam rhythmi inter se cōueniunt. Verum ille omni
nō acculari nō poterit: qui doctorum secabit exempla.
¶ Quā ob rem quas hactenus legerim cōditiones hic sub/
icci. Alia tamen carminū genera aliis rebus accomodā/
da sunt. Quod & Qu. Flaccus & Ouidius praeceperūt.
¶ Nam boella & deorū consilia Heroico. Amores & que/
rimoniae Elego. Sacra & uictoriae laudesq; deorū Lyri/
cis. Scelera & maledicta Iambico carmine recte depro/
muntur. Praeterea & lingulae uersu formae librum fa/
cere possunt: uel Elegi absoluti. Quale est tale epigrāma

Cōmodus Herculeum nomen habere cupit
Antoninorum: nam putat esse bonum
Expers Romani iuris & imperii
Sperans quin etiam clarius esse deo
Quam si sit princeps nominis egregii
Non erit iste deus: non erit ullus homo. ¶ Et huiusmodi
carmen Monocolō dicitur: & carmen Homeri Monos/
colō: Ilias: aut Odyssea. quod si alternetur cuiuscūq; for/
mae Dicolon. Si tribus membris Strophē facerit: Tri/
colon Pentacolon. Si adieceris quartū Pētacolon: & plu/
rium membrorū non legimus: quia uix supra quartum
membrū uno spiritu p̄fertur. Carminū uero Dicola no/
tauimus formatū uigintiseptem.

Ex Heroico & Elego. ut Arma graui numero uiolen/
taq; bella parabam. Edere materia cōueniente modis.

forma Dicola
uigintiseptē.

Ex Heroico & Archilochio decimae formae statoy:
 Ut: Horrida tempestas coelum cōtraxit & hymbres.

Niuesq; deducunt nūc mare: nunc syluae.

Ex Heroico & Hipponactio iambico octauae formae
 Ut: Altera iam teritur boellis ciuilibus aestas

Suis & ipsa Roma uiribus ruit.

Ex Heroico & Archilochio dactylico quintae formae
 Sic: Laudabunt alii claram Rhodon: aut Mitilenen:

Aut Ephesum Bimarissq; Corinthi.

Ex Heroico & Archilochio dactylico tertiae formae.
 Sic: Diffugere niues redeunt iam gramina campis

Arboribusq; comae.

Ex Heroico & Archilochio iambico quartae formae.
 Sic: Mollis inertia cur tantam diffuderit imis

Obluione sensibus.

Ex Epitriteo & Archilochio Trochaico undecimae
 formae. ut: Scande coeli tēpla uirgo digna tanto federe

Te socer subire celsa poscit astra Iupiter.

Ex Archilochio Trochaico decimae formae statoy
 & iambico septimae formae. Sic: Soluitur acris hyems
 grata uice ueris & Fauoni: Trabuntq; siccas machinae
 carinas.

Ex Archilochio iambico octauae formae: & Elego.
 Sic: Quāuis fluente diues auri gurgite Nō expleturas
 cogat avarus opes.

Ex iambico Archilochio octauae formae: & Archi-
 lochio iambico quartae formae. Sic:

Ibis liburnis inter alta nauium.

Amice propugnacula.

Ex Archilochio iambico octauae formae: & Trocha-
 ico Archilochio octauae formae statoy. Sic: Pecti
 nihil me: sicut antea iuuat Scribere uersiculos amore p/
 culsum graui.

Q Ex Pindarico Anapestico Septimae formae: & Anacreontio Choriambico quintae formae. Sic

Hilarem sotii mihi ferte rogo choream
Et quae letificant spargite uina.

Q Ex Aristophanico Trochaico primae formae statorum: & Sapphico seu archilochio illo Choriambico nonae formae. Sic: **L** Lydia dic per omnes **T**e deos oro:
Sybarin cur properes amando!

Q Ex Asclaepiadeo Dactylico nonae formae statorum & Pherecratio Dactylico secundae formae statorum. Sic.
Si quantas rapidis fluctibus incitus
Pontus uersat harenas.

Q Ex Glyconio Dactylico secundae formae statorum: & Asclaepiadeo Dactylico nonae formae statorum. Sic:
Sic te diua potens Cypri
Sic fratres Helenae lucida sidera.

Q Ex Asclaepiadeo Dactylico nonae formae statorum & Archilochio Iambico quartae formae. Sic.
Heu heu q̄ miseros tramite deuio
Abducit ignorantia.

Q Ex Euripidio Trochaico tertiae formae: & Hipponactio Iambico septimae formae. Sic.
Non ebur neq; aureum
Mea renidet in domo lacunar.

Q Ex Sapphico Trochaico sextae formae statorum: & Glyconio Dactylico secundae statorum. Sic.
Cum polo phoebus roseis quatrigis
Lucem spargere coeperit.

Q Ex Phaleutio Trochaico quintae formae statorum: & Elego. Sic.
Quid tantos iuuat excitare motus
Et propria fatum sollicitare manu.

Q Ex Phaleutio Trochaico quintae formae statorum: &

Dicola

Archilochio Trochaico tertie forme statoy. Sic Quā
uis se tyrio supbus ostro Comeret & niueis capillis.

Ex Phaleutio Trochaico quintae formae statorū: &
Archilochio dactylico tertiae formae. Sic. Legi quē p
epistolā referri Flacce tibi placuit.

Ex Sapphico trochaico sextae forme statoy: & ascle
piadeo dactylico nonē forme statoy. Sic. Cōtinet tedas
geminus cupido Telū deposuit iugiter igneum.

Ex Epitriteo ex duobus Epitritis tertiis interiecto in
medio syllaba sectionali: & Trochaico Archilochio ter
tiae formae statorū. Sic. Solenne phoebus carmen ca
nit Infulis humero capillis.

Ex Alchmanio dactylico sextae formae: & Archilo
chio iambico quartae formae. Sic. Sūt etenim pennae
uolucres mihi Quae celsa cōscendant poli.

Ex Anacreontio Iambico tertiae forme & Pherecra
tio dactylico secundae formae statoy. Sic. Quisquis uo
let perennem Cautus ponere sedem.

Ex Alchmanio dactylico quintae formae: & Phere
cratio anapoeistico uel Iónico a minore tali Sic. Omne
hominū genus in terris Simili surgit ab ortu.

Ex Alchmanio Trochaico quartae formae & Phere
cratio Iónico eodem. Sic. Me puella bastabis Roseo
melle beabor.

Tricola.

De Tricolis.

Tricola: hoc est trimembrā. Nulla credatur rabi
es latrantum Esse par nostrae: nec ad arma galli
Venient libentiores. Nos facimus ex prioribus Sapphi
cīs statorū pedum posteriore Anacreontio Trocha
ico secundae formae.

Alterū quo Sidonius utitur ex Glyconico dactylico:
& asclepiadeo & Choriambico longiore. Per quinque
nia iam decem: Nī fallor fuimus: Septimus insuper

Annū cārdo rotatidum fruimur: Sole uolubili.

De Tetracolis.

Tetracola alia. Sed in quibus quarto quoque intercala-
to reditur ad primū: hoc est p̄mi carminis genus.
Exempla erunt haec quatuor.

Ex Alclepiadeo dactylico nonē formē statorū. Et Gly-
conio dactylico secūde formē statorū. Sic. *Sanctorū me-
ritis inclyta gaudia Pangamus sotiū gesta; fortia Mēs
gliscit meritis promere cātibus Victōz genus optimū.*

Stōz meritis

Ex Sapphico Trochaico sextē formē statorū: & Ad-
onio dactylico primae formē statorū. Hic. *Iam satis ter-
ris niuis atq; dirae Grandinis milit pater & rubēte De-
xtera sacras iaculatus arces Terruit urbem.*

Ex Sapphico dactylico Elego septimē formē statorū:
sed in quo penultima pducatur: & Archilochio dacty-
lico tertiae formae. Sic. *Tutus in Ionico qui uolet esse.
Halcionū maneat tempora: nam qui In lucas alias nauī
gat illie Perfidiam timeat.*

Ex Anacreontio Trochaico secūde formē statorū &
Sapphico Choriambico octauae. Sic. *Athelis strepat
choreis Calamisq; flexuolis Leue nunciū susurret Et
Padus helectriferis admoduletur alnis.*

De Tetracolis aliis.

Tetracola: sed in quibus tertius uersus differat a coe-
teris: idem reuocatus semper suo loco. Nec minus
quartus quicq; ab aliis tribus: tum deniq; reditur ad p̄mi
carminis genus. Exempla erūt haec duo. Alterū ex scri-
ptis Horatii: Alterū ex Papinii.

Ex Alcaico dactylico octauae formae statorū: & Phe-
retrato dactylico secūde formē statorū & quarto quoque
Glyconio dactylico secūde formē statorū. Sic. *Quis
multa gracilis te puer in rosa Perfusus liqdis urget odo-
ribus Grato pyrcha sub antro Cui flauāteligas comā.*

Elegantia Heroici atq; elegi

Ex eodem Alaiico & Archilochio iambico quinte.
forme: & Archilochio uel Alchmanio trochaico tertie
formae statore. sic. Nos parca tellus peruigil & focus.
Culmenq; multo lumine sordidū Solatur: exemptusq;
testa: Qui modo feruuerat Lyaeus.

De Elegantia & Heroici & Elegi.

Elegantia
Versum Heroicū Pythio oraculo debemus. Id enī
eo genere carminis & respōdisse & eodem cepisse
auctores prodiderūt. Elegum Theocli naxio: qui siue p.
insaniq; interualla scribens: siue eam modulationē ualitu
dine coactus exp̄ssit. Horatius uero elegos q; inquit au
ctor emiserit certat grāmatici: & adhuc sub iudice lis ē.
Maximo usu ista duo genera in omni etate fuerūt: & in
fabulis Iambicus cuius Archiloquū fuisse auctorem tra
dunt. Sed alii Phēbū fecerūt: e quibus Ausonius in hęc
uerba loquutus est. Iambe Parthis & Sinadum spiculis
Iambe pennīs alitū uelocior. Padi ruētis impetu torren
tior. Magna sonore grandinis uī densior. Flāmis coru
fci fulminis uibratior. Iam nunc per auras Persei talari
bus. Petasosq; ditis arcados tectus uola. Si uera fama ē
Hippocrene: quā pedis. Pullū citatā cornipes fudit fre
mens. Tu fronte in ipso procreatus Pegasi. Primus no
uorum metra iunxisti pedū. Hic quodq; multis concit
nentibus nouem. Cēdē in draconis concitasti Delium.
Prosa metricā faecerunt Iones oratores. Etenim prosa
Asiae est in causis numeros imitata chororum. Sed hęc
genera scribendi plurima uel honestāt: uel uitiant. Qua
re aliqua quae ad elegantia faciunt Heroici & Elegi car
minis hic notabimus: quę quoq; ad reliqua genera faci
le cōuertī poterunt. Hęc quoq; uirtutes & uitia ita inter se
cōnexa sunt: ut altera sine alteris explanari nequeant. Nā
si in quo peccatur indicaueris: facile quid elegantia affe
rat intelligam. Debet itaq; apta pedum cōnexionē & uari

Herici atq; elegi Elegia

rietate carmen contexi. Semiquinarię & semiseptenarię
sectiones cōmodae sunt. Sententia in uersus sequētis par
tem procurrens: multorūue carminū inter se implicatio
quam catenā appellant plurimū affert iucunditatis: aut
ubi suauitate: aut cōtinuatione: aut uehementia opus est
¶ Versus uero absoluti sensus grauitate: quandā plus aliis
habere censentur. Crebras uocaliū cōcursiones eiusdēq;
assiduitatem & earū collisiones sup̄remi esse characteris
& magnificū quidam efficere: qui Virgiliū legerit faci/
le intelliget. Verbis utendū est electis: nunc suauibus: nūc
canoris: ut res postulabit. Duritiem & quendam conatū
& scabritiem uerborūq; ocium & nouitatē uitabimus:
& quod maxima uirtutū est aperte dicemus. A persona
rum decoro nō delirabimus. Omnis uero inuentio no/
stra ingenium artēq; redolat. Delectāt aliquādo: sed nō
minus frequentes repetitiōes omnes: quas Graeci Ana/
diplosis appellant. Delectant & Epitheta singula singulis
cōiuncta: ut in hoc exemplo. Marta manus: Peligna co/
bors: festiua uirum uis. Fugienda tamen Cacozelia. Id
aūt est nimia decoris affectio: ut Aureus axis erat: Te/
mo aureus: aurea summae Curuatura rotae radiorū ar/
genteus ordo. Sūt quoq; alia plura animaduertēda: quę
ex scriptis bonorū colligentur. Praecipuū est cōmodis
uocabulis in quolibet uti. Habes exempla ex rebus Vir/
giliū. Is enim ne in mediocri caractere Lucernā diceret
quod uocabulū humili conuenit: aut Lycnū quod sub/
limi: Testam elegit: cum ait. Testa cum ardēte uiderēt.
Scintillare oleum. Idem in sublimi nimis trita uitauit: &
Lycnum: non Lucernā: aut Testam: & Cererem: nō Pa/
nem dixit.

Anadiplosis

Cacozelia fugienda

*Genē Tegno
pegniorum*

¶ Tegnopegniorū genera Sex: Et primū
de Recurrente.

¶ Tegnopegnia dicūtur exornatus quidā numero sex

Quoz primū Reciprocū & Sotadicū dicitur: ut dixi-
mus alibi. Insanientis ingenii labor: cū carmen cōtrario
ordine dictionū uel idem uel contrariū refert idez. ut il-
lud Sidonii. Precipiti modo quod decurrit tramite flu-
men Tempore consumptū iam cito deficiet. In cōtra-
rium recurre: ut. Donet munere mel nō fel pax cādida
nobis.

De Correlatiuo.

Correlatiuū cum correlationes habet: Siue ex repu-
gnantiis. ut. Alba ligustra cadūt: uaccinia nigra le-
guntur. Siue ex cōuenientiis. ut. Anguis aper: iuuenis:
pereunt ui: uulnere: morfu. Hic fremit: ille gemit: sibilat
hic moriens.

De Serpentino.

Serpentinū quo integras elegias aliqui cōscripserūt
dicitur cū finis ad alterius pncipiū cōuerit uidei.
Sic. Rumpitur inuidia quidā carissime uili. Qd me
Roma legit: rumpitur inuidia. Rūpitur inuidia q tur-
ba semp in omni. Monstramur digito: rumpit inuidia.
Et reliqua eodem pcessu sunt & quę cum pncipio con-
ueniunt. ut. Fēdius inuidia nihil est in diuite ciue. Et ni-
hil ingenuo fēdius inuidia. Poscere ditis opes aliis ora-
tio turpis. Dedecet & canos poscere ditis opes. Et reli-
qua eodem pcessu.

De Concatenato.

Concatenatū est Serpentino cōtrariū. Sic.
Me tibi donat honor: s; honor qui me tibi donat.
Creditur altus amor: sed amor qui creditur altus.
Me iubet esse tuū: uel amor qui me tibi iunxit.

De Monosyllabis & in pncipio & in fine.

Monosyllaba incipiente simul & finiente uersu. Ut
Res hominū fragiles alit & regit & perimit fors.
Sors dubia: aeternūq; labans quam blanda fouet spes
Spes nullo sine fine aeuo: cui terminus est mors.
Mors tamen hic nulla est: uerū est locus & nihili res.

De Monosyllabis in fine.

M Onosyllaba finiente tm uersu. ut. Indicat in pueris
septennia pma nouus dens. Pubentes annos robustior
anticipat uox. Inuicta & uentis & solibus est hominū
frons. Et durū neruū cum uiscere cōsotiant os. Et reli
qua eodem pcessu usq; ad finē: ita ut qua dictiōe incipi
tur eadē finiatur in pōre tecnopegnio. Haec oīa & si ma
gna industria fiant: tm nō multi momēti in grauiore ope
habentur.

De Centone.

Cento dicitur carmen: quod & Rhapsodia appellari posset: nisi carmen Homeri relatum hoc nomen preoccuperet. Centonem graece & latine scripsit Proba Romana. sed elegatius Aufonius. Carmen est contextum ex uersibus particulisque operis alieni. Exemplum habet ex fescenino Aufonius de foemina noua. Centonem relucet. Centonem carmen. Centonem librum. Centonem poemata. Centonem de tenero. & reliqua quae apud eum auctorem lege.

De Concordante.

Idetur & his anecti posse qđ Cōcordās appellatur:
nulli sane mētis imitabile. Exemplū tñ habe hoc.
Et canis in syluis uenatur & omnia seruat.
Et lupus nutritur & uastat.

De Anabaenonte.

Dicitur & Anabaenon: qđ a monosyllabo incipitur:
& cōtinuis dictionibus crescēs. ut hoc: qđ & fistu/
lare dñ: Cur nobis iuuenes decerpitis orbiculata poma.
& reliqua.

De Rhythmicis.

R Hythimica sunt aut cōueniētia in fine: aut incipien-
tia cōuenire a medio. ut Diues inaccessos ubi so-
lis filia Lucos. In fine. ut Exciret mentes fraternas grata
malis lis. Qd & Biceps dī: Sic qd quidē inuictuissimū
Terribili ualuae crepitāt stridore sonore. Prēterea quē
& caudata appellarunt. ut An nīl legissēs auctoris nōia

Sapphus: Hoc breue nescires unde mouetur opus. ubi
media mediis & ultima ultimis cōueniunt.

De Amoebo.

Post hęc amoebeū sequitur: quod sepe intercalatur.
ut apud Virg. in Ecloga. Incipe Menalios mecū mea ti
bia uersus.

De Hyporhythmico.

Hyporhythmicū dī cū dictiōes singulę singulos pe/
des claudūt. ut Carmen doctū scribere simplex femina
nescit.

De Cacophono.

Cacophonon appellatur qđ male sonat. ut illud Virgi
lii. Dono ducite doq; uolentibus & magnis diis. & illud
Propertii. Cū te iussit habere puellā cornua Iuno. Qđ in
melius sic cōverti posset. Cornua cū Iuno te iussit habe/
re puellā. Sub eodē genere & hęc exempla ponūtur.

Inferius. Aeceq; insula Circes. Et. Tu Tite tute ta/
tibi tate tyāne tulisti.

*Inferius. Aeceq; insula Circes. Et. Tu Tite tute ta/
tibi tate tyāne tulisti.*

*Tu Tite tute tati
tibi tate tyāne
tulisti.*

Cycloteles dī carmen teres. ut. Torua Mira. inuid.

Torna mulloneis

De Echico.

Echicon dī carmen sonox. ut. Quatrupetate putrem
sonitu quatit ungula campū.

De Planastico.

Planasticū quod errare uidetur diuersissimis uocabu
lis. ut. Mira Meletheo fundare poemata cantu.

De Athlasto.

Athlaston Fragosum dī: ut. Brontesq; Steropesq; &
nudus membra pyragmon.

De Ecae.

Ecaeum uulgare significat: ut illud Propertii. Arripi
te hunc inquit: nam ben nostis eum.

De Pale.

Paleon ubi collisiones nullae. ut in Ennio. Insignita
fere tum millia millitū octo. Duxit & electos boellum
tolerare potentes.

De Astheni.

Asthenes carmen dicunt languidum: quod faciunt crebri et molles spondei. ut **I**nvadunt urbem sopno: uinoque sepulta.

De Hapalo.

Hapalon dicitur molle. ut ille simul manibus tentat diuelleret nodos.

De Sclero.

Scleron quod asperum horret multis iuncturis. ut **N**equeque: Spioque: Thaliaque: Cymodoceque.

De Asyntheto.

Asyntheton dicitur sine nexu. ut **T**ectum Augustum ingens centum sublime columnis.

De Aproschemo.

Aproschemon latine appellatur equiforme: ubi nulla figura nisi simplex cernitur. ut **V**rbe fuit media Lauretis Regia Pici.

De Apelegi.

Apeleges carmen dicitur cui nihil obici potest. ut **E**t genus & formam Regina pecunia donat.

De Acephalo.

Praecipua uero carminum uitia sex sunt: ubi plus minusue iusto est. Ex his Acephalum dicitur: cum incipitur uersus syllaba breui & longa esse debet. ut **R**eiciunt parmas & equos ad mentia uertunt. **R**e enim syllaba breuis est: & pro longa ponitur.

De Procephalo.

Procephalon cum a breui debet incipere & longa ponitur: & cum ante pedes legitimos aliquid plus habet usitatus apud graecos. ut in hoc heroico uel Bucolico. **A**git pecus ad fluuios & riuos pabula leta.

De Lagaro.

Lagarum quod laxum est deficientem in medio uel litera uel syllaba. ut in eo Horatii. **N**e quis humasse uelit Aiacem Atrida uetas cur. & in eo Ouidii. **I**am mihi bis aetas bisque recurrit hyems.

De Encyonte.

Encyon cum aliquid in medio superest. ut in eo Virgilii. **A**ut ouium foetus: aut urentes cuncta capellae.

De Colobo.

Colobum mutilū est in fine: ut illud *Mortē cōtem/*
nunt laudato uulnere Getae. Et illud Sidonii *Or/*
chestrā quatit alter Eurypidīs.

De Hypermetro.

Hypermetrū cui ī fine superest aliquid: ut lactemur
doceas ignari hominūq; locorūq;. In quo obser/
uarunt: ut sequens post hypermetrū uersus semp incipe/
ret a uocali. Quod tñ in duobus exēplis minime obser/
uatū inuenio: & si ultimae syllabae Syneresi facere pos/
sent. Primū quidē Virgiliū: uidelicet. *Nec tantū Rhodo*
pe mirātur. & Hilmarus Orphea. Nāq; canebat uti. & re
liqua. Alterū Horatiū: uidelicet. Furtim terris & imagi/
ne cetera Largior arserit ignis.

De Spondiaco.

Spondiacum quoq; metrū dicūt heroicū: cum hñt
Spondeū in qnto: ut *Cornua uelatarū obuertimus*
antēnarū. Item Sceptra palatini sedēq; petit Euandri. Ex
ix. eneidos.

De Hygridio.

Hygridion insigne liquidam syllabā habēs: ut illud
Horatiū *Forma captivae dñm tegmessae. Vel: qui*
uersiculus sequitur. Arsit Atrides.

De Distazonte.

Distazon: ubi syllaba dubiae quantitatis est. ut in eo
Sylli de.iii. *Ac Nebrissa Dionyseis conscia terris.*
& in.iiii. de ponto Ouidii. Cōsulis ut limen contigeritis
erit. Quod tñ potius pducitur q̄ breuietur. quae talis syl/
laba cōprobatur alio quoq; eiuldē Ouidii exemplo ex
eplis. Sic. Cum steteris urbis celsus honore tuae. Nam
& Steteris & Steteritis syllabas hñt longas.

De Nothizonte.

Nothizon dī nothos pedes hñs: hoc est illegitimos
& alienos ab eo genere uersuū. ut hic. *Fluuior rex*

De Coniugationibus Carminum

Eridanus camposque per oēs. Et Tityre pascentes a flu-
mine relice capellas. Vbi in pore anapestus est: in poste-
riore proceleumaticus: una ex coniugationibus. Idem in
Iambico quique fit: sed excusabile compensatione tempo-
rum. ut in illo Senecae: ubi proceleumaticus est. Pauet animus
horret magna pernities adest. Sed quod plus est adiu-
men- to sectionis & imparium temporum pedes admittuntur. ut cho-
reus. Lucanus. Dum sanguis inerat: dum uis materna per-
aegi. & apud eundem. Aethiopumque teris alieno gurgite
campos. & apud Virgilium. Si pereor: manibus hominum
perlisse iuuabit. Et haec pauca de accidentibus carminum
in praesentia sunt satis. adiciemus quaedam de coniugationi-
bus: & hinc haec finis operis subsequetur.

De Reliquis coniugationibus. & prius de pentasyllabis.

Coniugationum ut diximus tetrasyllabae aliae penta-
syllabae: & plures hexasyllabae sunt. De his quae
quatuor sunt syllabarum iam satis habemus. Restat expo-
nendae reliquae: quam occupationem ideo sumimus: quoniam
& ex his uersus confici posse existimarunt. Pentasyllabae
ergo: hoc autem est quinque syllabarum: haec sunt quae sequuntur.

Orthius ex pyrrhichio & choreo uel contra. ut Hieronimus.

Molosspondeus ex spodeo & molosso: uel contra. ut Cicero
conuenissent.

Probrachys ex iambo & molosso. ut Omisissent.

Hypobrachys ex trocheo & molosso. ut Lucidauissent.

Mesobrachys ex spodeo et bacchio. ut Circūdedissent.

Molossiabus ex spodeo & fescenino. ut Circūuenerint.

Calotybos ex spodeo & cronio. ut Omphale risit.

Periambus ex trocheo & choreo. ut Me iocus habet.

Paraprienus ex iambo & choreo. ut Puella uidet.

Mesobrachos ex pyrrhichio & dactylo. ut Cane pythia

Pyrrhichioscolius ex pyrrhichio & scolio. ut Rosa ru-

bebat.

De coniugationibz pēti

- vvvv — Pyrrhichianapoestus ex pyrrhichio & anapesto. ut Pu
erilitas.
- { vv — Diphyes ex pyrrhichio & molosso. ut Decus armenti.
— vv — Dactylospōdeus ex dactylo & spōdeo. ut Menibus altis
— vv — Amoebeus ex spōdeo & anapesto. ut Fontes liquidī.
— vv — Molossopyrrhichios ex spōdeo & dactylo. ut Armenti
decus.
- { — vvv — Symplectos ex spōdeo & choreo. ut Astrū Veneris.
{ v — vv — Musicos ex iambo & dactylo. ut Nitens Hesperus.
{ vv — v — Antimusicos ex pyrrhichio & cronio. ut Nitidus splen
{ vvv — Dacios ex pyrrhichio & bacchio. ut Facilitates. /dor.
{ vv — v — Dochimos ex pyrrhichio & fescenino. ut tenere manus
{ — vv — Doriscus ex trocheo & scolio. ut Candor in ore.
{ v — vv — Cyprios ex iambo & anapesto. ut Sacer locus est.
{ — vv — Trochaicodactylos ex Trocheo & dactylo. ut Pulchra
uillula.
- { — vvv — Spōdeoscolius ex spōdeo & scolio. ut Amēs amator.
{ v — vv — Iambocreticus ex iambo & fescenino. ut Venustas dei.
{ — vv — Anticypios ex trocheo & cronio. ut In dei mente.
{ v — v — Perianibodes ex iambo & bacchio. ut Dei potestas.
{ — vvv — Dochemios ex trocheo & anapesto. ut fur miser inops
{ v — vv — Antistrophos ex iambo & cronio. ut Senatus iussit.
{ v — vv — Iamboscolius ex iambo & scolio. ut Senex amator.
{ — vv — Trochaicocreticus ex trocheo & fescenino. ut Stultus ē
senex. Cōiugatiōes hexasyllabę sexagintaquatuor.
- Cōiugatiōes hexasyllabę hę sunt numero. lxiii.
- vvvvvv — Ex binis choreis. ut Animula mea.
— — — — — Ex binis spondeis. ut Oratores nostros.
— vvvvv — Ex dactylo & choreo. ut Est decus & honor.
vvvvvv — Ex scolio & choreo. ut Parentibus amor.
vv — vvv — Ex anapesto & choreo. ut Liqueant scelera.
vvv — vv — Ex choreo & dactylo. ut Puer amabilis. uel Facilitatibus
vvvv — v — Ex choreo & scolio. ut Amor inhonestus.
vvvvvv — Ex choreo & anapesto. ut Sacer erit amans.

De Coniugationib; petru

Ex bacchio & molosso. ut <u>Vetustas res nostras.</u>	v - - - - -
Ex fescenino & molosso. ut <u>Consules descripti.</u>	- v - - - - -
Ex cronio & Molosso. ut <u>Audacis incepti.</u>	- - v - - - -
Ex molosso & bacchio. ut <u>Ostendam quirites.</u>	- - - v - - -
Ex molosso & fescenino. ut <u>Portentū maximū est.</u>	- - - - v - -
Ex melosso & cronio. ut <u>Si nūc esset tempus.</u>	- - - - - v -
Ex cronio & choreo. ut <u>Scriptis ueteribus.</u>	- - v v v v -
Ex bacchio & choreo. ut <u>Dedissem scelera.</u>	- v - - v v v -
Ex anapoesto & dactylo. ut <u>Recita crimina.</u>	v v - - v v -
Ex choreo & cronio. ut <u>Memoret hoc ille.</u>	v v v - - v -
Ex choreo & bacchio. ut <u>Superet honestas.</u>	v v v v - - -
Ex anapoesto & molosso. ut <u>Maledictis uestris.</u>	- v v - - - -
Ex dactylo & molosso. ut <u>Dicite iam testes.</u>	- - v v - - -
Ex cronio & bacchio. ut <u>Censura molesta est.</u>	- - - v v - -
Ex molosso & anapoesto. ut <u>Turbarūt animos.</u>	- - - - v v -
Ex molosso & dactylo. ut <u>Nostri mens iudicis.</u>	- - - - - v v -
Ex anapoesto & scolio. ut <u>Maledicta uestra.</u>	- v v - v - v -
Ex dactylo & fescenino. ut <u>Ambigo iudices.</u>	- v v v - v - -
Ex scolii duobus. ut <u>Molesta referre.</u>	- v - v v - -
Ex fescenino & anapoesto. ut <u>Euidens probitas.</u>	- - v - v v - -
Ex scolio & dactylo. ut <u>Molesta crimina.</u>	- v - v - v v -
Ex cronio & fescenino. ut <u>Ignorat arbitros.</u>	- - - v - v -
Ex bacchio & scolio. ut <u>Putabat sodalis.</u>	- v - - v v -
Ex fesceninis duobus. ut <u>Optimi iudices.</u>	- - v - - v -
Ex scolio & cronio. ut <u>Iniqua narrabit.</u>	- v - v - - v -
Ex fescenino & bacchio. ut <u>Euidens honestas.</u>	- - v - v - -
Ex duobus anapoestis. ut <u>Faciles aditus.</u>	- v v - v v - -
Ex duobus cronis. ut <u>Nos acta noramus.</u>	- - v - - - v -
Ex duobus dactylis. ut <u>Aspera crimina.</u>	- v v - - v v -
Ex duobus bacchiis. ut <u>Honestas amanda est.</u>	- - - v - - -
Ex fescenino & choreo. ut <u>More qui uetere.</u>	- v v v v - -
Ex scolio & molosso. ut <u>Amate libertos.</u>	- v - v - - -
Ex choreo & fescenino. ut <u>Vetera iudices.</u>	- v v v - v -

Ex molosso & scolio. ut Praefecto negante.
 Ex choreo & molosso. ut Probat & hęc index.
 Ex dactylo & bacchio. ut Pellite nocentes.
 Ex cronio & anapoesto. ut Consulta referunt.
 Ex molosso & choreo. ut Haec ornant reliqua.
 Ex anapoesto & cronio. ut Memorent maiora.
 Ex bacchio & dactylo. ut Putans haec maxima.
 Ex scolio & anapoesto. ut Iniqua statuunt.
 Ex fescenino & cronio. ut Horreo narrare.
 Ex bacchio & fescenino. ut Potestas iudices.
 Ex dactylo & scolio. ut Dubito referre.
 Ex anapoesto & bacchio. ut Decorat potestas.
 Ex cronio & dactylo. ut Narrate crimina.
 Ex anapoesto & fescenino. ut Animos nobiles.
 Ex cronio & scolio. ut Non aequa uidetis.
 Ex bacchio & anapoesto. ut Piorumq; animae.
 Ex dactylo & cronio. ut Clamitat armasse.
 Ex Scolio & bacchio. ut Repelle scoelestos.
 Ex fescenino & dactylo. ut Res tuas dicere.
 Ex dactylo & anapoesto. ut Nunc sua numerent.
 Ex bacchio & cronio. ut Retundamus uestra.
 Ex scolio & fescenino. ut Pudenda dicerent.
 Ex fescenino & scolio. ut Dicerent pudenda.

Peroratio.

T hęc erūt satis tum ad notionē syllabarū: tum ad
 cōpositionē uersuū atq; rhythmorū. Scripsimus ue
 ro ex his quę didicimus & quę mediocri usu cōprehē
 dimus: Librū de syllabis: De accētibus: Et de metroꝝ cō
 pactu alterū hoc uolumen. Verū qm̄ qui liuorem fallere
 possit in qualicūq; re proficiens: iam dudum nemo est:
 oportuit me quoq; & inuidis respōdere. Quapropter &
 interea defensionē quādā apologeticā cui frameꝝ nomē
 ididimꝰ: dialogūq; pugnacioris styli edere coacti sumꝰ

Sed oīa habere memoriter & in nullo errare potius diuinitatis est q̄ humanitatis. Itaq; siquid dixerim aut imperite aut stulte: erit officiū amici de amico nolle triūphare: sed corrigere errorē: & quoad eius fieri poterit uelle prodesse pluribus. plures enim sunt qui nesciūt. Sin uero aliqd quod uerū: quod utile sit: his in libris cōgessimus: id totū illi qui ueritas & uita recte dicitur: sempiternusq; triūphat ascribatur: & p̄cemur in posterū nobis aliisq; oībus fidelibus sanctissima eius spiritus dona cōcedi.

*humilis
de se
sciat!*

Quaedam Notata in lectione Virgiliana
Caput. XII. Ex libro. V. Notationum
Eiusdem Poinpili.

Notatu dignissima mihi uisa sunt quaedā in Virgilio adhuc nō satis animaduersa: & ita aut minus scite legūtur: aut omnino peruerse. Tale est ubi Spondiacū uersum facit: & quidā dactylum intrudunt. ut in. xi. cum ait. Quales Threiciae cum flumina Thermodontis: Pulsant. Vbi Thermodontis ex Synaeresi debet legi: nō explicite Thermodoontis. Nec minor corruptio fit alio in loco: ubi in. ix. hic uersus sic debet legi. Sceptra Palatini sedēq; petit Euandri. Hic uulgus legīt Petiuit seductū mollitiei flexus dactylici. S; in Petit postrema pducitur Synaeresi. Et alio loco extrita lra Metum p̄ Metiū legunt. ubi est in fine. viii. Haud procul inde citae Metiū in diuersa quatrigē: Distulerāt: Eorū friuola ratio est: q̄ Metius pducatur ut Mutius. nam putāt nō inesse in his duobus uarietate: sed quādā diphthongi transactionē. ut cum dicimus: Plotia: & Plautia idem est. Sic Metius & Mutius. ut Poeni & Punici. Sed apud me plus ualet scriptura Graeca: sic antiquissime obseruata: ut Metius per. E. scriberetur: & diuerse a Mucio.

*In. xi.
Spondiacū
intrudunt*

In. ix

*Metiū
Metiū p̄ Metiū*

quā Mucius hoc p. C. recte scribitur: nō per. T. & in fine
 ne septimi sic legitur. Nursia & Hortinae classes: populi
 liq; latini. Latini inquit Serui duce: hoc est populi
 Latii: qui intererāt Albani montis uiscerationi: cum in
 Latio oppidū fuerit Latiniū noīe: unde Latinienſes dicti
 illius oppidani. Dic ergo Latini p. Latiniū. Approbat hāc
 lectionē Plinius: cum ait: Fidenates: Coretii: Hortenses:
Latinienſes: Longani: & reliqua. Lege & in quinto sic:
Cauloniſq; arces & Nauifragū Scylaceum: cutu uno. L.
 Nec dī a Scylla: ut uulguſ putat: ſed a canibus. Nam Ca
tuli graece Scylaces dicuntur ſecūda ſyllaba non minus
 breui q̄ prima. Nō defuit qui auderet legere Nauifragū
Scylleū: ut intelligeretur oppidū: cuius ſic meminit Plin
nus. Oppidū Scylleū Cratis fluius: pater ut dixere
Scylle: Dein Colonia Rhegia. Sed & Scylaceus oppidū
 fuit: a quo totus Sinus: de quo hic Virg. loquitur: Scyla
ceum dictus eſt. Et idē Plinnius teſtatur ab Athenienſi
bus fuiſſe conditū. Sed & in .i. ubi eſt: Illum expiratē
 tranſſixo pectore flāmas Turbine corripuit: ſcopuloq;
 infixit acuto. Pro infixit infixit legitur. Infixit habet
 codex antiquus: quē legimus Viterbii: & nobis coheret
 magis hęc lectio. At ubi dī de noīe Metius: ut triſyllabū
 legatur: nihil obſtat qđ eſt apud eundē poetā in li. xii.
Gemit ultima pulſu Thraca pedū. Thraca quidē inter
 grum eſt: nec exponitur p. Thracia. nā grēce etiā Thra
ce dīr. Qđ aut apud Iuuenalē legatur: Sequitur eſt Hip
pia ludū Ad Pharon. Potes hoc loco: & quidē cōmodi
 us: Ludiū dicere uerſu hypcatalectico: ut nihil deſit. Vel
 alterū pro altero poſitū eſt: ut paulo poſt. Ferrū eſt quod
 amat. Ita & loco priore Ludū Ludionem interpreteris.

Finis Syllaborum
 Pompiliū.

QGENT. PINDARI SINTESIS
SVBLACENSIS
EPIGRAMMA.

Quampleros peragrarē cupis quicūq; recessus
Et per Messaica tingere pectus aqua.
Seu uelis Heroo tumidus prodire Cothurno:
Siue per undenos uoluere uerba gradus.
Seu tibi Dyrcei subeunt modulamina cynci:
Seu cupis Eolica plectra mouere fide.
Ter: quater: ad Pluteum nocturne crepitante lucerna:
Perlege Pompilii scripta diserta mei.
Sic poteris dextro carmen diducere phoebo:
Dura uel arguta saxa cedere cheli.

Quamplissimum Romae A magistro Eucharzio Sylber
Alemano. Anno a Natali Saluatoris. M. CCCC.
LXXXVIII. Mense Iulio. Sedente Ponti. Max.
Innocen. VIII. Ex Sodalitate Sancti Victoris: &
Sociorum In Viminal.

Registrum foliorum

a	e	i
Primū uacat.	thera	ubi secum.
carminū	nomen	De Metris.
b	f	k
citum esse	da: pallada	De monosyllabis
ane nomen	mis. Et	Eridanus
c	g	
Calo calonis	colligantur	
est Elegia	poribus	
d	h	
ce scribuntur	Horatiū:	
niendo	phyros	

Cōt cōstūta p mē et mē
 An trocheus erat p mē et mē
 p mē et mē et mē et mē et mē
 Versuculi herones p mē et mē et mē
 p mē et mē et mē et mē et mē
 Hic cepit mē et mē et mē et mē
 p mē et mē et mē et mē et mē
 p mē et mē et mē et mē et mē
 p mē et mē et mē et mē et mē

